

ம. சிங்காரவேலரின்
பொதுவுடைமை
விளக்கம்

ம. சிங்காரவேலு

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிட்.,
6. நல்லதம்பி செட்டி தெரு, சென்னை-2.

முதல் பதிப்பு : ஜூலை, 1974
உரிமைப் பதிவு :

விலை : ரூ. 5-00

அச்சிட்டோர்:
நியூ செஞ்சுரி பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை-58

பதிப்புரை

தோழர் ம. சிங்காரவேலு அவர்கள் “பொதுவுடைமை விளக்கம்” எனும் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளைச் சிறு நூல் வடிவில் அச்சிட்டு வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தார். இதில் ஒரு பகுதி 1924/28 அளவில் எழுதப்பட்டவை என்று தோன்றுகிறது. மற்றொன்று பொதுவுடைமை என்றால் சோஷலிஸம் என்று துவங்கும் பகுதி 1931/2 அளவில் எழுதப்பட்டது. ஏனெனில் அதில் கராச்சி காங்கிரஸின் திட்டமும் விமர்சிக்கப்படுகின்றது.

தோழர் ம. சிங்காரவேலு அவர்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில்—காந்திஜியின் ஒத்துழையாமை இயக்கக் காலமாகிய—1920 இனிருந்து ஆரம்ப காலத்தில் கம்யூனிஸ்டு கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு, லெனினது தலைமையில் ஒரு சோஷலிஸ்டு புரட்சி நடந்து புது உலகம் உருவாகி வருவதைக்கண்டு, பாட்டாளிகளுடைய விடுதலைப் பாதையைக் கண்டு, அன்று அவருக்குப் புலப்பட்ட வகையில், அதனைத் ததரியமாகக் காங்கிரஸிலும் எடுத்துக் கூறியவர். தோழர் எஸ். ஏ. டாங்கே, முஜபர் அகமத் ஆகியோருடன் கான்பூர் கம்யூனிஸ்டு சதி வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டவர். பின்னர் சென்னையிலும், கரக்டூரிலும், தென்னிந்திய ரயில்வே தொழிலாளர்களிடையிலும் பணியாற்றி அவர்களது போராட்டங்களில் பெரும் பங்கினை ஆற்றியவர். சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவர்களுடன்

சேர்ந்து சமதர்ம சோஷலிஸத் திட்டத்தைத் தயாரித்து அவர்களிடம் முன்வைத்து விளக்கியவர். அவரது விளக்கத்தினால் வெளிச்சம் பெற்று, வழிகாட்டுதலால் ஊக்கம் பெற்று முறையான, முன்பின் முரணற்ற, சமயசந்தர்ப்பவாதமற்ற விஞ்ஞான சோஷலிஸ்டு வழியைக் கண்டு கம்ப்யூனிஸ்டு இயக்கத்தில் வந்து சேர்ந்த சுயமரியாதை இயக்கத் தொண்டர்கள் பலர்.

தோழர்கள் ப. ஜீவானந்தம், ஆர். கிஸன், கே. முருகேசன் ஆகியோர் தமிழ் நாட்டில் கம்ப்யூனிஸ்டு இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதில் பெரும் பங்காற்றியவர்கள். 1937க்குப் பிறகு அவருடைய வயோதிகப் பருவத்தினால் சுறுசுறுப்பான பணி புரிய முடியாவிட்டாலும், தொழிலாளர் சங்கப்பணிகளுக்கு அவர் யோசனை கூறியதுடன் 1946ல் அவர் மறையும் வரை தோழர்கள் ஏ. எஸ். கே, ஜீவா, கே. முருகேசன் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

இந்தியாவில் கம்ப்யூனிஸ்டு இயக்கத்திலும், தமிழ் நாட்டின் கம்ப்யூனிஸ்டு இயக்க வரலாற்றிலும் ஆதிமுதலிலிருந்து நீண்ட காலம் பணியாற்றிய தோழர் ம. சிங்காரவேலுவின் உரைகள், கட்டுரைகள் ஆகியவை அனைத்தையும் திரட்டி வெளியிடும் நோக்கத்துடன் தோழர் முருகேசன் பல விஷயங்களைச் சில ஆண்டுகளாகச் சேகரித்து வந்துள்ளார். அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்டுள்ளவற்றைச் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைச் சேர்ந்த உரைகள் கட்டுரைகளைச் சேர்த்து சிறு நூல்களாக வெளியிடும் உத்தேசத்துடன் இந்த முதல் நூல் வெளியிடப்படுகின்றது. 'விடுதலைப் போரில் தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு' என்ற நூலிலே திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் தோழர் சிங்காரவேலர் பற்றி எழுதியுள்ள ஒரு பகுதியில் சோஷலிஸக் கருத்துகளைத் தமிழில் பரப்புவதற்கு அவர் எடுத்த முயற்சிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, "இன்னும், தோழர் சிங்காரவேல் அவர்கள் தமிழ் எழுத்தோவியங்கள் பலவற்றை கையெழுத்து பிரதியளவிலேயே வைத்துவிட்டு மறைந்தாரென்றும், அவை பாதுகாக்கப்படாமல் மறைந்தொழிந்தனவென்றும் அறிகிறோம்" என்று எழுதியிருக்

கின்றார். மறைந்து ஒழியாமல் அகப்பட்டு, கைப்பிரதிகள் கிடைத்து அக்கைப்பிரதிகளை அப்படியே எடுத்தளிக்கும் முயற்சி இது.

இந்த நூலில் பொதுவுடைமை பற்றிய 2 தனிப் பகுதிகள் தோழர் ம. சிங்காரவேலு அவர்கள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து சரி பார்க்கப்பட்டு எடுக்கப்பட்டவை. இந்தக் கைப்பிரதிகள் சுமார் 40, 45 வருஷங்களுக்கு முன்னால் எழுதப்பட்டவை. அவைகளைப் பார்த்து 'டைப்' செய்து கொடுத்த தோழர்கள் ஆர். வேலு, ஆர். கே. ராமமூர்த்தி ஆகிய இருவரும் அரும்பாடுபட்டு உதவியுள்ளனர்.

கைப்பிரதி பழையது என்பதினாலும், அதில் சில பக்கங்கள் கிடைக்காமற் போயிருப்பதாலும் ஓரிரு இடங்களில் என்ன விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது. அது மட்டுமின்றி 40 அல்லது 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்நிய ஆட்சியின் கீழ் நம் நாடு இருந்த நிலையில் சோஷலிஸ்டு, கம்யூனிஸ்டு நூல்கள் சரிவரக் கிடைக்கப் பெறாமலிருந்த நிலையில் தோழர் ம. சிங்காரவேலு தனக்குக் கிடைத்த நூல்கள் மூலம் அன்று இருந்த அரசியல் பொருளாதார நிலைக்கு உகந்தபடி, தனக்குப் புலப்பட்ட கருத்துகளை எழுதியுள்ளார் என்பதை நாம் மனத்திற் கொள்ள வேண்டும். பொதுவுடைமையை தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்த வரலாற்றில் தானறிந்த கருத்துகளை எளிய தமிழில் எடுத்துரைக்க முயன்ற முயற்சி இது என்றும் நாம் கவனத்தில் வைத்து இந்நூலைப் படிக்க வேண்டும்.

தோழர், சிங்காரவேலரின் இக்கையெழுத்துப் பிரதிகளை மிகவும் விழிப்புணர்வுடன் பாதுகாத்து அச்சிட உதவி புரிந்த தோழர் கே. முருகேசன் அவர்கட்கும், வாசகப் பெருமக்கள் படிப்பதற்கு உதவியாக இக்கையெழுத்துப் பிரதியை முறையாகவும் கோவையாகவும் செப்பணிட்டுத் தந்து தொகுத்தளித்த தோழர் எி. எஸ். சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கும் எமது நன்றி உரியதாகுக!

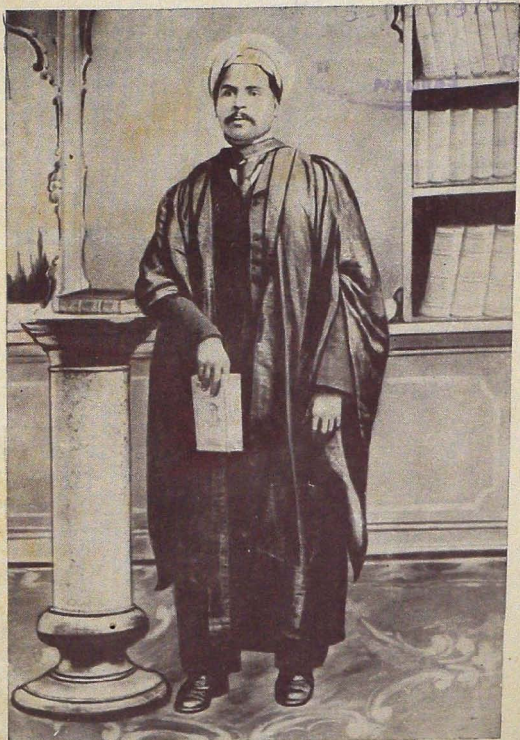
5 - FEB 1976

பொருளடக்கம்

MADRAS

பக்கம்

கான் பூர் பொதுவுடைமை மாநாட்டுச் சொற்பொழிவு ...	1
பொதுவுடைமை விளக்கம் (அறிமுகம்) ...	22
பூமியும் பொருளாதாரமும் ...	43
பொதுவுடைமை விளக்கம் (பொதுவுடைமை) ...	57
பாங்கிகளும் அதன் கேடும் ...	80
பொதுவுடைமையும் வேலை இல்லாமையும் ...	92
பொதுவுடைமையும்—யுத்தங்களும், யுத்த ஆயுதங்களும் ...	96
பொதுவுடைமையும் போகப்பொருள்களும் ...	100
பொதுவுடைமையும், நீதியும், நீதிஸ்தலங்களும் ...	106
பொதுவுடைமையும், மதமும், ஜாதியும். ...	111
பொதுவுடைமையும் பெண்களும் ...	123
சமுதாயமும் வர்த்தகமும் ...	135
பொதுவுடைமையும், கூலியும், சம்பளமும். ...	140
பொதுவுடைமையும் கல்வியும் ...	146
தேசியமும் அகில தேசியமும் ...	167
விவசாயத் தொழில் ...	175

ம. சிங்காரவேலு

கான்பூர் பொதுவுடைமை மாநாட்டுச் சொற்பொழிவு

இந்தியப் பொதுவுடைமையாளர் மாநாடு கான்பூரில் 26-27 டிசம்பர் 1925இல் நடைபெற்ற. அ. இ. பொதுவுடைமையாளர் முதலாவது மாநாட்டில் தலைமை வகித்து, சென்னை தோழர், ம. சிங்காரவேலர் ஆற்றிய தலைமை உரை.

தோழர்களே! பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் விரோதிகள் நமது ஜீவகாருண்ய இயக்கத்தை நசுக்கிப் போட முயன்று கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் நாம் இங்கு இந்தப் பாரதநாட்டின் அரசியல், பொருள் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து இந்நாட்டாரின் சுக வாழ்வுக்கான வழிகளைத் தேடும் பொருட்டுக் கூடியுள்ளோம். இந்த மாநாட்டின் பயனாக நமது சமாதான இயக்கத்தின் கருத்தை நம்மை ஆள்வோரும் நமது நாட்டாரும் நனகு அறிந்து கொள்வார்கள என்றும், பொது ஜனங்கள் நமது வேலைக்கு அதிக ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

இந் நாட்டிலும் பிற நாடுகளிலும் நமது தோழர்கள் எவ்வளவு தூரம் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்போது ஆளும் இனத்தார் நமமை முழுதும் பிறழ உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குகின்றது. அவர்களுக்கு நாம் அளிககக்கூடிய பதில் ஒன்றே ஒன்றுதான். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்வாரியில் மானிட வர்க்கத்தின் மகாபுருஷர்களில் ஒருவர் தமமைத் துன்புறுத்தியவர்களைப் பார்த்து “அநதோ நீங்கள் செய்வதென்னவென்று நீங்களே அறியீர்கள்” என்று கூறிய பதிலையே நாமும் இப்போது கூற வேண்டியவர்களாகியிருக்கிறோம். இவ்வுலகில் சமுதாயம், அரசியல், பொருளநிலை, விஞ்ஞானம், தத்துவம் முதலிய எந்தத் துறையிலும் சீர்திருத்தம் செய்ய முதன்முதலில் முனவருவோர் மகத்தான கஷ்டங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் காலச்சக்கரத்தின் சுழலிலே இவர்கள் கஷ்டங்கள் மற்றவர்களுக்கு இன்னும் அதிகக் கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கத் துணிவூட்டுகின்றன. கடைசியில், இவ்வுலகம் பூராவும் அவர்களைப் போற்றத் தொடங்குகின்றது. ஆதிகாலம் தொட்டு மனித வர்க்கத்தின் சரித்திரம் இதுவே யாகும். இன்று தங்கள் சகோதரருக்குத் தொண்டு செய்யும் முபற்சியில் மகத்தான கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சரித்திரமும் இவ்வாறே இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.)

தியாக மூர்த்திகளின் நினைவு இன்றளவும் சிறையில் கிடந்து துன்புறும் அருமைத் தோழர்கள் மூவரின் ஞாபகம் முதன் முதலில் வருகிறது.

இங் நாட்டுச் சட்டம் அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்புக் கூறிவிட்டது. அவர்களுக்கு நமது மனமார்ந்த அனுதாபத்தைச் செலுத்துகிறோம். அரசாங்கத்தார் பெருந்தன்மையுடன் அவர்களை விடுதலை செய்வார்களா என நம்புவோமாக! அடுத்தாற் போல் கிரேட் பிரிட்டனில் நடைபெறும் பொதுவுடைமைக் கட்சி வேட்டையில் துன்புறும் தோழர்களுக்கும், இன்னும் தங்கள் நாட்டின விடுதலைக் காகவும் துன்புறும் அனபர்கள் அனைவருக்கும் நமது அனுதாபத்தைச் செலுத்துவோம். சுதந்திரத் தேவியின் பக்தர்கள் தண்டிக்கப் படுவதற்குப் பதிலாக விரும்பி வரவேற்கப்படும் காலம் இவ்வுலகில் விரைவில் தோன்றுமென எதிர்பார்ப்போமாக.

நம்மைப் பிரிந்து விண்ணுலகேகிய உத்தமர்களை நினைவு கூர்வதும் நமது கடனாகும். சமீப காலத்தில் கொடுமைக்கிரையாகி மாண்டவர்களில் ரோசாலக் சம்பர்க் என்ற ஜெர்மன் பெண்மணியை முதன் முதலில் குறிப்பிடவேண்டும். பெர்லின் நகரில் ஜனக் கூட்டத்தைச் சமாதானம் செய்ய இவர் முயன்று கொண்டிருக்கும்போது ஒரு மாகக் கொல்லப்பட்டு அவர் இறந்தார் கார்லீபண்ட் என்பவரும் இவ்வாறே தொழிலாளருக்கு ஊழியம் செய்து கொண்டிருக்கையில் கொல்லப்பட்டார். பிரஞ்சுக்காரர்களில் ஜாரஸ் என்பவரை முக்கியமாகக் குறிப்பிட

வேண்டும். இவர்களுடைய மரணமும் கான்பூர்; சென்னை முதலிய பல நகரங்களில் இறந்துபட்ட பல தொழிலாளரின் மரணமும் நம்மைத் துயர்க்கடலில் ஆழ்த்தியிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றையெல்லாமவிடத் தொழிலாளர் உலகத்துக்கு மகத்தான நஷ்டம் நிக்கலோய் லெனின மரணமாகும். இவ்ருடைய மரணத்தால்தொழிலாளர் உலகமே துயரத்தில் மூழ்கி விட்டது. உலகில் தீனர்களின் நலததையன்றி பிறிதெதையும் கனவினும் கருதாதவர் இவர். ரஷ்யாவில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழிலாளர் இராஜ்யம் அவருடைய உதவியைப் பெரிதும் வேண்டி நிற்கும் காலத்தில் அவர் காலனால் கொண்டு போகப்பட்டார். ரஷ்யாவில் இந்த மகானால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேலை வருங்காலத்தில் மானிட வர்க்கத்தின் சுகவாழ்விற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் எனபதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. நமது இந்திய நாட்டில் அவரவர் மனச்சான்றுகள் வழி நின்று பல வகைகளிலும் தங்கள் சகோதரர்களுக்காக உழைத்த மகான்கள் மரணத்திற்காகவும் நாம் வருந்துகின்றோம். இவர்களுள் திலகர், தேசபந்து தாஸ், சுப்பிரமணியசிவா இவர்களுடைய நஷ்டத்தை முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். இன்னும் நமக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் மன்பதையின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தேசவிடுதலைக்காகவும் உயிர் துறந்த அனைவருக்கும் நாம் கண்ணீர் பெருக்குகிறோம்.

நாட்டின் நிலை

நம்மை விட்டுப் பிரிந்தவர்களைப் பற்றி இதுவரை பேசினோம். நமமுடனிருக்கும் சகோதரர்களைப்

பற்றி இனிமேல் ஆராய்வோம். | உலகிலே மானிட வர்க்கத்தில் இந்நாட்டவரைப் போல் துயரக்கடலில் மூழ்கியிருப்போர் எவருமில்லை எனக்கூறலாம். வாழ்வுக்கு அவசியமான உணவு, குடியிருப்பு வசதிகள், நமக்கு இல்லை. உயர்ந்த அறிவு வாழ்வுக்குத் அவசியமான சுதந்திரம், சமத்துவம், கல்வி இல்லை. நம்மில் பெரும்பான்மையோர் உலகிலுள்ள மற்ற தேசத்துக்கு எல்லா வகையிலும் கீழ் பட்டிருக்கிறோம். 30 கோடி ஜனங்களில் 4 கோடி ஜனங்கள் அரை வயிறு உண்டு அரை ஆடை உடுத்து துன்புற்றிருக்கின்றனர். 15 கோடி பேர் தகுந்த குடியிருப்பு வசதியின்றி மனிதர்கள் வசிக்கத்தகாத இடங்களில் வசிக்கின்றனர். நூற்றுக்கு எண்பது பேருக்கு மேல் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். 30 கோடியில் கால் பகுதிக்கு மேல் தீண்டாதவர்கள். இவர்களுக்கு மற்ற வகுப்பாருக்கு ஊழியம் செய்வதைத் தவிர வேறு வகைச் சம்பந்தமும் கிடையாது. அவர்கள் கோயிலுக்கும் போகக்கூடாது. குளங்களில் குளிக்கக் கூடாது. சில இடங்களில் பொதுச் சாலைகளில் நடக்கவும் கூடாது. சுமார் 10 அல்லது 20 லட்சம் அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களும் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்து நம்மை ஆள்வோராயுள்ளவர்கள் காட்டும் வழி பற்றிதான் தங்கள் ஏழைகளுக்கு ஏதாவது ஊழியம் செய்யலாம். நமது தாய் நாட்டில் நமது சகோதரர்கள் படும் துன்பங்களை நீக்கும் பொருட்டு கிளர்ச்சி செய்வது ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. சில சமயங்களில் குற்றமாகவும் கருதப்படுகிறது. வரி

விகிதம் தாங்க முடியாததாகி விடுகிறது. இத்துடன் அரசாங்கத்தின் செலவு முக்கியமாக ராணுவச் செலவு பெருகி விடுகிறது. இல்லாத பகைவர்கள் இருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு பெரிய சைன்ய மொன்று வைத்து 60 கோடி செலவு செய்யப்படுகிறது. அளவுக்கு மீறிய உத்தியோகஸ்தர்களும் அவர்களுக்கு அளவுக்கு மீறிய சம்பளம் தருவதனால் தேச முன்னேற்றத்துக்கு அவசியமான துறைகளுக்குப் பணமில்லை. லட்சக்கணக்கான மக்கள் தடுக்கக் கூடிய நோய்களுக்கு இரையாகி மாள்கிறார்கள். ஆயுள்வலிமை நாகரிக வாழ்வின் அறிகுறியாகக் கருதலாமென்றால் இந்திய நகரங்களே உலகில் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளன. செல்வர்கள்தாம் உயர் கல்வி பெறக்கூடும். கல்வியின் விலை அவ்வளவு அதிகமாகி விட்டது. நாட்டில் பிறந்த மக்கள் தங்கள் வீடுவாயில்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஆயுதப் பபிற்சிக்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துரதிருஷ்டம் பிடித்த நாட்டின் துயரங்களையெல்லாம் சொல்ல இந்த முன்னுரை இடம் தரா தென விடுகின்றேன். சில பணக்காரர்கள் மட்டும் பொது நலத்தை மறந்து தங்களின் சொந்த சுகபோகங்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கின்றனர்.)

ஏழைத் தொழிலாளர்:

மொத்த ஜனத்தொகையில் $\frac{2}{3}$ பேரான குடியானவர்கள்தாம் எல்லோரிலும் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் அவர்கள் வாழ்வு பயங்கரமாக உள்ளது. பஞ்சமும், பிணியும் அவர்களைப் பிடுங்கித் தின்கின்றன. வறுமை

யின் பயங்கர விளைவிலும் பிரஜா உற்பத்தி மிகுதியினால் அவர்கள் அழிந்து போகாமல் இருந்து வருகிறார்கள். எல்லோருக்கும் உணவளிக்கும் விவசாயத் தொழிலாளி தன உழைப்பின் பயனைச் சிறிதும் அனுபவிக்க இயலாதவனாயிருக்கிறான். அவன் உற்பத்தி செய்வது ஏராளம். ஆனால் அவனுக்குக் கால வயிறு உணவுகூட கிடைப்பதில்லை. / நகரங்களிலுள்ள ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதே கஷ்டமாய்க் காலங் கழிக்கிறார்கள். | எல்லா நாடுகளும் உயிர் வாழ்க்கைக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென போராடிக் கொண்டிருக்கையில் இந்தியா மட்டும் பேசாமலிருந்து கொண்டிருக்கிறது. நமது அரசியல் பொருளாதார நிலைமைகளின் சாரம் இதுதான். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் மனித வார்க்கத்தின் $\frac{1}{3}$ பகுதியாகிய நாம் இந்நிலையில் வாழ்ந்து வருகிறோம். அருமைத் தோழர்களே ! இந்நிலைமையைச் சீர்திருத்த நீங்கள் யாது செய்யப் போகிறீர்கள் ? துன்பம் நிறைந்த இவ்வாழ்க்கையை இனப்பொதுவாக மாற்றுவதற்குப் பொதுவுடைமைக் கட்சியினராகிய நாம் எமமுறையை அனுசரிக்கப் போகிறோம் என்பதை இம்மாநாட்டில் தெளிவாகக் கூறிவிட வேண்டும். இதைப்பற்றியே நான் இனிமேல் இங்கு விவரிக்கப் போகிறேன். நீங்கள் வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்து அங்கீகரிப்பீர்களாக.

சுயராஜ்யம்

தேசத்தில் இப்போது நடைபெறும் சுயராஜ்யப் போராட்டத்தில் பொதுவுடைமைக்கட்சியினராகிய நாம் முன்னணியில் நிறக வேண்டும். நாம் இப்போது மிகச்சிறு தொகையினராகவே

இருக்கிறோம். ஆனால் வருங்காலத்தில் இந்நியாவில் ஏற்படப் போகிற தொழிலாளர் இராஜ்யதிற்குத் வழிகோலுவோர் நாமே. சமீபத்தில் அரசியல் அமைப்பில் எதத்கைய மாறுதல் ஏற்பட்டாலும் தொழிலாளர் உரிமைகள் புதிய அமைப்பில் இடம் பெறுமாறு நாம பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

காங்கிரஸ்

இந்தத் தேசிய அமைப்பைப் பற்றி நமது நோக்கம் என்னவென்று தெரிவித்து விட வேண்டும். இந்த அமைப்பு நன்மை செய்யும் எண்ணம் உடையதாயிருந்தது. ஒரு காலத்தில் அது தேசத்திலேயே வலிமையிற் சிறந்த அமைப்பாய் விளங்கியது.

பணக்காரர்களின் செலவாக்கே மேலோங்கி நிற்கும் ஸ்தாபனமாயினும் தேசத்தின் அரசியலில் உள்ள குறைகள் அது ஒன்றுதான் இடைவிடாது எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறது. மகாத்மா காந்தியின் கீழ் ஓராண்டிற்கு அதன் சக்தி இணையற்றதாயிருந்தது.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் போது அது மகோன்னத நிலை பெற்றிருந்தது. சுயராஜ்யம் என்பது என்னவென்று விவரியாமலேயே அது சுயராஜ்யத்துக்குப் போராடியது. ஜனங்களின் பெயரால் அது காரியம் செய்தது. அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்து அகிம்சா யுத்தம் புரியும்படி மகாத்மா காந்தி கூவியழைத்த போது ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் தங்கள் உடல, பொருள் ஆவியை அர்ப்பணம் செய்ய முன் வந்தனர். ஆனால் அவ்வியக்கம் வழி

துறையின்றி எல்லாப் பக்கங்களிலும் சென்று
 மோதியது. அதிகார வர்க்கத்தை ஒருமுகமாக
 எதிர்த்து நின்று அதைப் பலவீனப் படுத்த முயலா
 மல் அரசியல் சமூக, பொருள்நிலை, சமயம் முதலிய
 எல்லாத் துறைகளிலும் முயன்று ஒன்றுக்கொன்று
 முரணான பல காரியங்களைச் செய்தது. காங்கிரஸ்
 சுயராஜ்யம் ஒன்றையே குறியாகக் கொண்டு இதற்
 கான போராட்டத்தில் தொழிலாளர் உதவியை
 நாடிப் பெற்றிருந்ததால் அது வெற்றியடைந்திருக்
 கும். அவ்வாறின்றி தர்ம சாஸ்திரம் முதல் எல்லா
 வகை விஷயங்களிலும் ஈடுபட்டபடியால், ஒத்துழை
 யாமை இயக்கம் தன் சொந்த கனமே தாங்காமல்
 முறிந்து விழுந்தது. பர்தோலியில் இயக்கம் பின்
 னடையவே அவ்வியக்கத்தின் பெரும் தலைவர்கள்
 சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அதிகார வர்க்கம்
 வெற்றியடைந்தது. தலைவர்கள் தாழ்ந்தனர். அதன்
 பின் ஏற்பட்ட குழப்பத்தில் தலைவர்கள் ஒருவருக்
 கொருவர் சண்டையிட ஆரம்பித்துப் பற்பலக் கட்சி
 களாகப் பிரிந்தனா. பர்தோலிக்குப் பின் எஞ்சி
 நின்ற காங்கிரஸ்காரர்களில் பெரும்பாலோர் சுய
 ராஜ்யக்கட்சி என்ற பெயருடன் ஒரு தனிக்கட்சியை
 அமைத்துக்கொண்டு சட்டசபைகளைக் கைப்பற்றி
 உள்ளிருந்து அதிகார வர்க்கத்துடன் போர்த்
 தொடுக்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால் இங்கும் பணக்
 காரர்களின் மனப்பான்மையே மேலோங்க தேச
 பந்துவ்ன தலைமையில் தீவிரமாகப் போராடிய இக்
 கட்சியார் இப்போது உத்தியோகங்களுக்காகப்
 போராட ஆரம்பித்துவிட்டனர். காங்கிரஸ் கட்சியின்
 இங்நிலையிலிருந்து நமக்குத் தெளிவாக விளங்குவது

யாதெனில் பணக்கார வகுப்பினரால் மட்டுமே இங்
நாட்டுக்குச் சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுத்து விட
முடியாது என்பதே. தொழிலாளர்களின் உதவி
யின்றி இங்நாட்டுக்குச் சுயராஜ்யம் கிடைப்பதரிது.
காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பொதுவாக நாட்டின் தொழி
லாளரின் முன்னேற்றத்தில் உண்மையான கவலை
காட்டவில்லை என்று குறிப்பிடுவது போதுமானது.
/ கிராமத் தொழிலாளர்களையும் நகரத் தொழிலாளர்
களையும் ஒழுங்காக அமைத்து அவர்களுக்குக் கலவி
புகட்டவும் மற்ற வழிகளில் உதவி செய்யவும்
போவதாகப் பல கட்சியினர் அவ்வப்போது சொல்
கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுடைய நலமும் தொழி
லாளர்களின் நலமும் முரண்படுவதால் இவர்கள்
பேச்சளவிலின்றிக் காரியத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடி
யாது. எனவே பாமர ஜனங்களை ஒழுங்கு படுத்தி
சுயராஜ்யம் பெறுவதற்கு முயல்வது பொதுவுடை
மைக் கட்சியின் கடமையாகும்./

சுயராஜ்யக்கட்சி

அதிகார வர்க்கம் வெற்றி மேல்
வெற்றி கொண்டு முன்னேற்றுவதைத் தடுத்து
நிறுத்திய பெருமை சுயராஜ்யக் கட்சியினருக்கே
உரியது. இதன் பயனாய் உலகத்தின் முன்னிலையில்
அதிகார வர்க்கம் சிறுமைப் பட்டுப் போயிற்று.
ஆனால் அதிகார வர்க்கத்தினர் மிகவும் தந்திர
சாலிகள் பலசாலிகளும் கூட. அவர்களை அவ்வளவு
எளிதில் முழுதும் தோற்கடித்துவிட முடியாது.
வேறு உதவியின்றித் தாங்களும் பிரிந்து நின்ற இந்த
அதிகார வர்க்கத்தின் மீது வெற்றி கொள்ளலாம்
என்று சுயராஜ்யக்கட்சியினர் நினைத்தால் அவர்கள்

எமாந்து போவார்கள். அதிகாரவர்க்க ஆட்சி இயந்திரத்தைச் சிறிதும் அசையாமற் செயதாலன்றி அவ்வர்க்கத்தினர் நமககுச் செவி கொடுக்க மாட்டார்கள். ஒழுங்குபட்ட தொழிலாளர் அமைப்பின் உதவியின்றி எந்தக் கட்சியும் இதைச் சாதிக்கவே முடியாது. | மற்றக் கட்சியாரின் தோல்வியிலிருந்து பொதுவுடைமைக் கட்சி தெரிந்து கொள்ள வேண்டி பாடம் யாதெனல் தொழிலாளரின் முன்னேற்றமும் தேச முன்னேற்றமும் தொழிலாளரை ஒழுங்குபெற அமைப்பதையே பொருத்திருக்கிறது எனப்பதாம். சட்டசபைகளின் தொழிலாளருக்கு நேரான பிரதிநிதித்துவத்திற்காக நாம் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமா எனப்பதைப் பற்றியும் நீங்கள் யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். (15-1-26)

தீண்டப்படாத மக்கள்

மற்ற அரசியல் கட்சி அமைப்புகளுடன் நமது சம்பந்தம் எத்தகையது எனப்பதைப் பற்றி இதுவரையில் ஆராய்ந்தோம். இனிகாங்கிரஸ் சுயராஜ்யப் போராட்டத்தின் அபசங்களாகக் கொண்டிருக்கும் இரண்டு திட்டங்களைக் கவனிப்போம், முதலில் தீண்டாமை விலக்கு விஷயமாகப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் நிலையைப்பற்றி என் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி கூறுகிறேன் நமது கட்சிக் கொள்கையைப் பார்க்குங்கால் (தீண்டாமை விஷயம் முற்றிலும் பொருளாதார நிலைமையைப் பொருத்ததொன்று.) இவ்வகுப்பார் கோயிலைக்குள்ளும், வீதிகளிலும் விடுபடுவதற்கும், சுயராஜ்ய முயற்சிக்கும யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை. சுயராஜ்யம் வரும்போது சமூக விஷயத்திலும் மத

விஷயத்திலும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் தாமாக மலறந்து விடும். பொதுவுடைமைக் கட்சியாருக்கு ஜாதி, சமயக் கோட்பாடுகள் கிடையா. இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும், கிறிஸ்துவர்களும் மேற்சொன்ன விஷயங்களில் அவரவர் சொந்த அப்பிராயங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். தீண்டாமை என்பது கோடிக் கணக்கான இவ்வகுப்பாரின் வறுமைநிலையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது. கோயில் குளம் சாலைகளில் இவர்கள் பிரவேசிக்கும் உரிமைப் பெற்று விட்டால் மட்டுமே சமூகத்தில் அவர்கள் உயர்ந்து விட முடியாது. பூஸ்திதி, மிராசு விஷயங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு நீங்கும் வரையில் தீண்டாமை விலக்கு வெறும் பேச்சாக நிற்கும். நமது சகோதரர்களைத் தீண்டப்படாதவராகப் பாவிப்பதைப் பற்றி ஆத்திரப்பட்டுப் பேசுவதால் அவர்கள் பசிப்பிணி பற்றி வாய் திறப்பதில்லை. இந்தியாவில் சீர்திருத்தக் காரர்கள் பெரிதும் பணக்காரரின் மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் எனபதற்கு இது ஓர் உதாரணம். சமூகத்தின் இழிவான நிலையிலிருந்து அவர்களைக் உயர்த்தவேண்டுமானால் முதலில் அவர்கள் பொருள் நிலையில் மற்றவர்களுக்குச் சமமாகவேண்டும் எனவே பொதுவுடைமைக் கட்சியார் இவ்வழியில் கவனம் செலுத்தி தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கு உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியமான கூலியேனும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

காங்கிரஸின் மற்றொரு திட்டம் கதர் ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஒங்கிவளர்ந்த காலத்தில் கதரினாள் என்னென்ன நன்மைகள் உண்டாகுமென எதிர்

பாக்கப் பட்டதோ அவைகள் ஏற்படவில்லை.. இந்தியத் தொழிலாளிக்கு ராட்டையினால் அதிக நன்மை உண்டாகும் என்று சொல்ல முடியாது.. ஆனால் சுயராஜ்யப் போரில் ஈடுபட்ட வீரர்களுக்கு ஒரு விசேஷ அணியாகக் கதரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். சர்க்கார சங்கத்தார் இதைச் செய்து குழப்பத்தில் வெற்றிபெறுவார்கள் என நம்புகிறேன். பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாச் சமயங்களிலும் கட்டாயமாகக் கதரையே அணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை நீங்கள் முடிவு செய்யவேண்டும். இனி நமது கட்சியின கொள்கைகளைப் பற்றியும் நாம் உடனே செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் பற்றியும் சொல்கிறேன்.

பொதுவுடைமைக் கொள்கை என்பது யாது?

பொதுவுடைமைக் கொள்கையைப் பற்றிப் பல வகை தப்பிப்ராயங்கள் பரவி இருக்கின்றன. சிலர் பொதுவுடைமைக் கொள்கையும் போலிஷிவிசமும் ஒன்றுதான் என்று எண்ணுகிறார்கள். இதனால் குழப்பங்கள் பல நேரிடுகின்றன. அரசியல் வாதிகளில் ஒரு வகுப்பார் விஷயத்தை ஆராயந்து அறிந்து கொள்ள ஆற்றல அற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். மற்றும் சொத்துரிமைக்காரர்கள் இருளில் ஒவ்வொரு புதரையும் பிசாசென எண்ணி மருள்கின்றனர். இத்தகைய பிழைபட்ட கருத்துகளைப் போக்குவது நமது முதல் கடனாகும். பொதுவுடைமைக் கொள்கையாவது யாது? மனிதவர்க்கம் தற்போது உள்ளாயிருக்கும் எல்லாத் தீங்குகளையும் ஒருங்கே போக்குவதான கொள்கைதான் அது. அது சொல்

வதாவது இவ்வுலகம் முழுதிலும் உள்ள மனிதர்கள் யாவரும் தாராளமாய் உண்டு, உடுத்து, வீடுகளில் வாழ்வதற்கு வேண்டிய பொருள்களை உலகிலுள்ள தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்கின்றனர். இவர்களுடைய உழைப்பின் பயனாய் மனிதர் யாவரும் உயரிய வாழ்வு நடத்துவதற்கு அவசியமான பொருள்கள் நிரம்பக் கிடைக்கின்றன. ஆனால் பொருள் உற்பத்திக்கான சாதனங்கள் சில மனிதர்களின் ஏகபோக உரிமையாய் இப்போது இருக்கிற படியால் உண்மையில் உற்பத்தி செய்வோர் பட்டினி கிடந்து துன்புறுகின்றனர். எனவே பொருள் உற்பத்தி செய்வோர் ஒவ்வொருவரும் உற்பத்தியான பொருளில் நியாயமான பகுதியைப் பெற வேண்டுமானால் பொருள் உற்பத்திச் சாதனங்கள் உற்பத்தி செய்வோருக்கே சொந்தமாய் ஆக வேண்டும். பொதுவுடைமைக் கொள்கை என்பது இதுதான்.)

காரல் மார்க்ஸ்

இம்முறை அனுஷ்டானத்திற்கு வந்தால் இப்போது உலகில் சிலர் எல்லாப் பொருள்களையும் பெற்றுச் சுகபோக வாழ்வு நடத்துவதும், பலர் ஏதும் பெறுது பட்டினி கிடந்து தவிப்பதுமாய் இருக்கும் நிலைமை மாறி எல்லோரும் சமமான நன்மை அடையக் கூடும். உலகில் சமூக நிலையிலும் அரசியலிலும் உள்ள மிகக்கேடான குறைகளை நீக்குவதற்கு இஃது ஒன்றே சாலச்சிறந்த வழி. மனிதர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தச் செய்வதற்கான இதுகாறும் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட மற்ற முறைகள் எல்லாம் வீணாயின. பணக்காரன ஒருவன தானே

மனம் மாறவோ, வேறு கட்டுப்பாடுகளுக்கு இணங்க
வோ தன்னுடைய பொருள்களை மறறவர்களுடன்
பங்கிட்டுக் கொண்டு அனுபவித்தல் ஒருகாலும்
நடவாத காரியம். ஆனால் பணக்காரனும் ஏழையும்
சேர்நது தங்கள் உழைப்பை ஒன்றுபடுத்தித் தங்கள்
கூட்டுழைப்பினால் கிடைக்கும் லாபத்தைச் சம
மாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும்படி செய்தல் இயலும்.
மனித வர்க்கத்தின் பொதுநலத்திற்காக இதைச்
செய்து முடித்தலே பொதுவுடைமைக் கொள்கை
யின் இலட்சியம். இதை இநதியாவில் எல்லா
வகுப்பாருக்குப் பயன்படும்வண்ணம் நடத்தி
வைப்பது பொதுஉடைமைக் கட்சியாரின்
வேலையாகும். பொதுவுடைமைக் கொள்கை
புதியதன்று. | சரித்திர ஆரம்பத்திலிருந்தே
இக்கொள்கை இருந்தது வருகிறது. புத்தரால் இக்
கொள்கை போதிக் கப்பட்டு அவர் சீடர்களால்
அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஏசுநாதரும் இக்கொள்கை
உடையவரே. பிளாடோ, மூர், மாரிஸ் முதலியோர்
மானிடரின் உயர் வாழவுக்காகப் போட்ட திட்டங்
களிலெல்லாம் பொதுவுடைமைக் குறிப்பு அடங்கி
யுள்ளது. ஆனால் இக்கொள்கையை அனுஷ்டா
னத்தல் கொண்டு வரும் வண்ணம் ஒரு திட்டமாக
வகுத்த பெருமை கார்ல் மார்க்ஸ் எனபவருக்கே
உரியது. | .

கார்ல் மார்ச்ஸ் என்ன திட்டத்தைப் போதித்தார்
என்பதை இநதியாவிலுள்ள பொதுவுடைமைக்கட்சி
யைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்வது
அத்தியாவசியமாகும். பொதுவாகச் சொன்னால் இவ்

வுலகிலுள்ள மனிதர்களைச் சொத்துக்காரர்கள், சொத்திலலாதவர்கள் என்ற இருவகுப்பினாகளாகப் பிரிக்கலாம். இவ்விரு வகுப்பாரிடையே எப்போதும் போராட்டம் இருந்து வருகிறது. சொத்துக்காரர்களிடம் மூலதனம் முழுதும் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சொத்து இல்லாதவர்களிடம் உழைப்பு இருக்கிறது. முதலாளி இன்னென்ன நிபந்தனைகளின் மீதுதான் மற்றவர்கள் உழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்வேன் என்று சொல்கிறான். அவன் சொல்கிற நிபந்தனைக்கு இணங்கித் தொழிலாளர்கள் உழைப்பை விற்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளரும் சரி, வேறு தொழிலாளரும் சரி பசிப்பிணியினால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதால் முதலாளி சொல்வதைக் கேட்கிறார்கள். பொருள் உற்பத்தி அதிகமாகிறது. உற்பத்தியான பொருளைச் செலவழிக்க புதிய புதிய மாககெட்டுகள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறாக முதலாளி உலக முழுதுமுள்ள பொருள் உற்பத்திச் சாதனங்களைத் தனவயப் படுத்திக்கொள்கிறான். தொழிலாளிகள் சிறிது சிறிதாகப் பொருள் உற்பத்திச் சாதனங்களில் எல்லா உரிமையையும் இழந்து கூலிக்கு வேலை செய்யும் அடிமைகளாகின்றனர். தொழிலாளிகளுக்குச் சொத்து சுதந்திரமில்லை. வீடு வாசல் இல்லை. குடும்ப வாழ்க்கையின் கட்டு தளர்கிறது. தானும் தன குடும்பமும் பிழைப்பது முதலாளியின் தயவைப் பொருத்ததாகிறது.

ஆதிகாலம் தொட்டு உலக நாகரிகம் இவ்வாறு தான் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் இயந்திரத் தொழில்

வலுத்த பின்னர் தொழிலாளியின் நிலைமை இன்னும் கேடாகிவிட்டது. இப்பொழுது தொழிலாளி தன் திக் கற்ற நிலைமையை உணர்ந்து தற்காப்பு சங்கங்களை நாட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். நாளுக்கு நாள் வலுவடையும் முதலாளியின் கொடுமையை எதிர்த்துத் தனது உரிமைகளுக்காகப் போராடத் தொழிலாளிக்கு இச் சங்கத்தை யன்றி வேறு சாதனம் கிடையாது. இவ்வாறாக முதலாளிகள் ஒரு புறத்திலும் தொழிலாளிகள் மற்றொரு புறத்திலும் சேர்ந்து போராட்டத்திற்குச் சித்தமாயுள்ளனர். உலகிலுள்ள பொருள் உற்பத்திச் சாதனங்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு இப்போராட்டம் நடைபெறுகிறது. இப்போராட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒரு வழிதான் உண்டு. உலகில் உயிர் வாழ்வதற்கு அவசியமான பொருள் தனிப்பட்டவர்களின் சொந்த சொத்தாக இல்லாமல் செய்து எல்லோருக்கும் சமமாகப் பயன்படுமாறு செய்ய வேண்டும். காரல் மார்க்ஸ் எடுத்துக் கூறிய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தத்துவம் இதுவே யாகும்.

பொதுவுடைமை என்பது உலகக் கூட்டுறவு

மேல் சொன்னதிலிருந்து உலகத்தில் உள்ள தீமைகள் பலவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ள சாபக் கேடு சொத்துரிமையின் ஏற்றத்தாழ்வே என்பது விளங்குகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் விஷயத்தில் மட்டுமன்றி நாடுகள் விஷயத்திலும் செல்வநிலையில் ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பது காரணமாகவே யுத்தங்கள் படையெடுப்பு, மெலிந்த தேசத்தாரை வலிய நாட்டார ஆக்கிரமித்தல் அதன் பயனாய் கொள்ளை, இரத்த வெள்ளம் முதலியவை நிகழ்கின்றன.) மனிதர்களிடம்

டையேயும் தேசங்களிடையேயும் போட்டியினால் மனிதவர்க்கம் முன்னேறும் என்னும் கொள்கை புரட்டானது. ஒரு மனிதனை மற்றொரு மனிதனும் ஒரு தேசத்தை மற்றொரு தேசமும் அடக்கியாள வதற்கே இந்தப் போட்டிக் கொள்கையினால் மனித வர்க்கம் இதுகாறும் முன்னேறவில்லை. இதற்கு நேர்மாறான தத்துவமாகிய கூட்டுறவு முறையினால் தான் மானிடர் இவ்வளவேனும் உயரிய வாழ்க்கை எய்தியிருக்கின்றனர். ருஷ்ய மகான்களில் ஒருவரான கிருபாட்கின் கூட்டுறவினாலும் பரஸ்பர நலலெண் ணத்தாலுமே மானிட ஜாதி இன்னும் அழிந்து மண்ணாகமல் இருந்து வருகிறதென அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

தற்போது துரதிஷ்டவசமாக அரசியலிலும் சமூகத்திலும் பொருளமுயற்சியிலும் எத்துறையைப் பார்க்கினும் போட்டியே பலதது நிற்கிறது. வியாபாரத்தில், கைத்தொழிலில் இராஜ்யத்தில் எங்கும் போட்டிக் கொள்கையையே அரசு செலுத்துகிறது. இராஜ்யங்களின் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கை இதை ஒட்டியே ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொருள் உற்பத்தி விநியோகத்திலும் போட்டிக் கொள்கைதான். லாபமே இப்போட்டிப் பிசாசின் முக்கிய நோக்கம். உபயோகத்தைப் பற்றி அதற்குக் கவலையில்லை. இந்தப் பிசாசின் கையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள ஒரு வழிதான் உண்டு. அவ்வழி அதை அழித்து விடுவதேயாகும். போட்டிப் பிசாசு வீற்றிருந்த இடத்தில் கூட்டுறவுத் தெய்வம் வீற்றிருக்கச் செய்யவேண்டும். இது பொதுவுடைமைக் கொள்கை

யால்தான் முடியும். பொதுவுடைமைக் கொள்கை யாவது உலகக் கூட்டுறவேயன்றி வேறில்லை. இந்தியாவில் இத்தகைய கொள்கையை நாம் பிரச்சாரம் செய்யத் தலைப்பட்டுள்ளோம்.

போல்ஷ்விசம்

இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கொள்கை போல்ஷ்விசக் கொள்கை அன்று. போல்ஷ்விசம் என்பது ருஷ்யர்கள் கைக்கொண்டுள்ள பொது உடைமைக் கொள்கையில் ஒரு முறையேயாகும். நாம் ருஷ்ய போல்ஷ்விக்கர்கள் அல்ல. போல்ஷ்விசம் இந்தியாவுக்கு அவசியமே இல்லாமல் போகலாம். போல்ஷ்விசம் என்னும் மொழிகுப் பெரும் பான்மைத்துவம் என்பதே பொருள். தற்போது ருஷ்யாவில் பெரும்பான்மையோராயுள்ள அரசியல் கட்சியினர் போல்ஷ்விக்குகள். ருஷ்யாவில் தற்போது அரசாங்கம் இவர்கள் கையில் இருக்கிறது. இவர்கள் தங்களுக்கென்று தனியாக ஆட்சிமுறை நிர்வாக முறை, பிரசார முறை இவைகளை வகுத்துக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு எதிர் கட்சியினர் மென்ஷ்விக்குகள் (சிறுபான்மையோர்) இவர்கள் இப்போது அதிகாரத்திலில்லை. உலகெங்கிலுமுள்ள பொதுவுடைமைக் கட்சியாருடன் நாம் ஒன்று பட்டுள்ளோம். ஆனால் ருஷ்ய போல்ஷ்விக்கருடன் நமக்குச் சிறப்பான சம்பந்தம் ஏதுமில்லை. நமது நிலையைச் சரியாகச் சொல்லி விட்டேன். நமது கட்சியின் இலட்சியங்களையும் முறைகளையும் பற்றிய தப்பு அபிப்பிராயங்கள் இனி நீங்கிவிடுமென நம்புகிறேன்.

முடிவான இலட்சியமும் தற்போதய நோக்கங்களும்

மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்தை ஒழிப்பதும், யுத்தங்கள் நடைபெறாமல் செய்வதும், இராஜ்யங்களின் எல்லைகளை நீக்கி எல்லா இராஜ்யங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு ஜனநாயகக் கூட்டுறவாக்குவதும், உண்மைச் சுதந்திரத்தையும் சகோதர பாவத்தையும் நிலைநாட்டுவதும் நமது முடிவான லட்சியமாகும். இதுதான் பொதுவுடைமையினர் காணும் கனவு.

நமது தற்போதைய நோக்கம் இந்தியாவின் பாமர ஜனங்களுக்குச் சுயராஜ்யம் பெறுவதும், தொழிலாளர்களும் குடியானவர்களும், ஒடுக்கப்படுவதைத் தடுக்கத் தகுந்த, சட்டங்களை இயற்றுவதும் தொழிலாளிக்கு அவனும் அவனுடைய குழந்தைகளும் உயிர் வாழ்வதற்குப் போதுமான கூலி கிடைக்கச் செய்வதும், அரசியலிலும் பொருள்முயற்சியிலும் சாதி சமயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட எல்லா வேற்றுமைகளை ஒழிப்பதுமாகும்.

நமது முறை

இந்த நோக்கங்களைத் தொழிலாளர் குடியானவா சங்கங்களை அமைத்தும், பிரச்சாரத்தினாலும், அவசியமான போது மற்ற கட்சிகளுடன் ஒத்துழைத்தும் நிறைவேற்றலாமென நாம் நம்பியிருக்கிறோம். தொழிலாளரின் உரிமைகளை நிலைநாட்ட நாம் எல்லாக் கட்சியாரின் ஒத்துழைப்பையும் நாடுகிறோம். இந்தியர்களுக்கு இவ்வுரிமைகளைச் சம்பாதித்து கொடுக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவோமென்று நாம் உறுதியாக நம்புவதால் எல்லா

அறிஞர்களையும் தொண்டர்களையும் நமது கட்சியில்
சேரும்படி கூவி அழைக்கின்றோம்.

தொழிலாளருக்கு வேண்டுகோள்

| இந்தியத் தொழிலாளரை நாம் வேண்டிக்
கொள்வதாவது: உங்கள் சங்கங்களைப் பலப்படுத்திக்
கொள்ளுங்கள், சங்க பலத்தைத் தவிர உங்களுக்கு
வேறு ஆதாரமில்லை.) அற்ப விஷயங்களுக்கெல்
லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்து உங்கள் சகதியை
வீணடிக்க வேண்டாம்.

2

பொதுவுடைமை விளக்கம்

1. அறிமுகம்

பொதுவுடைமையை, “கம்யூனிஸம்” (Communism) என்று, ஆங்கில பாஷையில் வழங்குவார்கள். இதனைப் பொதுப்பொருள் உடைமையென்றும் வழங்குவதும் பொருந்தும். பொதுவுடைமை என்பது உலகிலுள்ள பொருள்களைக் கையாளும் ஒருவகை. உலகப் பொருள்களைப் பல வகையில் கையாண்டு வருகின்றோம். சிலவற்றைப் பொதுவாகக் கைக் கொள்கின்றோம். கடல், ஏரி, மண், காடு முதலிய உலகப் பொருள்களைப் பொது உபயோகமானவை என்று நினைத்து வருகின்றோம். நகரங்களில், வழி, ரோடு, வாராவதி முதலிய ஸ்தாபனங்கள் சகலருக்கும் பொது உபயோகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளனவெனக் கருதப்படுகின்றன. மற்றப் பொருள்கள் யாவும் தனி உபயோகத்திற்கே ஆண்டுவரப்படுகின்றன. நிலம், சுரங்கம், ரெயில்வே, கப்பல் தொழிற்சாலை, முதலிய ஸ்தாபனங்களைச் சிற்சிலரே ஆண்டு அனுபவித்து வருகின்றனர். உலகப் பொருள்களைக்

கையாண்டுவரும் விதங்களில், பொதுவுடைமை என்பது ஒன்று.

பொருள்களை உபயோகிக்கும் வகைகளில், பொதுவுடைமை, புராதன வழி என்று சொல்லலாம். மனித சரித்திரம் ஏற்படுவதற்கு முந்தியே உலகப் பொருள்களை மக்கள் பொதுவாகவே உபயோகித்து வந்திருக்க வேண்டும். எப்படியெனில், மனிதனுக்கு நெருங்கிய பாத்தியதையுள்ள மிருக ராசிகள், அதனதன் ராசிக்குள்ளே, தனித்து வாழுவதைக் காணோம். தற்போதுள்ள காட்டுமிராண்டிகள் ஒன்று சேர்ந்து வேட்டையாடுவதும், அதன் பயனைச் சகலரும் கலந்தே அனுபவிப்பதும் காட்சிபாக்க காணலாம்.

பட்சிகளிடையே, பொதுவுடைமை வழங்கி வருவதைச் சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம். காக்கை, பல காசகைகளுடன் கலந்துண்ணுவது வழக்கம். கூடிவாழும் இயல்புள்ள பிராணிகள் யாவும், தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைப் பொதுவாகவே அனுபவிக்கின்றன. மனிதனும் ஒரு காலத்தில் பொதுவுடைமையாகவே சகலத்தையும் பாவித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. ருஷ்ய தேசத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டுவரை, சில நிலங்களைப் பொதுவாகவே பயிரிட்டு, அதன் பயனாக வரும் மகசூலைச் சமபாகமாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டு பல கோடி சிருஷ்டிகளும் வாழ்ந்து வந்ததாகத் தெரிகின்றன. பாஞ்சாலத்தை ஆங்கிலேயர்கள் பிடிக்குங்காலே, அவ்வூர் குடிகள் நிலங்களைப் பொதுவாகவே சாகுபடி

செய்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. ஜெர்மனியிலும் நிலங்களைப் பொதுவுடைமையாகப் பாவித்து வந்த காலம் பல காலமெனலாம். மற்ற தேசங்களில் ஒரு காலத்தில் அந்தந்தத் தேசப் பொருள்களை முக்கியமாக, நிலங்களைப் பொதுவுடைமையாகப் பாவித்து வந்த அடையாளங்களை இன்னும் உலகில் பல இடங்களில் காணலாம். இந்திய தேசத்திலும், குளக்கரை, ஆற்றங்கரை ஆகியவை பொதுவுடைமைகளாகப் பாவிக்கப்படுவதைக் காணலாம். ஒரு காலத்தில் தீயும், நீர் முதலிய பொருள்கள் பலவும் பொதுவுடைமையாகப் பாவிக்கப்பட்டிருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

[நமது காலத்திலும், பல பொருள்கள் பொதுவுடைமையாகப் பாவிக்கப்படுதலும் சாதாரண காட்சியாகும். காடுகளை அரசாங்கத்தார், பொதுவாக வைத்திருக்கின்றார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய கட்டடங்களும் பொதுச்சொத்துக்களே. பொதுப்பள்ளிக் கூடங்களுடையனவும், கலாசாலைகளுடையனவுமாகிய கட்டடங்கள் பொதுவே. நகர முனிசிபாலிதிகளும், தாலுக்கா போர்டுகளும் பல சொத்துகளைப் பொதுவாகக் கொண்டிருக்கின்றன. மேற்கூறிய எல்லைக்குள், நகர ரயில்கள், டிராம்கள், புத்தகசாலைகள் என்ற வகைகள், காட்சிச் சாலைகள் முதலிய ஸ்தாபனங்கள் பலவும் பொதுவாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றன. இத்தியாதி பொருள்களை நடைமுறையில் பொதுவுடைமையாகக் கருதும் காட்சியைச் சாதாரணமாக உலகமெங்கும் தற் காலத்தில் பார்க்கலாம். வருஷா வருஷம் சிற்சில

ஊர்களில் பல காலமாகத் தனிவுடைமையாக இருந்து வந்த பொருள்கள், பொதுவுடைமையாக மாறுவதை நமது கண்ணுக்கு முன்பே காணலாம். தந்தி, தபால்கள் ஒரு காலத்தில் தனித்தனி ஆட்சிக்குட்பட்டு இருந்து வந்தன. சரித்திரக் காட்சி தற்போது இவ்விரண்டு ஸ்தாபனங்களும் பொதுவாக அமைந்திருக்கின்றன. இதன் லாப நஷ்டங்களும் பொது. லாப நஷ்டங்களாகவே எண்ணப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் வாராவதிகளைத் தனிப் பொருளாக மதித்து அதன் மேல் நடப்பவர்களிடம் ஒருவித வரி வாங்கிவந்தார்கள். தற்போது தனி உபயோகத்துக்குட்பட்ட வாராவதியைக் காணுவது அபூர்வம். பண்டைக் காலத்தில், செனல் (கால்வாய்) களைத் தனிவுடைமையாகவே பங்கிட்டு வந்தார்கள். தற்போது உலகில் பொதுவுடைமைக்குட்படுத்தாத கெனல்களில்லை. இவ்விதமாக ஒரு காலத்தில் தனிவுடைமையாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்த பல பொருள்கள் பொதுவுடைமையாக உபயோகப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், இன்னும் பல பெருத்த ஸ்தாபனங்கள் தனிவுடைமையாகவே இருந்து வருகின்றன. நிலம், நீர், வீடு, மனை, ரயில், சுரங்கம், தொழிற்சாலை, பாங்கி முதலிய பலமான ஸ்தாபனங்கள் தனிவுடைமையாகவே இருந்து வருகின்றமையாஓ, அவைகளும் பொதுவுடைமையாக வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து வருவோரைப் பொதுவுடைமைக் கட்சியோரென்றும், போல்ஷ்விக்குகள் என்றும் பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்கள். இந்தப் பொதுவுடைமை உலகிற்கு நன்மையைத்

தருமா, இல்லையா என்பதை விசாரித்தறிய வேண்டியது புருஷரின் கடமைகளில் சிறந்தமாகும்.

ஆதலால் இதனைக் கவனிப்பது சிறந்த புருஷார்த்தமாகும் முதலில் இந்தக் கட்சியாரின் பூர்வ சரித்திரத்தைக் கவனித்தறிவோம்.

2. காரல் மார்க்ஸ்

பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்திற்கு ஆதி குரு ஜெர்மன் தேசத்துப் பெரியோனாகிய காரல் மார்க்ஸ் என்று சொல்லுவார்கள். இவரைப் பொதுவுடைமையை, மெஞ்ஞானத்திற்குப் பொருந்த சித்தாந்தப்படுத்திக் காட்டியவரன்றும் சொல்வதுண்டு. இவருக்கு முன், சில பொருளாதார ஞானிகள் பொதுவுடைமை விஷயமாக வெவ்வேறு அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டிருந்தனர். பொருளாதார ஞானத்தை மெஞ்ஞான வழிக்குட்படுத்தி சிறந்ததொரு செய்யுளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இவருடைய செய்யுளைத் தொழிலாளர் வேதமென்றும் கூறுவர். இவர் செய்துள்ள அரிய நூலைச் சுருக்கமாக இங்கு வரைவதற்கு முந்தி, இவரது சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக இவ்விடம் எடுத்துரைப்போம்.

“பொதுவுடைமைச் சித்தாந்த சரித்திரத்தில், காரல் மார்க்ஸ் விசேஷ பிரக்கியாதி பெற்றவர்.

கோடான கோடித் தொழிலாளர் உள்ளத்தில் ஒரு சிறந்த பெரியோராக நன்கு மதிக்கத் தகுந்தவர். இவரும் இவருக்கு ஆபத்துணைவராயிருந்த எங்கல் ஸும் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்கு ஒப்பற்ற தலைவர் களெனாலாம். நாகரிகம் படைத்த உலகமெங்கும் இவர்களுடைய சீடர்கள் இல்லாமலில்லை. உலக மெங்கும் இவ்விருவருடைய சித்தாந்தம் பரவி யுள்ளது. இந்தச் சித்தாந்தம் மிக்க வலிமையுடையது. இதனை வெல்லுவது எளிதன்று. உலகமனைத் தும் சிந்திக்கத் தக்கது” இவ்விதமாக ஒரு பொதுவுடைமைச் சரித்திரவாதி சொல்லுகின்றார். காரல் மார்சஸ், யூதர்கள் வம்சத்தில் பிறந்தார். இவர் பிறந்த வருஷம் 1818. இவருடைய தாய் தந்தையர் இருவரும் கல்வி கேள்வியில் மிகுந்த ஞானம் பெற்றவர்கள். செல்வத்தில் வளர்ந்தவராதலால் அந்தக் காலத்து ஜெர்மனியில் எவ்வளவு கல்வி கேள்வி நிரம்பப் பெற முடியுமோ அவ்வளவையும் சிறுவயதிலேயே பெற்றிருந்தார். தந்தையின் கருத்திற்கிணங்க, நீதி, சட்டங்களைப் படித்து வந்தார். ஆனால் இவருடைய இயற்கைப்படி சரித்திரத்திலும், தத்துவ ஆராய்ச்சியிலும் தமது மனம் நாட்டங் கொண்டமையால், அதில் மிகவும் ஊக்கங்கொண்டார். 1841இல் கலாசாலையில் கல்வி முடிந்த பிறகு தத்துவ வித்துவானாக எண்ணிக்கொண்டிருந்த போதிலும், தமது தாய்நாட்டின் நிலைமை அதற்கு இடம் கொடாமையால், அவ்வழியில் செல்லச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அந்தக் காலத்தில், தமது நோக்கப்படி புரட்சி சம்பந்தமான இபக்கத்தில் சேர முடியாமல் இருந்தபோதிலும், ராஜாங்க எதிர்கட்சித் தரப்பில்

சேர்ந்து வேலை செய்ய “ரினிஷ்செஸ்ட்” என்ற பத்திரிகையில் சேர்ந்து, அதற்குப் பத்திராதிராக இருந்தார். அந்தப் பத்திரிகை சம்பந்தமாக அவர் எழுதி வருகையில், ஜேர்மன் அரசாங்க பிற்போக்கு நிலைமையைப், பலமாகக் கண்டித்து வந்த நிமித்தமாக அந்த அரசாங்கத்தார் அந்தப் பத்திரிகையை அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கினதால், அதனை விட்டுவிட நேரிட்டது.

காரல்மார்க்ஸ், 1840ஆம் வருஷம் செல்வாக்குள்ள குடும்பத்தில் ஜென்னி என்ற மாதை மணம் புரிந்தார். இருவரும், நீண்ட வாழ்நாள் முழுதும் இன்பத்திலும், தன்பத்திலும் மனம் வொத்துழைத்து வந்தார்கள். மார்ச்சுலினுடைய புரட்சிப் போக்கில் காலமெல்லாம் அவர் தம் மனைவி கூட இருந்து அவருக்கு நேர்ந்த வறுமையிலும், கஷ்டங்களிலும் மனோதையிததுடனும், விடாமுயற்சியுடனும் இடைவிடாது இல்லறத்தை நடத்தி வந்தனர்.

பிரான்சு தேசத்து முக்கிய பட்டணமாகிய பாரிஸ் நகரில் வசிககின்ற போது, ஆங்கு தமது குருவாகிய எகல் (Hegel) என்ற பிரக்கியாதி பெற்ற தத்துவ ஞானியின் சித்தாந்தங்களைக் கண்டிக்கத் துவங்கினார். ஒரு ஜேர்மன் பத்திரிகையில் பல வியாசங்கள் எழுதினார். இவ்வித முயற்சியில் ஆழ்ந்த கருத்துக் கொண்டு பத்திரிக்கைகளுக்கு எழுதி வருகையிலும், ஜேர்மன் அரசியலைக் கண்டித்தும் வந்தார். கண்டனத்தைத் தங்கள் நன்மைக்கெனக் கருதாது, அரசாங்கத்தார் வெகுண்டு, மார்க்சை பிற தேசத்திற்கு விரட்டி விட்டார்கள். தமது தந்தையா

நாட்டைவிட்டு, பெல்ஜிய தேசப் பிரதான நகராகிய பிரஸெல்லில் சென்று அங்குத் தமது குடும்பத்துடன் வசித்து வந்தார். அவ்விடத்தில் 1846ஆம் வருஷத்தில் “சுதந்தர வர்த்தகத்தைப் பற்றியும்” “தத்துவ ஞானத்தின் பெருமைகள் பற்றியும்” என்று இரண்டு நூல்களை இயற்றினார்.

நூல் இயற்றுதல் மாத்திரம் போதாது, அரசியல் விவகாரத்திலும் புகழ் தலைப்பட்டார். பிரஸெல் பட்டணத்தில் தொழிலாளர்கள் கவுனஸில் ஸ்தாபித்தார். பிறகு, பொதுவுடைமைச் சங்கத்திலும் அங்கத்தினராகி, அதிலும் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வந்தார். இந்தச் சங்கம் முதலில் ரகசியமாக சதியாலோசனையை அனுசரித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. எங்கெங்கு ஜெர்மனியில் தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள் உண்டாயினவோ, அங்கெல்லாம் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம் பரவ ஆரம்பித்தது. இந்தப் பொதுவுடைமைச் சங்கத்தில், இங்கிலாந்து, பெல்ஜியம், பிரான்ஸ், ஸ்விட்சர்லாந்து முதலிய பிரதேசங்களிலுள்ள தொழிலாளர் சங்கங்கள் கலந்து வேலை செய்துவந்தன. இந்தப் பொதுவுடைமைக் கூட்டம், ஜெர்மன் தேசத்துத் தொழிலாளர் இயக்கத்திற்குப் பெருந்த ஆதரவாக இருந்து வந்தது. ஆதிமுதலில், இந்தப் பொதுவுடைமைக் கூட்டத்தான், அதிலுள்ள தொழிலாளர் சம்பந்தத்தை வற்புறுத்தியது. இதுதான் இங்கிலீஷ்காரரையும், பெல்ஜிய தேசத்தவர், அங்கேரியர், போலந்துக்காரர் முதலிய தொழிலாளரை அகிலத் தொழில சங்க அமைப்பில் சீரத்தை எடுக்கச் செய்தது. முதலில், இந்தச் சங்கமொன்று

தான் அகிலத் தொழிலாளர் சங்கமொன்றை
லண்டன் பட்டணத்தில் முதல் முதல் கூடச்செய்தது.

இந்தப் பொதுவுடைமைக் கூட்டத்தின் ஆதரவில்
கூடிய இரண்டு காங்கிரஸில், இந்தக் கூட்டத்தின்
சித்தாந்தங்களை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, பிரக்கியாதி
பெற்ற “பொதுவுடைமை விளம்பர”த்தைத் (Com-
munist Manifesto) தயாரிக்கப்பட்டது. இதுதான்
நாளைக்கும் சிறப்புற்றோங்கும் தொழிலாளர் வேத
மென்று வழங்கும் “பொதுவுடைமை விளம்பரம்.”
இந்தச் சிறந்த நூல் வாயிலாகத்தான், மார்க்சும்,
அவர் தோழராகிய எங்கல்சும் கலந்து வீடுத்த
விளம்பரம். இந்த விளம்பரம், உலகிலுள்ள பல
பாஷைகளிலும், மொழி பெயர்த்துள்ளது. அகில
தொழிலாளர்களுரிய சுதந்தரத்தை செவ்வனே
தெரிவிக்கும் நூல் இதுவே.

பெல்ஜியத்தின் பிரதான நகரில் ஒரு பத்திரிகை
யில் வெளிவந்த சில விவரங்களில் ஜெர்மனி அரசி
யல் நடவடிக்கைகள், முக்கியமாகப் போலீஸார்
அட்டுழியங்களைக் கண்டிக்கப்பட்டன. முக்கியமாக
மார்க்சுதான் இந்த வாசகங்களுக்கு அதிகாரி.
இதை உணர்ந்த ஜெர்மன் கெவரன்மெண்டார்,
பெல்ஜியம் அரசாங்கத்தார், மார்க்சை அந்த ஊரை
விட்டு துரத்திப்படி தூண்டுகோலிட்டனர். ஆனால்,
அந்த ஊரிலேயே, புரட்சி ஒன்று தோன்ற
நெருங்கியபடியால், பெல்ஜியக் கவர்ன்மெண்டாரே,

Communist Manifesto - பொதுவுடைமை விளம்பரம்.
(கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை)

மார்க்கை ஊரை விட்டுத் துரத்தி விட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில், பாரிஸ் பட்டணத்தில் எழுந்த தொழிலாளர் குழப்பத்தால், இவருக்குப் பாரிஸுக்குப் போக இடங்கொடுத்தது. அந்தவர் புரட்சிக் காரர், மார்க்கைத் தங்களிடம் வரவழைத்துக் கொண்டார்கள்.

பாரிஸ் பட்டணத்தில், அந்தக் காலத்தில் ஜெர்மன்காரர்கள் தங்கள் ஊரைக் குடியரசாக்க வேண்டுமென்று சதியாலோசனை செய்துவந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் செய்துவந்த சதியாலோசனையின் பிரயோசனையின்மையும, பிரெஞ்சு நாட்டின் ஊரிலிருந்து ஜெர்மனியில் புரட்சி உண்டாக்குவது பயித்தியகாரத்தனம் போன்றது. புரட்சி செய்ய வேண்டுமானால், ஜெர்மனியிலேயே செய்யவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாமல் பிரான்சு நாட்டிலிருந்து ஜெர்மனியில் புரட்சி செய்யும் பட்சத்தில், அந்தச் சமயத்தில் உண்டாகும் அவசர அரசு தங்களை அழித்து விடுமென்றும் குறிப்பிட்டு வந்தார்.

மார்க்சு மாதம் புரட்சிக்குப் பிறகு, ஜெர்மன் நாட்டின் முக்கியப் பட்டணங்களில் ஒன்றாகிய கொலோனுக்குச் சென்றார். அவ்விடத்தில் புதிய பத்திரிகை ஒன்றை ஸ்தாபித்தார். இதன் பெயர் “புதிய ரையின் பத்திரிகை.” இது 1849 ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் முதல் தேதி வெளிவந்தது. அந்தக் காலத்தில் தொழிலாளர்களைக் குறித்து ஜனநாயக சம்பந்தமாகப் பேசவல்ல பத்திரிகை இதுவொன்றே இந்தப் பத்திரிகையின் தகிர்யமே தகிர்யம்! இந்தப்

பத்திரிக்கை முக்கியமாக 1848ஆம் வருஷம் பாரிஸில் நடந்த புரட்சியை ஆதரித்துப் பேசியது. இதன் கொள்கைகளைப் பத்திரிகைச் சொந்தக்காரர்கள் கண்டித்துவந்தும், அரசன்முதல் சேவகன்வரையிலுள்ள அரசியல் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கண்டித்துக்கொண்டே இருந்தது. அந்த நகரமோ, 8,000 போர் வீரர்களால் காபந்து செய்யப்பட்டது. அருகிலுள்ள மிதவாதக் கட்சியினர் வீணை இதனை ஆட்சேபித்தனர். கலோனிலுள்ள அதிகாரிகளும், வீணை இந்த ஆரண்ய காபந்தினில் வைத்தார்கள். அநேக நாளாக இந்தப் பத்திரிகையை நிறுத்தியும் வைத்தார்கள். அடுத்த நகர அதிகாரிகள் கவரன்மெண்டு நியாய அதிகாரிகளைக்கொண்டு இந்தப் பத்திரிகைகளின் பேரில் வழக்கை நடத்தவும் கட்டளையிட்டார்கள். இப்படி எல்லாம் இருந்தும், இந்தப் பத்திரிகை விடாது வெளிவந்து கொண்டே இருந்தது. கவரன்மெண்டாரையும், முதலாளிகளையும், கண்டிக்கக் கண்டிக்க அதனைப் படிக்கின்றவர்கள் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தார்கள். 1848ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் ஜெர்மனியில் புரட்சி உண்டாகியபோது வரி கொடாதிருக்கும் படியும், பலவந்தத்திற்கும் பலவந்தத்தை உபயோகப்படுத்தும்படியும் ஊராரைத் தூண்டுதல் செய்து வந்தது. 1849ஆம் வருஷம், இருமுறை இதனைப் பிரசுரிக்கஷன் செய்தார்கள். இந்த இருமுறையிலும், சூரிகள் குற்றமில்லை என்று தள்ளிவிட்டார்கள். கடைசியில், ஜோமன் புரட்சி அடக்கப்பட்டதும், அங்கிருந்த போர் வீரர்களால் காபந்து செய்யப்

பட்டதும், ராசாங்கம் தைரியம் கொண்டு இந்தப் பத்திரிகையை நிறுத்திவிட்டது. இதன் கடைசிப் பிரசுரம் சிகப்பு மையில் அச்சிட்டு வெளிவந்தது.

மாரக்ஸ் திரும்பவும் பாரிஸ் நகருக்கு வந்தார். வந்த இரண்டொரு வாரத்திற்கெல்லாம் 1849ஆம் வருஷம் ஜூன் 13ஆம் தேதி ஒரு புரட்சி நடந்தது. உடனே, பிரஞ்சு கவர்ன் மெண்டார் ஊரைவிட்டுப் போகும்படி திட்டம் செய்யவும், மார்க்சு பிரான்சை விட்டு லண்டன் பட்டணத்தில் வந்து சேர்ந்தார். அது முதல், தமது அந்தம் வரையில் அங்கே வசித்து வந்தார். 1850 ஆம் வருஷத்தில் தாம் ஸ்தாபிதத “புது ரையின் பத்திரிகை” ஆமபர்க் பட்டணத்தில் பிரசுரம் செய்ய எத்தனிக்கையில், பிற்போக்கடைந்த அரசாங்கத்தார் அமுலால் அது கைவிடப்பட்டது. 1851ஆம் வருஷத்தில இரண்டு சிறு புத்தகங்களை மார்க்சு வெளியிட்டார். இதில் முக்கியமானது பிரஞ்சு தேசத்தில் 1851ஆம் வருஷம் நிகழ்ந்த அரசியல் புரட்சியைப் பற்றியது. இந்தப் பிரபல நூலில் மார்க்ஸின் தம் சித்தாந்தத்தை முதலில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இந்தப் புத்தகத்தின் கருத்தைப் பிறகு எழுதிய உலகப் பிரசித்தி பெற்ற “முதற் பொருள்” (Capital) என்ற நூலில் விவரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இதன் பிறகு, 10 வருஷம் வரை ஆங்கில நாட்டின் பிரதான லண்டன் பட்டணத்தில் உள்ள காட்சிச் சாலையில் அமைத்துள்ள புத்தகசாலையில் பொருளாதார விஷயமாக நிறைந்துள்ள நூல்களை

இடைவிடாது படித்து வந்தார். அதன் பயனாகத் தான் தொழிலாளர்க்கு வந்த பிரபல நூலாகிய “முதற்பொரு”ளென்ற (மூலதனம், **Das Kapital**) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது) இது மூன்று பாகங்களாக அமைந்துள்ளது. முதல் பாகம் 1867இல் வெளி வந்தது.

இதன் மத்தியில், விவகார வேலையிலும் இவர் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வந்தார். இவருடைய நூல்களின் கருத்து தொழிலாளர் மனத்தில் நுழைய ஆரம்பித்தது. எங்கும் தொழிலாளருடைய இயக்கம் பரவிவரத் தலைப்பட்டது. தொழிலாளர்பால் தாம வைத்துள்ள எண்ணம் நிறைவேறும் சந்தர்ப்பம் நேரிட்டது. முதன்முதல் அகில உலகத் தொழிலாளர் சங்கமொன்று ஸ்தாபித்தார். இந்த அகிலத் தொழிலாளர் முதற்சங்கம் பிறந்தது முதல், முற்போக்குள்ள தேசங்கள் யாவும் தொழிலாளர்க்கு உரிய உரிமையும் அவ்வுரிமைகளைப் பெருவண்ணம் எதிர்த்து வரும் முதலாளிகளின் மனப்பான்மையையும், தெரிய வந்தது. இந்தச் சங்கத்தில் மார்க்சு அதிக சிரத்தையுடன் உழைத்து வந்தார். முக்கிய தீர்மானங்கள் யாவும் அவரால் எழுதப்பட்டன. இதனால் அவருடைய திருநாமம் உலகத் தொழிலாளர் சரித்திரத்தில் இன்னும் என்றைக்கும் நிலை பெற்றுள்ளது.

முதல் அகிலத் தொழிலாளர் சங்கம் ஸ்தாபித்த பிறகு, பல இடங்களில் சிறுசிறு கலகங்கள் ஏற்பட்டன. இதன்றியும், இது புதிய போர்க்களமாதலால், பல அமைதேயப் பேர்விழிகள் இந்தச்

சங்கத்தின் நோக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே, தங்களுடைய சுய நலத்திற்காக இந்தச் சங்கத்தில் சோநது கொண்டு கிளாசசி செய்யத் துவங்கினர். கடைசியாக இதற்கு ஆதரவாயிருந்த பாரிஸ் பட்டணத்தில் ஏற்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய பொதுவுடைமை ஆட்சியும் நிலையற்றுப் போய்விட்டது. இவ்விதக் காரணங்களால், முதல் அகிலத் தொழிலாளர் சங்கம் கலைக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களுக்குப் பக்குவமின்மையால், இந்த முதல் சங்கம் கலைக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம். ஆனால், பல தேசத்தில் தோன்றிய தொழிலாளர் சங்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் கொண்டாடி வருகின்றன.

தொழிலாளர் உலகில் பல விஷயங்களில் மார்க்ஸ் பெரியாரால் நன்மை பெற்றுள்ளது. அவைகளில், இரண்டொன்றை மாத்திரம் இங்குக் கொடுத்துவிடலாம்.

பொருளாதாரக் கோட்பாட்டை மெஞ்ஞானவழியில் கொண்டு வந்தவர்களில் மார்க்ஸ் முதன்மையானவரென்று கொள்ளலாம். இவருடைய அகண்ட கல்வி கேள்வித் திறமையால், தாறுமாறாகக் கிடந்த தொழிலாளர் இயக்கத்தை உலகில் மதிககச் செய்தவர் இவரே. இவருடைய பொருளாதாரச் சித்தாந்தமே, தற்கால ரஷ்ய தேசத்து அரசியலுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவருடைய பொருளாதாரச் சித்தாந்தங்களைப் பற்றி பல அறிஞர்கள் ஆயிரக்கணக்கான நூல்களை இயற்றி வந்திருக்கின்றனர். உலகில்

இவருடைய சித்தாந்தம் ஓர் அரிய சக்தியைப் பெற்றுள்ளது. அகிலத் தொழிலாளர்சங்குக்கு இவர் இயற்றியுள்ள “முதற் பொருள்” உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நூல்; தொழிலாளர் வேதமெனக் கருதப்படுகின்றது.

உலகிற்கு இவர் அருளிய ஞானமென்ன வெனில், மக்கள், உலகிலே தோன்றி “பொருளை”ச் சேர்க்க ஆரம்பித்த முதல், மக்கள் இருவகைப்பட்டார்கள். “உடையவன்” “இல்லாதவன்” என்ற இருவகைப்பட்ட இனத்தார் தோன்றினார்கள். இவ்விருவகையாரும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்தே வருகின்றனர். இவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட பொருளாதார வித்தியாசங்களே, ஆதிகாலத் தொடங்கி மனித சரித்திரத்திற்கு ஆதாரமாகி நின்றன. உலகில் பரவிவந்திருக்கும் மதக்கோட்பாடுகளும் தத்துவஞானக் கோட்பாடுகளும், ஓர் இனத்தார் மேப்படவும், மற்றோர் இனத்தார் தாழ்வடையவும் உண்டாக்கப்பட்டவை. அரசியல் மார்க்கத்திலும் ஓர் இனத்தாரின் கொள்கைகளே மேப்பட்டுள்ளன. பலகோடி மாந்தர் தாழ்த்தப்பட்டிருப்பதும் இந்த இன வித்தியாசங்களால்தான்.

பல ஆயிர வருஷங்களாக மனிதருடைய சேர்க்கைகள், மனிதர் எண்ணத்தினால் உண்டாகி வந்த தென நிகைகப்பட்டு வந்தன. ஆனால், மனிதர் எண்ணங்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ள பொருளாதார நிலைமையைச் சிந்தித்தாரில்லை. மார்க்சு அவர்களின் பிற்பல நூல் வெளிவந்த பிறகுதான், மனிதர்

எண்ணங்களுக்கும், அவைகளால் எழும் செய்கைகளுக்கும், ஆதாரம் பொருளாதார நிலைமையெனக் கண்டு தெரிந்தோம்.

மனிதவாழ்விற்கு அத்தியாவசியமாய் உள்ளது உணவு. நாம் படும் பாடுகள் அனைத்தும் இந்த உணவின் நிமித்தமே. எவரிடம் இந்த உணவு அதிகப்பட்டதோ, அவர்களே அரசர்களாகவும், மந்திரிகளாகவும், வர்த்தகர்களாகவும், நிலச்சுவான் தார்களாகவும், பெரும் பொருள் உடையோர்களாகவும் ஆனார்கள். இந்த இனத்தவரே அப்பொருள்கள் தங்களிடம் நிலைத்திருக்க, வேண்டிய சட்ட திட்டங்களும், மதக் கோட்பாடுகளும், தத்துவக் கோட்பாடுகளும், மந்திர தந்திரங்களும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதற்குத் தகுந்த கல்வி கேள்விகளும், இராபயண, பாரதங்களும், புராண இதிகாசங்களும், தேர்த்திருவிழாக்களும், தருமகிரியைகளும், மோட்ச நரகங்களும், கோவில் குளங்களும் உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள். பொருளைக் கைப்பற்றுகவர்கள் பலரும், அறியாமையால், பொருளுடையோர்கட்கு உள்பட்டு அவர்கள் செய்துள்ள ஆட்சிகளுக்குப் பயந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களானார்கள். உலக சரித்திரத்தை நன்றாகப் படிக்குங்கால். இவ்விரு இனத்தாருடைய போராட்டங்கள் அனைத்தும் பொருளையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருத்தல் நன்கு விளங்கும்.

இவர் கூறியுள்ள விஷயங்களில் இன்னொரு விசேஷ விஷயமுண்டு. முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்குமுள்ள சம்பந்தா சம்பந்தத்தை நன்றாக

விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். பல காலமாக, முதலாளி அனுபவிக்கவும், தொழிலாளி பாடுபடவும், நேரிட்ட காரணங்களைத் தலைவிதியே என்று எண்ணி வந்தார்கள். ஆனால், இவர் நெடுங்காலமாகச் செய்து ஆராயச்சியால் இவ்விரு இனத்தாருக்கு ஏற்பட்டுள்ள வித்தியாசங்கள் பொருளாதார வித்தியாசத்தால் நேர்ந்துள்ளனவெனத் தெரிய வந்தது. உயிர் வாழ்வுக்கு வேண்டிய பண்டங்கள் உண்டாகும் வித்தியாசங்களாலும், அப்பொருள்கள் மாறும் விதங்களாலும், முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள், ஏற்பட்டுள்ளனவெனக் கண்டு தெரிவித்தார். இந்தப் பண்டைக்காலப் பொருளாதார திட்டங்கள் மாற்றினால்தான், உலகில் அவர்களுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள போராட்டங்கள் ஒழியுமெனவும் காட்டினார்!

மூன்றாவதாகச் தொழில்தான் சகலவிதச் செல்வத்திற்கும் ஆதாரமென எடுத்துரைத்தார். வாழ்வுக்கு வேண்டிய பண்டங்கள் யாவும் தொழிலால் உண்டானவை. தொழிலின்றி பண்டங்கள் உண்டாகா. இந்தத் தொழிலுக்குக் காரணகர்த்தா தொழிலாளியாவான். ஆதலின் தொழிலாளியால் உலகப் பண்டங்கள் உண்டாக்கப்படுகின்றன. எவ்வளவு தொழில் செலவிடப்படுகின்றதோ அவ்வளவு பண்டங்கள் உண்டாகின்றன. ஆதலின், பண்டங்கள் விலை அனைத்தும், தொழிலின் விலையாயிற்று. எதார்த்தத்தில், பண்டங்களின் விலை தொழிலின் விலையே. இந்தத் தொழிலின் விலைக்குப் பூரண அதிகாரி தொழிலாளி ஆவான். சுருங்க

உரைக்கின், பண்டங்களின் விலை அதைச் செய்த தொழிலாளியைச் சேர்ந்தது. இந்த வெளியான ரகசியத்தை உணராது, இது எனதென்றும், அது உனதென்றும் உலகம் வாதாடி வந்தது. மார்க்ஸினுடைய விசாரணையில் இந்த வாதங்கள் பயனற்றவை என்று விளக்கியதோடு பண்டங்களின் உண்மையான சொந்தக்காரர் இன்னவர்கள் (தொழிலாளர்) என்பதும் விளக்கமுற்றது.

பண்டங்களின் முழு விலையும், அதற்கு உரிய வனாகிய தொழிலாளி அடையாமல் போவதினால், உலகிலுள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுண்டாயின என்றும் காட்டினார். உலகில் செய்யப்பட்ட எந்தப் பொருள்வொன்றை எடுத்துக் கொள்வோம். அதன் மேல் தொழிலாளியின் கைபடுவதற்கு முந்தி விலையற்றப் பொருளாய் இருந்தது. அவன் கைப்பட்ட மாத்திரத்தில் அதற்கு விலை மதிப்பு உண்டாகிறது. அவனின் கை படப்பட அதன் விலையும் அதிகரித்து வருகிறது. அது முடிந்த பிறகு, அதன் முடிந்த விலையும் ஏற்படுகின்றது. அந்த முடிந்த விலையை அதனைச் செய்தோன் அடைகின்றானா? இல்லை? முதலாளி என்ற ஒருவன் தோன்றுகிறான். விலை இல்லாத பொருளைத் தனது என்று சொல்லிக் கொண்டு, தொழிலாளிகளைக் கொண்டு, அப்பொருளுக்கு விலையை உண்டாக்கி, அந்த விலையில் பெரும் பான்மை தனக்கென்றும், கிஞ்சிற்றே தொழிலாளிக் கென்றும் பங்கிடுகின்றான். இந்தப் பிரச்சினையின் விளக்கம் பண்டக்கால முதல யாருக்கும் விளங்காமலே இருந்தது. இதனை மார்க்ஸ் விளக்கமுறச்

செய்தார். தற்போது உலகில் இருவகைப்பட்ட இனத்தவர் இருந்து வருகின்றார்கள். இவர்களின் முதலாளி ஒருவர், தொழிலாளி மற்றொருவர். முதலாளி, சகலத்தையும் கைக் கொண்டிருப்பவன். தொழிலாளி தன்னுடைய தொழிலைத் தவிர மற்ற எவையுமில்லாதவன். எவையுமில்லாதவனாகையால், தொழிலாளி தன்னுடைய தொழிலை வேண்டியவனுக்கு விற்கிறான். இந்தத் தொழிலைக் கொண்டு, முதலாளி, அவனுக்கு வேண்டிய பண்டத்தைச் செய்து முடித்துக் கொள்கிறான். அந்தப் பண்டம் ஆறுமணி நேரத்தில் செய்து முடிந்ததாக வைத்துக் கொள்வோம். இந்த ஆறுமணி நேரத்தில் தொழிலாளி எவ்வளவு வேலை செய்து அப்பண்டத்தை முடிக்கின்றானோ, அவ்வளவு தொழிலை முடிந்த பொருளின் விலையாகும். இந்த விலை, ஞாயமாக, அதனை உண்டாக்கிய தொழிலாளியைச் சேர்ந்ததாகும். இந்த விலையைத் தொழிலாளி, முதலாளியிடமிருந்து பெறுகின்றான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆறுமணி நேரத்தில் செய்த பொருளின் விலையைத் தொழிலாளி பெறுகின்றவனாகின்றான். இவ்விதம் தொழிலாளிதான் செலவு செய்யத் தொழிலின் முழு விலையைப் பெறுவது ஞாயமே. இவ்விதம் நடைபெறுமாயின், முதலாளி வெறுங்கையாகப் போக வேண்டும். ஆனால், முதலாளி அவ்விதம் நடப்பதில்லை; அவனுக்குத் தக்கவாறு ஒரு வசதி உண்டாக்கிக் கொள்கிறான். அதாவது, தொழிலாளியின் வேலையை ஆறுமணி நேரத்திற்கு மாத்திரம் வாங்க

வில்லையாம், ஒருநாள் முழுவதும் அவன் கொடுக்கும் கூலிகு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று; 7, 8, 9, 10, 11, 12 மணி நேரம் செய்த வேலையின் பயன் அதாவது, அதன் விலையைத்தான் கைக்கொள்ளுகின்றான். இந்த அதிக வேலையின் விலையைத் தொழிலாளி அடைவதில்லை. முதலாளி, தான் யாதொரு வேலையும் செய்யாமலே, இந்த அதிக வேலையின் விலையை அடைகின்றான். இதைத்தான் முதலாளியின் லாபமென்று கூறுவது. இந்த லாபத்திற்கு, உண்மையில், தொழிலாளிதான் பாத்திர முடையவன். ஆனால், இன்னொரு இந்த லாபத்தில் யாதொன்றும் கிடைக்கலை. இந்த லாபத்தை முதலாளிகள் தங்களுக்குள்ளேயே பங்கிட்டுக்கொண்டு வீடுவாசல, மனை, மாளிகை முதலிய செல்வங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டு சுசுபுருஷர்சனாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இங்கச் செல்வங்களை உண்மையில் உண்டாக்கிய தொழிலாளி, வயிறுக்குப் போதாத கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு மிசவும பட்டினியாயிருந்து வருகின்றான். இதுதான் நமது உலக மடைந்துள்ள இழி நிலைமை.)

ஆதலின், உலகில் இருக்கும் செல்வமனைத்தும் பெரும்பான்மையோருடைய வேலையின் பயனாகும். இந்தப் பயன் முழுமையும் சிலரே அடைகின்றனர். வாஸ்தவத்தில் இந்தப் பயனைப் பெரும்பான்மையார் அடையவேண்டியதே ஞாயமாகும். உலகம் இவ்வித அநியாய நிலைமையில் நிற்க, உலகில் நீதியும் ஞாயமும், யாவருக்கும் கிடைக்கின்றதென்று முத

லாளிகள் வழங்கும் சொல், பொய்யெனப்
படுமன்றோ? இவ்விதமாக, மார்க்சு பெரியார்,
உலகம் சிறுபான்மையோரைப் பெரும்பான்மை
யோர் வஞ்சிக்கப்படுவதை எடுத்துக் காட்டி,
இதற்குப் பரிகாரமும் இன்னதெனவும் விளக்கி,
1௮83ஆம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம், 14ஆம் தேதி
தமது வாழ்வை முடித்தார்.

3. பூமியும் பொருளாதாரமும்

உலகில் தோன்றிய நாகரிசங்களும், கல்வி கேள்வியும், உண்பண்டம் தின்பண்டப் பொருள்களும், சகல வஸ்துகளும் பூமிவளத்தைப் பொருந்தியவை. பூமி வளத்திற் குத் தக்கபடியே, மனிதர் தொழில்சளும் நடைஉடை பாவனைகளும் பொருந்தியுள்ளன. பூமி வளப்பம் மாறுதலை அடையுங்காலே மனிதர் நடவடிக்கைகளும் மாறுகின்றன. பூமி வளப்பத்தை நாடியே, ஒரு நாட்டில் உள்ளவர்கள் வேறுநாடுகளுக்குச் செல்வதும், பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுவதுமாகும். பூமியின் மேலும், கீழும் உள்ள பொருள்களுக்காகவே வல்லரசுகள் போர் புரிவதும், ஒருவனை ஒருவன் தாழ்த்துவதும், முதலாளி என்றும் தொழிலாளி என்றும் வேற்றுமை உண்டாவதுமாகும். வல்லரசுகளின் ஏக சக்கிராதிபத்திய முயற்சிசளும் பூமி வளப்பங்களை வொட்டியே யாம். சிறுப்பான்மையார் பெருப்பான்மையாரின் வாழ்வை ஆளுவதும், பூமியிலுள்ள பொருள்களைக் கைப்பற்றுவதற்கே. ஆதலின, உலகில் தோன்றிய உயர்வு. தாழ்வு பொருளுடையவை, பொருள

இல்லாதவை, மிகுதி, வருவாய், முதலிய நிலைமைகள் பலவும் உலகப் பொருள்களின் சம்பந்தத்தை ஒட்டியே தோன்றுகின்றன.

| மனிதன் மண்மேல் பிறந்தவன். மண்மேல் வளர்கின்றவன். மண்மேல் சாகின்றவன். பூமியே இவனைப் போஷிக்கின்றது. இவனுடைய செயல்களையும், எண்ணங்களையும். நடவடிக்கைகளையும் பூமியே தூண்டுகோல் செய்கின்றது. இவனுக்கும், இவன் தங்கும் இடத்திற்கும், இவன் போகும் வழிசளுக்கும், இவன் உழும நிலத்திற்கும், இவன் போகும் வழிசளுக்கும், இவன் யாததிரை செய்யும் கடலுக்குமுள்ள சம்பந்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், இவனுடைய செயல்களையும், நடவடிக்கைகளையும் உணர்தல் முடியா. இந்தச் சம்பந்தங்களை அறிந்தால் ஒழிய, உலகில் அந்தந்தக் காலங்களில் தோன்றி பல்வேறு ஸ்தாபனங்களின் பொருள் விளங்கும்.

தற்கால ஏகாதிபத்திய எண்ணங்கள் யாவும், உலகப் பொருள் மீது வைத்துள்ள அவா காரணமாகக் கொண்டுள்ளபடியால், உலகப் பொருளாதார நிலைமையைக் கண்டு தெளிதல் மிக்க அவசியமாகும். தற்காலம் உலகில் தோன்றியுள்ள முதலாளியின் மனப்பான்மை, உலகிலுள்ள பொன், வெள்ளி, கரி, இரும்பு, முதலிய பொருள்கள் மீது நாட்டம் வைத்திருப்பதாலும், அவைகளைப் பெற, அவர்கள் உண்டாகும் தேசங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டி இருந்ததாலும், தேசங்களைக் கைப்பற்றுவதோடு அத்தேசங்களின் தொழிலாளிகளையும்

குறைந்த கூலிக்கு வேலை வாங்கிவர வேண்டி வருவதாலும் நமது தேசத்து நீர் நிலவளப்பம் எவ்விதமாக அந்தந்தக் காலத்துப் பொருளாதாரத்திற்கு ஏதுவாக இருந்து வந்தன என்பதைச் சிறிது வசாரிப்போம்:

சிந்து, கங்கை, சாவேரி இம்மூன்று நதிகள் ஓடும் ஊர்களில், செழிப்பான நாடுகளும், நகரங்களும், அரசு அதிகாரமும் செழித்தோங்கி வந்திருத்தலைக் கவனித்தல் வேண்டும். பாரத நாட்டின் முக்கிய நாகரிகங்கள் இம்மூன்று நதிக்கரையோரங்களில் தோன்றின; கல்வியும் கேள்வியும் நிறைவுற்றிருந்தன; பூராண இதிகாசங்களும், தோன்றின; வேதங்கள் முழங்கின; காலாகாலங்களால் கொடிய போர்களும் விளைந்தன. பல்லாயிரங்கோடி மனிதர் மாண்டனர், பஞ்சமும், வறுமையும் கோடான கோடித் தொழிலாளரை வதைத்தன. அன்றும் இன்றும் பலகோடி எளியோரைப் பல நோய்கள் பீடித்து வருகின்றன. ஏழு வருஷ பஞ்சத்தால் பாரத மக்கள் வதைந்து வந்ததாக மகா பாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக விவேகானந்தர் சொல்லுகின்றார். தாது ஈஸ்வர வருஷங்களில் (1877-78) தென்னிந்தியாவில் ஒரு கோடி ஏழை மக்கள் மாண்டனர். 1897-98 வருஷங்களில் மகாமாரி நோய் 7 கோடி இந்தியரைக் கொள்ளை கொண்டது. 1920ஆம் வருஷத்திய குளிர் சுரத்தால் 2 கோடி ஏழைகள் மாண்டனர். அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை உலகமெங்கும் நிலநீர் வளப்பமுள்ள இடங்களில் சிலர் சகல சம்பத்துடன் செழித்து வாழ்வதும்,

பலர் இல்லாமையால் துன்புற்று மடிவதுமான காட்சியைக் காணலாம்.) இவ்விதமாகச் சமூக வாழ்வில் தாரதனமியம இருந்துவருவது, பொருளாதாரக் குறைவாலென்று ஏற்படுகின்றதன்றோ? இந்தப் பொருளாதாரக் குறைவு உலகிலுள்ள பொருள்கள் பலருக்குக் கிட்டாமையாலும், அவைகள் விநியோகம் தாறுமாறாய் இருந்ததாலுமெனக் காண்க. ஆதலின், உலகப்பொருள்களின் உற்பத்தி வரலாற்றையும், அதனை உலகில் பங்கிடப் பட்டுவரும் விதங்களையும் முதல் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விதமே, உலகமெங்கும் காலாகாலமாகப் பொருளாதார நிலைமைக்கு ஆதாரமாயுள்ள நீர், நில வளப்பங்களைச் சிலரே கைப்பற்றி வந்ததால், பலருடைய அந்தஸ்து தாழ்த்தப்பட்டு வந்திருப்பதைத் காணலாம்.

பண்டைக்கால நாகரிகங்களில், ஈஜிப்ட் தேசத்தில் ஓடும் நைல் நதிக்கரை ஓரங்களில் உண்டான நாகரிகமே முதனமை என்று சொல்லலாம். இது 5,000 வருஷத்திற்கு முந்தித் தோன்றிய நாகரிகமாகும். இந்த நாகரிகம் உண்டாவதற்கு முகாந்திரமாய் இருந்தது நைல் நதியின் பிரவாகமே. ஆனால், வெறுமபிரவாகத்தால், செழிப்பும் செல்வமும் உண்டாகா. அந்தப் பிரவாகங்களை வாய்க்கால்கள் மூலமாகப் உபயோகப் படுத்திய கோடான கோடி அடிமையாளர்களால், ஈஜிப்ட் தேசத்து செல்வர்களுக்கு செழிப்பும் ஏற்பட்டது. இதனைச் சிலரே கைக்

கொண்டார்கள். ஆனால், பலரோ அடிமைகளாகவே இருந்து வந்தார்கள்.

இரண்டாவது நாகரிகமாகிய பாபலோனியா நாகரிகத்தைப் பற்றி விவிலிய நூலாகிய பைபிலில் பார்க்கலாம். இந்தப் பழைய நாகரிகம், டைக்ரிஸ் யூப்ரடீஸ் நதிகளால் உண்டானது. இவ்விரண்டு நதிகள் பக்கங்களில் அழகிய நகரங்கள் தோன்றின. செல்வாக்கும் செழிப்பும் தழைத்தோங்கின. இதனை அன்று “அண்டகின மதத்தார்” ஆண்டு வந்தனர். அவிரியன்ஸ், கால்டியன்ஸ், பாரஸிகர் குழுவில் அண்டை நாட்டார் இவ்வூரைக் காலம் காலமாய் ஒருவருக்கொருவர் பின்னால் வளப்படுள்ள தேசத்திலும் பலபேர் அடிமைகளாக இருந்தும் வந்தனர். இவர்களே போர்க்காலத்தில் மாண்டனர். ஊர்களில் ஆடுமாடுகளைப் போல் விற்கப்பட்டனர். சிலருக்கே குடியானவர்கள் தொண்டு புரிந்து பசியும் பட்டினியுமாய் இருந்து வந்தனர்.

மூன்றாவது, சீன தேசத்திலும், பழமையான நாகரிகம் நாளைக்கும் தழைத்து வருகின்றது. இதன் வளப்பம், ஓயாங் ஹோ, யாங்டிஸிகியாங் என்ற இரண்டு மகாநதிகளில் உண்டானது. சீன தேசத்திலும் இன்றைக்கும் கோடான கோடி சீனர் மிக ஏழைகளாகவும் மாண்டரீன்ஸா என்ற நிலச்சுவான்களே, கொடுங்கோல், அதிகாரிகளாவர். இந்தச் சீனத்தில் எவ்வளவு விளைவு விளைந்தாலும், ஒரு பஞ்சத்தால் தாங்க முடியா. அடிக்கடி பஞ்சங்கள் கோடான கோடி எளியோரை வதைத்து வருகின்றன. ஆனால், சீனர்களில் பிரஜை விருத்தி

அதிகமாதலாலும், மிகச் சுறுசுறுப்பாகவும், எறும்பு களைப் போல் உழைத்து வருவதாலும் சீன நாகரிகம் இன்னும் ஒருவாறுகத தப்பிப் பிழைத்து வருகிறது.

இவ்விதமாகப் பண்டைக் காலங்களில் பல தேசங்களில் பற்பல நாகரிகங்கள் தோன்றுவதற்கு நதிகள் காரணமாய் இருந்து வந்தன.

கடலோரங்களில் யாத்திரை செய்யவும் தூர தேசத்துப் பொருள்கள் வரவும் சமுத்திரங்கள் காரணமாய் இருந்தன. இந்திய தேசத்தில பழங்கால முதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள கடற்கரைப் பொருள்களிலும், மலையாள பக்சங்களிலும், பஞ்ச சீலம், லட்சத்தீவு முதலிய தீவுகளிலும் போக்கு வரத்தால், கடலோர நாகரிகமும் உண்டாயின. கடலோரங்களில், துறைமுகங்களுண்டாவதாலும், பெரிய பெரிய கப்பல்கள் கட்டவும் துண்டுகோல் இருந்தன. கடலோரங்களில் பல்லாயிரம் பேர்கள் சீவிக்கவும் இடங்கொடுத்தது. வரவர இங்கும் சிலரே கப்பல்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டும், சிலரே வர்த்தகர்களாய், பலரைக் கப்பல் ஓட்டவும், சாமான் களை ஏற்றுமதி செய்யவும், இறகுகுமதி செய்யவும் ஆளாக்கிக்கொண்டபடியால், துறைமுகங்களில் பலபேர் எளியவர்களாகவும், சிலரே பிரபல வர்த்தகர்களாயினர்.

துறைமுகங்களில் இன்றைக்கும் இந்தப் பொரு ளாதார வேற்றுமையைக் காணலாம். கடலோரங் களிலும், மகாசமுத்திரங்களிலும், ஐரோப்பியருடைய

நாகரிகத்திற்கு அடிப்படையாக ஆதிமுதல் இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

ஆதிகாலத்தில் ஐரோப்பியக் கிரீட் நாகரிகம் அக்கம பக்கங்களில் பரவிவந்தது. அதன் செழிப்பு கடற்கரை யாத்திரையை உண்டாக்கினதாகும். இது சுமார் 5,000 வருஷத்திற்கு முன்பு இந்த ஊரிலிருந்து கீழ்க்கரை ஊர்களுக்கும இவ்வூர் வர்த்தகம் எட்டியது.

இவர்களுக்குப் பிறகு பிளிஷ்யனஸ் என்ற ஒரு கூட்டத்தார் மத்திய தரைக்கடல்களில் தங்களுடைய கப்பல்களை ஓட்டி வந்தனர். சுமார் 3,000 வருஷத்திற்கு முன்பு, இந்தக் கூட்டத்தாரால், இரும்பு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அதுமுதல், கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்து வந்தது. இவர்களையும் “காட்டுமிராண்டிகள்” என்று வழங்கி வந்த ஒரு மனித வகுப்பார் மத்திய தரைக்கடல் பக்கங்களில் ஏற்பட்டிருந்த நாகரிகங்களைத் தோல்வியுறச் செய்து அந்த ஊர்களைக் கைப்பற்றி பல ஆயிரம் பேரை சிறை கொண்டு தங்களுக்கு அடிமைத் தொழில் புரியச் செய்து கொண்டனர். ஆதியில் யாதவத் தொழில் புரிந்து வந்த யவனர், கடலோர ஊர்களைக் கைப்பற்றித் தங்களுடைய யவன நாகரிகத்தைப் பரவச்செய்தனர். |ஆதிகால நாகரிகங்களில் யவன நாகரிகம் மிகச் சிறப்புள்ளது. கி. மு. 335-323 ஆம் ஆண்டுகளில் அலெக்ஸாண்டர் என்ற போர் வீரன் தோன்றி பார்ஸுகரைத் தோற்கடித்து, மத்திய ஆசியா முழுமையும் கைப்பற்றி, இந்திய தேசத்தையும் வடபுறத்தில் வெற்றி கொண்டு,

யவன நாகரிகத்தை மத்தியதரைக் கடல் கீழ்பாகம் முதல், இந்திய தேசம்வரை பரவச் செய்தனன்.

அலெக்ஸாண்டர் இறந்த பிறகு இவன் ஸ்தாபித்த ஏகாதிபத்தியம் பிளவுற்று, இட்டாலி தேசத்தில் தோன்றிய ரோமார்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டது. ரோமார்கள், தங்களுடைய வெற்றியை மத்தியத் தரைகடல் முழுமையும் பரவச் செய்து கொண்டு எங்கும் தொழிலாளிகளை அடிமைகளாக்கிக் கொண்டு தங்கள் அடிமை நாகரிகத்தை மத்திய தரைக்கடல் முழுமையும் பரவச் செய்ததோடு ஆங்கில தேசத்தையும் கைப்பற்றி ஏறக்குறைய 500 வருஷம் வரை ஆண்டு வந்தார்கள்.

ஆனால், இந்த அடிமை ராஜ்யம் வெகுகாலம் நீடிக்க முடியாமற் போயிற்று. உலகத்தை வென்று திரளான பணத்தைக் கைக்கொண்டு ஏழைகள் அதிகரிக்கத் தங்கள் செங்கோலைச் செலுத்தி வந்த படியால், அரசு புரிந்தோர் சோம்பல் கொண்டு, சிற்றின்ப வேட்கையில் மூழ்கிக்கிடந்தார்கள். இந்தச் சமயத்தில், மத்தியதரைக் கடலைச் சுற்றியிருந்த காத்ஸ், வண்டாலஸ் ஊனர், ஜெர்மனியர், பரங்கிகள் படையெடுத்து ரோமாபுரி ஏகாதிபத்தியத்தைத் தோற்கடித்து, அரசாங்கம் இரண்டு பிளவாக்கி, அவர்களுக்கு அடிப்படை ஊர்களைக் கைப்பற்றி தற்காலத்தில் வழங்கும, பிரஞ்சு, ஜெர்மனியும், ருஷ்யர்களுக்கும் ஆதி மூதாதைகளானார்கள். மத்திய தரைக்கடல் சூழ்ந்த ஏகாதிபத்தியம் துருக்கியர்களால் தாக்கப்பட்டு நாசமுற வேண்டி வந்தது.

துருக்கர், இத்தாலி, ஸ்பெயின், ஈஜீப்ட் முதலிய ஊர்களைக் கைப்பற்றி, அவ்விடங்களில் துருக்கிய நாகரிகத்தைப் பரவச் செய்தனர்.

ரோமராஜ்யம் செல்வாக்கு அடைந்ததற்குக் காரணம், அதன் சேனைகள் போவதற்கு ரோடுகள் போட்டதே விசேஷமாகும். ரோம் சாம்ராஜ்ஜியத்தில், ஆங்காங்கு பட்டணங்களும், மாடமாளிகைகளும், தண்ணீர்க் குழாய்களும் கட்டி வைத்ததே, அதன் சிறப்பாகும். ஆனால் எளியோர் மிகுதியாக வளர்ந்து வந்தபடியால் அந்த ராஜ்யம் நிலையாய் இருக்காமல் போயிற்று. இவர்களுக்குப்பின் வந்த துருக்கி நாகரிகம் உலகிற்கு நன்மை உண்டாகும், சிற்சில ஸதாபனங்களைப் புதுமையாக உண்டாக்கியது. இந்தத் துருக்கியர் நாகரிகத்தால் ஐரோப்பியர்களுக்கு அவர்கள் மூலமாக உலகிற்கு, கணிதம், விஞ்ஞானம், வைத்தியம் முதலிய முக்கிய வெற்றி உதவியாகும்படி நேரிட்டது. துருக்கர்களுக்கு வெற்றி அனுகூலமாய் இருந்தது குதிரைகள் என்று சொல்லலாம். விரைவில்போகக் குதிரைகள் துருக்கியர்களுக்குப் பேருதவியாய் இருந்தபடியால், அந்தக் காலத்து உலகையே அவர்கள் குடைநிழற்குள் கொண்டு வந்தனர். அந்தச் சக்தி இடையில் நமது இந்தியாவையும் கைப்பற்றி, சுமார் 1,000 வருஷம், நம்மை ஆளவும் இடங்கொடுத்தது.

இவ்விதமாக, ஆதிகாலந் தொடங்கி, உலகம் பற்பல நாகரிகங்களைவுடைத்ததாய் தற்கால நாகரிகத்தை அடைந்து வருகிறது. தற்கால நாக

ரிகத்தின் முக்கிய மகிமை என்னவெனில், வர்த்தகம் விசேஷ அபிவிருத்தி அடைந்து உலகில் செல்வம் அதிகமாக விளைந்து, சிற்சிலர்க்கே கையாண்டு வரும் காட்சி என்று சொல்லலாம். இந்தத் தற்கால காட்சிக்கு ஆதாரமாக இருந்தது பெருங்கடல் யாத்திரை என்னலாம்.

பெருங்கடல் யாத்திரை

ஆதியில் ஓடைகளையும், குட்டைகளையும் சிறு ஓடங்களில் தாண்ட மனிதர் சக்தி படைத்தனர். அதன் பின்பு, நதிகளைத் தாண்ட சக்தி பெற்றனர். நதிகள் மூலம் கடல்களையும் தாண்ட முயன்றனர். சுமார் 1,000 வருஷத்திற்கு முன்பு சிறு கடல்களில் யாத்திரை செய்து வந்தனர். அமெரிக்கா தேசம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகு, கீழ்த்திசை நாடுகளாகிய இந்தியா முதலிய நாடுகளைக் கண்டபிறகு தான், மகாகடல் யாத்திரை சாத்தியப்பட்டது. இந்த யாத்திரை மூலமாக, மேல்நாடு கீழ்நாடு நாகரிகங்கள் சந்திக்கவும் நேர்ந்தது. இந்த யாத்திரைகளை மிகுதியாக ஐரோப்பியர்கள் செய்து வந்தபடியால், அமெரிக்கா தேசத்தைக் கைப்பற்றவும், பண்டைக் காலக் குடிகள் வாழ்ந்து வந்த பிரதேசங்களில் ஐரோப்பியர்களே குடியேறவும் வலுவைப் பெற்றனர்.

நீராவிக்கப்பல்களும், ரெயில்களும் உண்டாகவும், கைப்பற்றியிருந்த கடல்களும், நாடுகளும் ஐரோப்பியர் அமெரிக்கர்களால் கைப்பற்றப்பட்டன. இது முதல், கைத்தொழிலுக்குப் பதிலாக, எந்திரங்கள் ஏற்பட்டன, எந்திரங்களுக்குக் கரியும், இரும்பும்

வேண்டி இருந்தமையால், எந்தெந்த ஊர்களில் கரியும் இரும்பும் அதிகமாகக் கிடைக்கப்பெற்றனவோ, அந்த ஊர்கள் யாவும் பரிந்து வந்தன. எந்த ஊர்களில் கரியும், இரும்பும் கிடைக்கப் பெற்றனவோ, அவ்வூர்கள் யாவும் வல்லரசுகளால் கைப்பற்றப்பட்டன. ஆதலின் உலக விளைவுப் பொருள் நிமித்தமாகவே தற்கால உலகப் பொருளாதார நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பியர்களை இந்தியா, சைனா ஆப்பிரிக்கா முதலிய கீழ்நாட்டு அரசுகளை அடக்கித் தங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை வளரச் செய்வதும் இந்த விளைபொருள்களைக் கைப்பற்றுவதற்கென அறிக! அமெரிக்கர்கள், சீனாவையும் ஜப்பானையும் அடக்கி ஆளமுயன்று வருவதும் இந்த விளைபொருள் நிமித்தமெனவும் அறிக. ஜப்பானியர் கொரியாவையும் மஞ்சூரியாவையும் தங்கள் செல்வாக்கில் கொண்டு வர முயன்று வருவதும் இந்த விளைபொருள்களுக்காகவே. அமெரிக்கரும், ஐரோப்பியருக்கு ஒருவிதமான கடன்கொடுத்திருப்பதும், வல்லரசுகள் சிறிய நாட்டுக்குக் கடன கொடுப்பதும் விளை பொருள்மேல் வைத்துள்ள ஆசையினாலேயே.

ஆதியில், ஆறுகளின் மூலமாக மனித நாகரிகம் ஆங்காங்குப் பரவி வந்தது. ஆற்றங்கரையோரங்களில் சிற்சில பட்டணங்களில் தோன்றி சிற்சில அரசுகளும் தழைத்து வந்தன. அஸ்தினாபுரம், காசி, கயா, டில்லி முதலிய பண்டைய நகரங்களும், அதனதன் அரசும் நதிகள் மூலமாகச் சிறப்புற்று வந்தன. அதுபோலவே, மேல்நாடுகளிலும், ரோம்

கார்த்தேஜ் முதலிய ஆதி ஊர்கள், நதிவளப்பத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டன.

கடல்யாத்திரை விசேஷப்பட்டதும், கடலோரங்களிலுள்ள தேசங்களில் செல்வாக்கை அடைய ஆரம்பித்தன. ஆதியில் மத்தியத் தரைக்கடல் பாக் மெல்லாம் நாகரிகம் பரவி வந்தது. துறைமுகங்கள் ஏற்பட்டன. நமது இந்தியாவிலும், சென்னைப் பட்டினமென்றும், பாம்பே என்றும், கல்கத்தா வென்றும் பெரும்பெரும் பட்டினங்கள் கடலோரங்களில் தோன்றி விரிந்த கடல் மார்க்கமாகப் போக்கு வரத்துக்கு இடம் கொடுத்து வந்தன. கப்பல் யாத்திரையால் உலக முழுதும் போய்வரும் செல்வாக்கை மனிதக் கூட்டம் பெற்றிருக்கிறது.

கடைசியாக ரெயில்வேக்களால், மனிதனுக்கு எட்டாதிருந்த உலகநாடுகளும் வசதியாக்கப்பட்டன. பாலவனமாயிருந்த ஆப்பிரிக்கா தேசம் ஐரோப்பியர்களுக்கு வசப்பட்டதும் இந்த ரெயில்வேக்களாலேன அறிக. இருண்டிருந்த ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை வென்றதும், எட்டாத ருஷ்யா நாகரிகத்திற்குக் கொண்டுவரப் பெற்றதும் இந்த ரயிலாலேன அறிக. அமெரிக்காவில் ஐக்கிய மாகாணம் சிறப்புற்றதும் இந்த ரயில் மார்க்கங்களில்தான். நமது பழைய டெல்லி, இந்தியர்களுக்கு நேற்று இராஜதானியானதும் ரயிலாலேனவறிக. இவ்விதமாக, உலகமெங்கும் ரயில் ரோடுகள் மூலமாக ஐக்கியமடைந்து வருங்காட்சி உலகிற்கு ஒரு காலத்தில் நன்மை விளைக்குமென்பது திண்ணம்,

கருங்கடல் யாத்திரையாலும், ரயில்வேக்களாலும், உலகிலுள்ள தூரதேசங்கள் யாவும் நெருக்கமுற்று வருகின்றன. இவ்வித நெருக்கம் பெருகப் பெருகப் பொருளாதார நிலைமையும் ஐக்கியமடைந்து வருகின்றன. | உலக முழுதும் ஒரு தேசத்திற்கு ஒரு தேசம் பொருளாதார சம்பந்தமேற்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், உலகில் அரசியல் ஐக்கிய சம்பந்தம் ஒன்றுதான் ஏற்படவில்லை. அது ஏற்படும் காலம் எககாலமோ! இதனைத் தொழிலாளர் தாம் கொண்டுவர வேண்டுமென உலகப் பொருளாதார நூலாசிரியர் ஒருவர் எழுதுகின்றார்.)

பூர்வகாலத்துப் பொருளாதாரம்

| “பணம் படைத்தவன் பாக்கியவான்” என்ற முதுமொழி ஒன்றுண்டு. இந்தப் பழமொழியின் ஆதாவில்தான், முற்காலப் பொருளுடைமையும், தற்காலப் பொருளுடைமையும் தழைத்து வளர்ந்து வந்தன. பூர்வ காலத்தில் நிலம், நீர், ஆடு, மாடுகள் இவைகளே முக்கியமான செலவங்களாக மதிக்கப்பட்டு இருந்தன. மகாபாரதத்தில் மாடுபிடிச் சண்டை நடந்ததும், இவ்விதச் செலவங்களை ஒட்டியே. அக்காலங்களில் மனிதர் நான்கு வகைப் பட்டு பொருளாதாரத்தைக் கையாண்டு வந்ததாகத் தெரிகிறது. அரசன், வணிகன், வேளாளன், அடிமை என நான்கு இனங்களாகப் பொருளாதாரப் பிரிவினைக்குட்பட்டிருந்தார்கள். முதல் மூன்று இனங்களும் பொருளாதார நிலைமையில் உயர்ந்திருந்தார்கள். நான்காவது இனத்தார் இட்ட வேலையைச்

செய்வது ஆடு மாடுகளைப் போல் வாழ்ந்து வந்த
தாகத் தெரிகிறது. இவர்கள் இருந்து வந்த இடத்
தில்தான் தற்காலத் தொழிலாளர் இருந்து வருவது.
ஆதியில் பொருளுடையவன் ஓர் இனம்; பொரு
ளில்லாத அடிமை மற்றோர் இனம்; அடிமைக்கு
யாதொரு சுதந்திரமும் கிடையாது; சொத்து
படைத்தவன் எஜமானன். இல்லாதவன் பண்ணை
யாள். பண்ணையாளனுக்குச் சொத்து கிடையாது.
இவனுக்கு எஜமானன் இட்டதுதான் பிச்சை.)

3

பொதுவுடைமை விளக்கம்

பொதுவுடைமை

பொதுவுடமையைச் சோசலிஸம் (Socialism) என்று இங்கிலிஷ் பாஷையில் வழங்குவார்கள். பொதுப்பொருளுடைமை எனவும் வழங்கும். உலகில் உயிர் முளைத்த முதல், உலகிலுள்ள பல பொருள்களை, ஆன்மாக்கள், ஆண், பெண் மக்கள், பொதுவாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தன. உலகப் பொருள்களைப் பொதுவாகப் பாவிக்கும் பான்மை புராதனப்பான்மையாகும். நமது இந்தியாவிலும், ஐரோப்பாவிலும், மெக்ஸிகோ, பெரு முதலிய அமெரிக்கா தேசங்களிலும், பொதுப்பொருளுடைமை பல காலம் கையாண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், அடிக்கடி உலகில் வலியோர் தோன்றி எளியோரை வஞ்சித்து வந்தபடியாலும், அடுத்தப் போர் புரிந்து தோல்வியுற்றோரை அடிமைகளாக்கிக் கொண்ட படியாலும், பொதுவுடைமை நசிக்க நேரிட்டது. இதுவுமன்றி, பொதுஜன ஆட்சிக்குப் பதிலாக, வல்லரசுகள் தோன்றி உலகைக் கைப்பற்றிக்

கொண்டதாலும், பொதுவுடைமை மறைந்து விட்டது. பண்டைக்காலத்துப் பொதுவுடைமை மறைவு அடைந்ததற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. அதாவது, சாமான்யப் பொதுமக்கள் வலியோர் செய்து வந்த ஆட்சிகளுக்குப் உட்பட்டு, சுயஞானங்கெட்டு, அந்தந்தக் காலத்துப் பொருளாதாரத்தைத் தங்கள் உபயோகத்திற்கு மாற்றிக் கொள்ள சக்தி இழந்து வந்தபடியால், பொதுவுடைமை நிலைக்காமல் போயிற்று. இதனால் பலர், அறியாமையிலும், இல்லாமையிலும் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றனர். இந்த நிலைமை பரிதாபகரமானது. இதற்குப் பரிகாரம் என்னவெனில் தற்கால ஞானத்தைக் கொண்டு நமது பொருளாதார வாழ்க்கையை மாற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும். இதைச் செய்யாமலிருக்கும் வரை உலகில் போரும், சண்டையும், பிணியும் வறுமையும் அகால மரணமும் நிகழ்ந்தே வரும்.

(தற்கால உலக துர்ப்பாக்கியமென்னவெனில், பலர் அறியாமையைக் கொண்டு சிலர் உலக இன்பங்களைக் கைப்பற்றிய விஷயமே.) இதற்கும் காரணம் தற்கால ஞானத்தைக் கொண்டு நமது ஜன சமூக வாழ்க்கையைத் திருத்திக் கொள்ளாத அறியாமையே. சயின்ஸ் என்ற மெஞ்ஞானத்தால் உலகம் பிணி, மூப்பு, சாக்காட்டிலின்று விடுபட்டு, சுகித்து வாழ வேண்டிய பொருள்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளோம். அவைகளை நல்விநியோகப் படுத்திக்கொண்டு, சகலரும் சுகித்து வாழ முயற்சிக்காத தோஷத்தால், உலகில் பெருங்குறையாக இருக்கின்றது. இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கொள்ள

ஒரே வழிதான் இருக்கின்றது. அது என்னவெனில் உலகப் பொருள்சுளைப் பொதுவாக நல் விநியோகப் படுத்திக் கொள்வதுதான். நமது தற்கால ஞானத்தை இந்த விஷயமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்வோமேயாகில், உலகில் துன்பம் குறைந்து இன்பமும் பெருகும். இனி வரும் சிறந்ததோர் நவீன நாகரிகத்திற்கு இடம் தரும்.

பொதுப் பொருளுடைமையைக் சையாள்வது மிகக் கஷ்டமென்று சிலர் கூறுகின்றார்கள். இந்தக் கொள்கை மிகத்தவறு. உலகில் தற்போது சில பொருள்களையாவது பொதுவுடைமையாக ஆக்காத தேசம் வொன்றேனுமில்லை. தந்தி, தபால், ரயில், பாதை, வழி, கல்வி, கெனல், ஏரி, குளம், கடல் முதலிய பொருள்களும், ஸ்தாபனங்களும் சகலருடைய பொது உபயோகத்திற்கே, உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. காலம் போகப் போகப் பல்வேறு பொருள்சளும், ஸ்தாபனங்களும் பொதுவுடைமையாக்கிக் கொண்டே வருகின்றன. உயிருக்குத் துணையாக நிற்கும் இனனும் பல பெரிய பொருள்களும், ஸ்தாபனங்களும் தனிப்பொருளாக இருந்து வருகின்றபடியால், அவைகளையும் பொதுப் பொருள்களாக்க வேண்டிய அவசரத்தைப் பொது உடைமை வற்புறுத்துகின்றது. இந்தப் பொது உடைமை ஞானத்தைப் பெருக்குவதற்கே இந்தச் சிறிய நூல் இயற்றப் பெற்றுள்ளது.

இந்த ஞானத்தைப் பொதுமக்கள் அடைந்தாலொழிய, பொதுவுடைமையைக் குறித்த மனப் பான்மை உலகில் உண்டாகா. இந்த மனப்

பான்மையை உலகம் அடைந்தாலொழிய, உலகம்
 சுகம் பெறுது. இதற்கு முக்கியவழி என்னவெனில்
 யாவரும் இதனை அறிய பிரச்சாரம் செய்வதுதான்.
 கலகம், குழப்பம் முதலிய அஸாந்த வழிகளால்
 உலகம் சுகமுறுமோவென்று கேட்பார்கள். உலகம்
 துக்கத்திலிருந்து மீளவேண்டுமானால், துக்கமேற்
 படும் காரணங்களைத் தெரிந்துகொள்ளல் அவசிய
 மாகும். இந்தத் துக்க நிவாரண மார்க்கத்தை
 யாவரும் தெரிந்து கொண்ட மாத்திரத்தாலேயே,
 வெகுவாகக் குழப்பங்கள் வேண்டாமற் போகும்.
 ஆனால், பொருளுடையோர் லேசில் தாங்கள் கைப்
 பற்றியுள்ள பொருள்களைக் கைவிடச் சம்மதியார்.
 இதற்கு என்ன வழி? ஒரு பகுதியார் தனி உடைமை
 களின் பேரில் அதிக வரி சுமத்தி, மெது மெதுவாய்
 அவைகளைப் பொதுவுடைமையாக்கிக் கொள்ள
 வேண்டும் என்கின்றார்கள். அப்பொருள்களை
 விலைமதித்து, பொருளுடையோருக்கு விலைகொடுத்து
 வாங்கி, பொதுவுடைமை ஆக்கிக் கொள்ளலாம்
 என்று மற்றோர் பகுதியார் சொல்கின்றார்கள்.
 இது மிதவாதிகளுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால்
 இதற்குப் பொருளுடையோர் சம்மதம் வேண்டுமே,
 அதனை அவர்கள் கொடாவிடில் என்னவழி என்று
 அமித வாதிகள் கேட்கின்றார்கள். தற்போது
 உலகிலுள்ள அரசாங்கங்கள் முழுமையும் சில
 பொருளுடையோர் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால்,
 இந்த ஆதிக்கம், பலர் கையில் வரும்வரை என்ன
 செய்வது? அத்வரை பொதுவுடைமை ஞாலத்தை
 யாவரும் நன்கு தெரிந்துக் கொள்ளல் அவசிய
 மென்றே ஏற்படும். பழக்கத்தில் கொண்டு வரு

வதற்கு முன்பு அதன் சித்தாந்தங்களையும், கோட்பாடுகளையும் அதன் அனுஷ்டான பலனையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த ஞானத்தைப் பொது ஜனங்கள் பெறுவதற்கே இசசிறு நூலை இயற்றியுள்ளோம். இதற்கு ஆதாரமாகிய நூல்களைக் கடையில் வரைந்துள்ளோம். இதற்குமேல் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள் பெரியோரைக் கொண்டு அந்நூல்களை மொழிபெயர்க்கச் செய்து விஷய ஞானமடைவார்கள் என்று கோருகின்றோம்.

2 பொதுவுடைமையும் தனிவுடைமையும்

நிலம், நீர், வீடு, மனை, பொன், வெள்ளி, கரி இரும்பு, மண்ணெண்ணெய், தொழிற்சாலை, ரயில், வியாபாரம், பாங்கு முதலிய பெரும் பொருள்களும், ஸ்தாபனங்களும், தனிவுடைமையாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளை உலகில் சிறுபான்மையோர கைப்பற்றி ஆண்டு வருகின்றனர். ஆனால், இவைகளைப் பெரும்பான்மையோரா செய் பொருளாக்கி வருகின்றனர். இவைகளைச் செய் பொருள்களாக்காவிடில், இவை எந்த உபயோகத்திற்கும் உதவா. இதுதான் தனிவுடைமையினுடைய முக்கிய லட்சணம்.

3. பொதுவுடைமையும் பொதுஸ்தாபனங்களும்

தந்தி, தபால், புத்தகசாலை, நந்தவனம், கண்காட்சிச் சாலைகள், பொதுக் கட்டடங்கள், கல்விச் சாலைகள் முதலிய பொருள்களும், ஸ்தாபனங்களும் பொதுவுடைமைகளாகப் பாவிக்கப்பட்டு, சகலருக்கும் உபயோகமாகி வருகிறது. பலரும் அனு

பவிக்கத் தகுந்த குணத்தை வகித்துவருவதே பொது வுடைமையில் முக்கிய லட்சணமாகும்.

4. பொதுவுடைமையும், செல்வமும்

இவ்விரண்டு விதப்பொருள்களே செல்வமெனக் கருதப்படும். ஓர் ஊரிலுள்ள செல்வமானது இவ் விரண்டுவகைப் பொருள்களும் சேர்ந்தனவே. சிலருக்குச் சொந்தமென்று பொருள் மாத்திரம் செல்வமாகா. செல்வமென்றால் யாவருக்கும் பொது வானப் பொருள்கள். வாஸ்தவத்தில் எல்லா விளை பொருளும் செய்பொருளும் பொதுவுடைமை பொருள்களே. ஆனால், பல காரணங்களால் பல தனிப்பொருள்களாகவும், மற்றவை தனிப் பொருள்களாகவும், மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

5. பொதுவுடைமையும் விளைபொருள்களும்

விளை பொருள் நிலத்தில் விளையும் தான்யம், நிலத்தில் வெட்டி எடுக்கும் உலோகம் முதலியவை விளைபொருள்கள எனப்படும். இந்தப் பொருள்களை விளைவிக்கும் வரை, வெட்டியெடுக்கும் வரை இவை களுக்கு விலை இல்லை. மனிதன் கைப்பட்டாலொழிய இததியாதி பொருள்களுக்கு எந்த மதிப்பும் கிடையா. ஆதிமுதல இப்பொருள்களைக் கோடானகோடி தொழிலாளிகள் விளைவித்து, வெட்டி எடுத்தமை யால்தான் அவைகளுக்கு விலைமதிப்பு உண்டா யிற்று. உலகிலுள்ள இயற்கைப் பொருள்கள் யாவும், தொழிலாளிகளால், விளைபொருள்களாகவும் செயல்பொருள்களாகவும் உண்டாகப்பட்டு வரு

கின்றன. இவைகளுக்கு விலைமதிப்பு உண்டானதும் அந்தந்தத் தொழிலாளிகளாலேயே. ஆதலின் ஒரு தேசத்துச் செல்வம் யாவும், அத்தேசத்துத் தொழிலாளிகளின் கைகளாலும், மனத்தாலும் செய்யப்பட்ட பொருளாதலால் “சகல செல்வத்தையும் படைத்தவன் தொழிலாளி” என்று வழங்குகின்றார்கள்.)

6. பொதுவுடைமையும், முதலும், முதலாளியும்

“முதல்” என்றால் மூலாதாரப் பொருளெனப்படும். உலக செல்வத்தில் முதல் என்று கூறும் பொருள்கள் ஒருவகைத்து. இந்த முதலைக்கொண்டு இன்னும் பல முதற்பொருள்களைச் செய்வதுண்டு. இவைகள் யாவும் “முதல்” என்று வழங்கப்படும். இவைகளாவன, கைஆயுதங்கள், தொழிற்சாலைகள், பல ஊர்களுக்குக் கொண்டு போகும் கருவிகள், மற்றும் பல பொருள்கள் முதலியன. செல்வத்தைக் கொண்டு போய் விநியோகப் படுத்தும கருவிகளாகிய கப்பல், சாமான்களிக் கொண்டு போகும் ரயில், பாங்கு முதலியவை; இப்பொருள்களைப் படைத்து நடத்தும தொழிலாளிகள் இனிது வாழ வேண்டின் வீடுகள், டிராமகள், பஸ்கள், வண்டிகள், பிரயாணிகளைக் கொண்டு போகும் ரயில்கள், கூத்து காட்சி ஸ்தாபனங்கள் முதலியவை; சகலருக்கும் கொடுக்கவேண்டிய பணம சம்பளம், கூலி முதலியன இத்தியாதி பொருள்கள் யாவும் முதலெனப்படும். இம்முதலைத் தற்போது சிலரே மிகுதியும் ஆண்டு அனுபவித்து வருகின்றனர். இச்சிலரே ‘முதலாளி’

எனப்படுவர். இவர்கள், முதலைப்படைத்தவர்களாகா இவர்கள், முதலுக்குச் சொந்தக்காரர்களெனப்படுவர். இவர்களுக்கு ஓர் உரிமையுண்டு. அதாவது, முதலைச் சொந்தப்படுததீய நிமித்தமாக முதலமூலம் விளையும் லாபத்தையும், வட்டியையும் அடைகின்றனர். உண்மையில் இந்த லாபமும், வட்டியும் முதலைப்படைத்தவர்களாகிய, தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டும். தற்கால பொருளாதார நிலைமையில் அவைகளைப் படைத்தவர்களாகிய தொழிலாளிகள் அனுபவிக்காமல் சொந்தக்காரர்களெனச் சொல்லித் தாரியும் முதலாளிகளால் ஆண்டு அனுபவித்து வரப்பட்டுள்ளன.

முதலும் வாழ்க்கையும் /

நல்வாழ்க்கைக்கு ஆதாரம் முதல். முதலின்றி, சமூக வாழ்க்கை நடவாது. முதலைக் கொண்டு பல உபயோகமுள்ள பொருள்களை உண்டாக்கிக் கொள்ளலாம். நல்ல மாதிரியாக முதலை உபயோகப்படுத்துவோமாகில், நமது வாழ்க்கை யாவும் இனிது முடியும். ஆனால், முதலாளிகள் தங்களுக்கு ஆதாயம் கொடுக்கத்தக்க பொருள்களை மாத்திரம் செய்து கொள்கின்றனர். எந்தப் பொருளால் தனக்கு அதிக லாபம் வருமோ அந்தப் பொருள்களையே செய்து முடித்துக் கொள்கின்றனர். பலருக்கும் வேண்டிய பொருள்களைச் செய்வதில்லை. அப்படிச் செய்தாலும் அவை லாபம் தனக்கு கொடாவிட்டால் அதை அழித்தாவது விடுகின்றனர். அல்லது செய்வதை நிறுத்தி விடுகின்றனர். அல்லது

யாருக்கும் உதவாமல் நிறுத்திக் கொள்கின்றான். தற்போது உலகில் கோதுமை முதலிய திண்பண்டங்கள் மலிந்து கிடைக்கின்றன. ஆனால், கோடான கோடி மக்கள் வறுமையால் மடிகின்றனர். ஏன்? இவைகளுக்குச் சொந்தக்காரனாகிய முதலாளிக்கு போதுமான லாபம் வராமையால், விநியோகத்திற்கு விடுவதை நிறுத்திக் கொள்கின்றான். சமூக வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக வேண்டிய பொருள்களை முதலாளி செய்வதில்லை. லாபமே அவனுடைய நோக்கமாகையால் லாபம் தரக்கூடிய பொருள்களே அவனுக்கு வேண்டும். 'இந்தப் பொருளாதாரக் கேட்டால் உலகம் வாடி வதங்குகின்றது. நல்ல வீடு வாசல் இல்லாமல் கோடான கோடி மாந்தர்கள் ஓலைக் குடிசையிலும், தெருக்களிலும் உறங்குகின்றனர். கல் வீடுகளுக்கு மரமா இல்லை? கற்கலா இல்லை? இரும்பா இல்லை? எல்லாம் இருந்தும் இத்தனை மக்கள் வழிவகையின்றித் திரிவானேன்? இவைகளை முதலாளிகளாக்கி கொண்டிருக்கின்றபடியால்தான் இவை பொதுவுடைமையான மாத்திரத்தில் அனைவரும் இனிது வாழ முடியும். இத்தியாதி தனிப்பொருள்களை, அதிகார வர்க்கத்தினர், பொதுப்பொருளாக்கி விடுவார்களாகில், உலக தரித்திரமொழியுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. முதலில், சமூகச் சொத்துத் தொகுதி கொண்டு வரும் பட்சத்தில், 'சமூக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய உபயோகமாகும். "முதல" நமது வாழ்க்கைக்கு இன்றிமையாதது. "முதலாளி"யோ அனாவசியம். இதுதான் பொதுவுடைமையோர் வாதம்)

7. பொதுவுடைமையும், நிலமும், நீரும்.

நிலம், நீர் ஆதிகால பொதுவுடைமைகளில் நிலமும், நீரும் முதன்மையானவை. நிலத்தையும் நீரையும் யாரும் சிருஷ்டி செய்தது கிடையாது. இவர்கள் (மனிதர்கள்) உலகில் தோன்றுவதற்கு முந்தியே இவை இரண்டும் இருந்து வந்தவை. முதலில், இப்பொருள் இரண்டினிடத்தே சகல செல்வமும், முதலும் உண்டாயின. ஆனால், தற்போது நிலச்சுவான்தார்களாகிய ஜமீன்தார்கள், மிராசுதாரர்கள், சுரோத்திரயம்தார்கள் முதலியவர்களிடம் கைப்பற்றுகி விட்டன. ஆதியில், பயிர் செய்தவனுக்கு அந்நிலமும் நீரும் சொந்தமாகவே இருந்து வந்தன. பலர் கூடி நிலங்களை பயிர் செய்து அதன் பலனைச் சமமாக அனுபவித்தும் வந்தனர். தற்போதோ, உழுது பயிரிடுவோர் ஒருவர். அதன் பயனை ஏராளமாக அனுபவிப்போர் வேறொருவர். இவர்கள்தாம் தற்கால நிலைச்சுவான்கள். இந்த நிலைச்சுவான்கள் ஒரு காலத்தில், வேடுவராகவும், கொள்ளைக்காரர்களாகவும், அடிமைகளைக்கொண்டு வேலை வாங்குவோர்களாகவும், அயல் நாடுகளைக் கைப்பற்றுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். வரவர இவர்கள் ஆதிக்கம் வலுக்கவும், நிலைச்சுவான்களாகவும், பிரபுகளாகவும், அரசர்களாகவும் மாறுதல் அடைந்தனர்.

இவர்களுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரி, சுங்கம், கட்டணம், வாரம், மிக அதிகம். இதனால் பயிர் செய்யும் குடிமக்களுக்குப் போதுமான உணவு கிடைப்பதில்லை. இதனறியும் பயிர் செய்ய வேண்டிய

நிலங்களைக் காடு கரம்பாக விட்டு விடுகின்றார்கள். ஏரிகுளங்களை நன்றாக மாரமத்து செய்வதில்லை. இதனால் நீர் வசதியிலலாமல் பல நிலங்கள் பாழாய்க் கிடக்கின்றன. இவர்களில் பலர் பணத்தைப் பெருமை காட்டுவதிலும், சிற்றினப வாழ்க்கைகளிலும் டம்பத்திலும், வீண் ஆடம்பரத்திலும் செலவிடுகின்றார்கள். வீடு சொந்தக்காரர்கள் வாங்கும் குடிக்கூலிக்கு மட்டுக்கிடையாது. இவர்கள் அசட்டைத் தனத்தால், பலவிடுதிகள் பாழாய்க் கிடக்கின்றன. இவர்கள் சொந்தத்தில் இருந்து வரும் பல கிராமங்கள் அழுக்தும், நாகதாளியும் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்வதென்று அதிகாரிகளுக்கே தெரியவில்லை. இவர்களைத் தங்கள் நிலங்களையும், வீடுகளையும் சுகாதார நிலைமையில் வைக்குப்படி செய்யவும் முடியவில்லை. ஏனெனில், இவர்களே, கிராமங்களிலும், தாலுக்காக்களிலும், ஜில்லாக்களிலும் மிக ஆதிகம் உடையவர்களாகவும், அவ்விடங்களிலுள்ள அதிகார பொதுஸ்தாபனங்களில் அங்கத்தினராய் இருப்பதாலும் இவர்களை யாதும் செய்ய முடியவில்லை. இந்நிலைமை நீங்க வேண்டில் நிலச்சுவான்களிடமிருக்கும் நிலங்களைப் பொதுவுடைமையாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென பலர் வற்புறுத்துகின்றார்கள். பல தேசங்களில் நிலப் பொதுவுடைமை, கையாளப்படும் வருகின்றது; வற்புறுத்தப்படும் இருக்கின்றது.

8. பொதுவுடைமையும், பொன், வெள்ளியும்.

பொன், வெள்ளி, நவரத்தினங்கள், ஆகிய சுரங்கங்களில் பலலாயிரம் பேர் வேலை செய்கின்றார்கள்.

இவர்கள் சுரங்கங்களிலிருந்து வெளிக்கொண்டு வரும் பொருள்களின் விலைக்கு மதிப்பில்லை. ஆனால் இவர்கள் கூலியோ அற்பம், அரண்மனைகளில் துலங்கும் பொன், வெள்ளி ஆபரணங்களுக்கு விலை மதிக்க முடியாது. கோடான கோடி விலை மதிப்புள்ள நகைகள், பெட்டிகளில் தூங்குகின்றன. இவைகளையுடையோர்களுக்கு என்ன மனச்சாந்தியைக் கொடுக்கின்றனவோ அது தெரியவில்லை. இந்த உபயோகமில்லாப் பொருள்கள் உண்டாகக் கலட்சக்கணக்கானவர்கள் உயிரை வளர்க்க இரவும் பகலும் உழைக்கின்றார்கள். பொன் வெள்ளியை நல் உபயோகப்படுத்த வேண்டில் அவைகளைக் கொண்டு நகை செய்ய விடாமல். இலகுவில் மாறும் நாணயங்களாகச் செய்து வரலாம். பொன், வெள்ளி சீக்கிரத்தில் தேய்ந்து போகாதாகையால், நாணயங்களுக்கே உபயோகப் படுத்துவதுதான் சரியான பொருளாதாரமாகும். அழகிய நகைகளைக் காட்சிச் சாலைகளில் வைத்துச் சகலரும் பார்த்துக் களிக்கவும் செய்யலாம்.

9. பொதுவுடைமையும், வீடும், வாசலும்

நமது இந்திய தேசத்தில் குடிசை வீடுகளைத் தவிர மற்ற வீடுகளில் பெரும்பான்மை சில நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்து வருகின்றன. இவ்விதமாக உலக முழுதுமே, சிறிசிலரே வீடுகளைக் கைப்பற்றியுள்ளார். தென்னிந்தியாவிலும், மற்றுமுள்ள மாகாணங்களிலும், குடிசைகள் கட்டியுள்ள குடியிருப்பு நிலங்கள், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குச் சொந்தம். இவ்விதத் தனிச்சொத

தால், குடிக்கூலி விதித்து வாங்க நியாயமுண்டாகி
 றது. இந்தக் குடிக்கூலி வருஷா வருஷம் அதிகரித்
 துகொண்டே வருகிறது. வீட்டு வசதிகளை விருத்தி
 செய்து அதற்காகக் குடிக்கூலியை அதிகப்படுத்திய
 தென்றலும், ஒருவித ஞாயமாகத் தோன்றும். அப்
 படிக்கு இல்லை. முன்னிருந்த வீடுகளுக்கு குடிக்கூலி
 அதிகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இதற்குக் காரணம்
 'வேறு. பொது மக்களுடைய உழைப்பைக்கொண்டு
 அக்கம் பக்கங்களில் தொழிற்சாலைவுண்டானாலும்
 சரி, அவைகளில் வேலை செய்ய நாட்டுப் புறங்களி
 லிருந்தோ அல்லது அயல் நாடுகளிலிருந்தோ,
 நகரங்களுக்கு அனேகர் வந்தாலும் சரி, அல்லது
 ரயில், விளக்கு, ரோடுகள், நீர் முதலிய வசதிகள்
 உண்டானாலும் சரி, அல்லது பள்ளிக்கூடங்கள்,
 கலாசாலைகள், நந்தவனங்கள், காட்சி சாலைகள் எற்
 பட்டாலும் சரி, நிலவரியும், வீட்டு வாடகையும்
 உயர்த்தப்படுகிறது. நிலமுடையவனும், வீடு
 படைத்தவனும், ஒரு பைசா கூட மேற்போன்ற
 வசதிகளுக்குச் செலவு செய்யாவிடிலும், வரி வாடகை
 அதிகரித்த வறுகிறது. இது உலகிலுள்ள, அநீதங்
 களில் முதன்மையானதுதான். ஒருவித கஷ்டமும்
 படாமல், தனது சொத்தின் விலையையும் வாடகை
 யையும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருங்காட்சி பல
 அக்கிரமங்களில் சிறந்ததாகும். இதனைக் கஷ்டப்
 படாத லாபமென்று, பொருளாதார நூல்களில்
 கூறுவர். இந்தக் கஷ்டப்படாத லாபத்தைக் கணக்
 கெடுத்தால், கோடான கோடியாகும். தொழிலாளர்
 நெற்றிநீர்பட, வயிற்றுக்குப்போதுமான கூழ் கிடைக்
 காமல் வருந்தி, கஷ்டப்பட்டு ரயில்களையும், ரோடு

களையும், கல்விச்சாலைகளையும் மற்றுமுள்ள வசதி களையும் பட்டணங்களில் உண்டாக்கி வைத்தால், அதன் பயனாகிய அதிகரித்து வரும் வரியையும், வாடகையும் யாதொன்றும் செய்யாத வொருவன் வசூலித்துக்கொள்கிறான். இந்த கஷ்டப்படாத லாபம் நியாயமாகப் பார்க்கும் பட்சத்தில், பொது மக்களைச் சேரவேண்டும். ஆனால், இதைச் சிலரே அனுபவித்து வருகின்றார்கள். இந்த அநீதிக்கு விடையாக, நிலம் வீடு சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் யுத்தியும், புத்தியும் அபிவிருத்திகளில் செலுத்தும் காரணத்தால் இந்த லாபத்தை அடைகின்றார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். ஆனால் இவர்கள் “யுத்தியும், புத்தியும்” பந்தைய இடங்களிலும், வேட்டை இடங்களிலும், வீண் ஆடம்பரத்திலும் பார்க்கலாமே ஒழிய தொழில் நிலம், நீர், வீடு, நகர அபிவிருத்தி வசதிகளில் பார்ப்பது அரிது. இதற்கு என்ன பரி காரம்? எல்லா அபிவிருத்திகளும் பொது மக்களால் உண்டானபடியால் அவைகளின் பயனும் பொது மக்களைச் சேரவேண்டியதே. இந்தக் கஷ்டப்படா லாபத்தைப் பரிமுதல் செய்துகொள்ள வேண்டு மென்று சிலர் கூறுகின்றனர். சிலர் நிலம், நீர், வீடு வாசல்களைப் பொதுவுடைமைகளாக்க வேண்டுமென் கிறார்கள். இந்த இரண்டுவித பரிகாரங்களில், இவை களைப் பொதுவுடைமைகளாக்குவது சிறந்ததாகும். இதனால் நிலம், நீர், வீடு வாசல்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியதற்கு மாத்திரம் வரி, குடிக்கூலிகளை வசூலிக்கலாம். அதைக்கொண்டே உன்னதமான வீடுகளையும், நந்தவனங்களையும் பொதுமக்கள் அனுப விக்கக் கட்டுவிக்கலாம். வசூலிக்கும் வரியும், குடிக்க

கூலியும் தனி உடைமைக்காரர்களுடைய வீண் சுக போக செலவுகளுக்குப் போகாமல், கஷ்டப்படும் பொதுமக்கள் இனிய உயிர் வாழ்வுக்கே செலவு செய்து வைக்கலாம்.

10. பொதுவுடைமையும், கரியும், இரும்பும்.

உயிருக்கு உணவு எப்படியோ, அவ்விதமே, மனிதர் போக்குவரத்துக்கு கரியும், இரும்பும் உபயோகமுள்ளது. கரியும், இரும்பும் இன்றி தற்கால வாழ்வு நடக்காது. இவை இரண்டால் உலகில் போகும் கப்பல்களும், ரயில் வண்டிகளும், மின்சாரத்தந்திகளும், கைத்தொழிற்சாலைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்வித முக்கியப் பொருள்களை அந்தந்த தேசங்களிலுள்ள முதலாளிகளே கையாண்டு வருகின்றனர். இச்சிறுபான்மையோருக்கே இவையனைத்தும் சொந்தம். இந்தச் சொந்தத்தால் அவைகளிலுண்டாகும் லாபம் முழுமையும் அவர்களைச் சேருகிறது. இவ்வித சொந்தத்தால், இவர்களுக்கு அந்தந்த ஊர்களில் மிக்க ஆதிக்கமுண்டு. இந்த ஆதிக்கத்தைக்கொண்டு எங்கெங்கு கரியும், இரும்பும் உள்ளதோ அங்கெல்லாம் தங்கள் குண்டு மருந்துகளை அனுப்பி அப்பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுகிறார்கள். அமெரிக்க தேசமுதலிய பிரதேசங்களில் இவர்களே சகல அரசியல் அதிகாரத்தையும் பெற்றுள்ளார்கள். இத்தியாதி தனி சொந்தத்தால், அயல் நாடுகளிலுள்ள நிலக்கரி சுரங்கங்களை, இரும்பு சுரங்கங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டி வருகிறது. இதனால், தத்தம் அரசுகளை போருக்குப்போகத் தூண்டுகின்றன. நேற்று நடந்த

மகாயத்தம், முக்கியமாக ஸார், ஸூர், மெஸ்போ
 டோமியா, ஜர்மன், கீழ் ஆப்ரிக்கா, ஐரோப்பா
 விலுள்ள தரண் கொண்ட விலகரி, இருமபு,
 மண்ணெண்ணெய் முதலிய பொருள்களைக்
 கைவசப்படுத்துவதெற்கென அறிக மொத்தத்தில்
 இதனால், உலகிற்கு என்ன லாபமென்றால், இவை
 களின் முதலாளிகள், லாபங்களைச் சுமை சுமை
 யாகப் பெருக்கிக்கொள்ளவும், இந்தச் சுரங்கங்
 களில் வேலை செய்யும் கோடான கோடி
 தொழிலாளிகள் போதுமான உணவின்றி வதை
 யவந்தான்! இதற்கு திரஷ்டாந்தம் வேண்டுமானால்,
 உலகிலுள்ள ஸ்தாபனங்களில் நடக்கும் பல வேலை
 நிறுத்தங்களும், சதவடைப்புக்களுமே போது
 மானவை. இந்த இயற்கைப் பொருள்களிலுள்ள
 தனி உடைமையின் கேட்டை விவரித்து எழுத இச்
 சிறு நூலில் முடியாது. இந்நூலும் சுருக்கமாக
 உரைப்போம். முதலாவது இரும்பு, நிலக்கரி, மண்
 ணெண்ணெய் இம்மூன்றும் இயற்கைப் பொருள்
 களே அல்லாது செயற்கைப்பொருள்கள் அல்ல.
 ஆதலின் இப்பொருள்கள் பொதுப்பொருளாகத்
 தான் கருதல் வேண்டும்.

இரண்டாவது இப்பொருள்கள் தனிவுடைமை
 யானது முதல் இவைகளைச் சொந்தமாக்கும் நிமித்
 தம் உலகில் பலத்த போர்கள் உண்டாகி, பல கோடி
 உயிர் மாளநேரிட்டது. பல கோடி மதிப்புள்ள
 சொத்துகளும் நாசமாயின. மூன்றாவது இப்பொருள்
 களைச் சொந்தங்கொண்ட சிறுபான்மையோர், தங்
 கள் தேச அரசைத்தங்கள் மனம் போன வழி நடத்து
 கின்றார்கள். நான்காவது, இதில் உழைத்து வரும்

கோடான கோடி மாந்தர் வாழ்வுக்கு வேண்டிய உணவும், வசதியும் கிடைப்பதில்லை. சில சர்க்கார் களால், இந்த ஏழை மக்களைக் கவனிக்காதிருந்தால், இவர்சளுடைய கதி அதோகதிதான். சுத்தம் சுகாதார விதிகளை அந்தந்த அரசுகள் உலக அபிப்பிராயத்திற்குப் பயந்து செய்து வருவதால், இந்தப் பல்லாயிரம் தொழிலாளர் தாழ்ந்த வாழ்வு சிறிது உயர்வுற்று வருகிறது.

ஐந்தாவது, இதன் முதலாளிகளின் முக்கிய நோக்கம், லாபமாதலால் இந்தப் பயன் பெருவாரியாக வரும் வரை, இவ்வேலைகளை நடத்துவார்கள். இல்லையேல், வேலையை நிறுத்திவிட்டு, கதவடைப்பு செய்து, அதில் வேலை செய்து சீவித்து வந்த தொழிலாளிகளைத் தெருவில் பிச்சையெடுத்துண்ண விட்டு விடுவார்கள். தனிவுடைமையில் கேடடை விவரித்துச் சொல்லவும் வேண்டுமா? ஆரவது, உலகில் தற்போது காணப்படும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டக் காட்சி இந்தப்பெரும் பொருள்களிலுள்ள தனிவுடைமையாவென அறிக. இதனை வேலை இல்லாமையைக் குறித்து வரையும் சந்தர்ப்பத்தில் விவரித்து எழுதுவோம்.

11. பொதுவுடையும், போக்குவரத்தும்.

ரயில், கீப்பல், படகு, ஆகாய ரதங்கள் முதலியவை போக்குவரத்துக்கு வேண்டிய சாதனமான கருவிகளாகும். விளை பொருள்களை ஓர் ஊரிலிருந்து மறநோர் ஊருக்குக் கொண்டு போகவும், மனிதர் போக்குவரத்துக்கு வேண்டிய சாதனங்களுக்கும்

ரயில் முதலிய கருவிகள் இன்றியமையாதனவாக இருந்து வருகின்றன. ஆதியில், சிறுபான்மையோரே அந்தக்கால வண்டிகளில் யாத்திரை செய்து வந்தனர். சிறு சிறு கிராமங்களுக்கே சாமான்களை ஏத்திச் சென்றனர். தற்போதோ, கோடான கோடி ஜனங்கள், டலை, கடல், வனாந்திரம் தாண்டி போய் வருகின்றார்கள். உலக முழுமையும் சாமான்களைக் கொண்டுபோகவும், மனிதர்கள் யாத்திரை செய்யவும் ரயில், கப்பல் முதலிய வசதிகள் வேண்டிய தாய் விட்டன.

இந்தப் போக்குவரத்து வசதிகளில், கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தொழில் புரிந்து வருகின்றார்கள். உலகப் பொருளாதார திட்டத்தில் இந்த போக்குவரத்துக்குரிய வசதிகள் முக்கியமான ஸ்தாபனங்களாய் விட்டன. தற்போது ரயில், கப்பல், முதலியவைகளைச் சிலரே சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் இட்டது பிச்சை. போதுமான லாபம் வந்தால் ரயிலை நடத்துவார்கள். இல்லாவிடில், வேலை புரிந்துவரும் வேலை ஆள்களை வேலையினின்று தள்ளி விடுவார்கள். ரயில் முதலாளிகளுக்கும், கப்பல் முதலாளிகளுக்கும் ஏராளமான லாபமுண்டு. அப்படி இருந்தும் எல்லா ரயில்களிலும் வேலை நிறுத்தம் அடிக்கடி உண்டாகின்றன. இந்த வசதிகளில் வேலை புரிந்தவர்கள் பதினாயிரக்கணக்காக வேலையற்று திகைத்து நிற்க வேண்டி நேரிடுகிறது.

இந்த வசதிகளில் சிக்கன திட்டமென்று அடிக்கடி வேலை செய்வோரை நிறுத்தி வருகிறார்கள். இதற்கு

முக்கிய காரணம் முதலாளிகளுக்குப் போதுமான லாபமில்லாமையே. இவ்வித லாபமில்லாமைக்குக் காரணம் விளை பொருளுடையோருக்கு லாபமில்லாமையே. விளைபொருள் விலை குறைந்தால் அவைகளின் விநியோகம் மட்டுப்படுகின்றது. விநியோகம் மட்டுப்பட்டால் ரயில் லாபத்தில் குறைவு ஏற்படுகிறது. இவ்விதமாக ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கியுள்ள சம்பந்தத்தால் இந்நிலைமை உண்டானால், மொத்தத்தில் தொழிலாளி தலையில் வந்து விடிகிறது. ரயில், கப்பல் முதலிய போக்குவரத்துக்குரிய கருவிகளில் “பூம், பூம்” என்று சொல்லும் அதிக லாப முண்டாகும்போது, தொழிலாளிக்கு அதிக சம்பளமோ, கூலியோ கிடைப்பதில்லை. எல்லா லாபமும், முதலாளிகளுக்கே போய்ச்சேரும். ஆனால், நஷ்டம் வருங்காலை கஷ்டப்படுகின்ற தொழிலாளியே அந்த நஷ்டத்திற்குப் பொறுப்பாளியாய் செய்கின்றார்கள். இது என்ன நீதி?

நீதி கிடைக்க வேண்டுமானால், இந்த முதலாளி திட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். இந்த முதலாளி திட்டமாகிய தனிப்பொருளுடைமையால் துறைமுக வேலைக்காரர்களும், ரயிலவே வேலைக்காரர்களும் அவர்கள் மூலமாக உலக முழுமையும் அடுதது அடுதது கஷ்டப்பட வேண்டி வருகிறது. நமது தென இந்திய ரயிலவேயில் நிகழ்ந்த அக்கிரமத்தால் இந்த மாகாணத்திற்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைச் சிகதிக்கவும். இன்றைக்கும பல இந்திய ரயில்களில் சிக்கனத்திட்டம் பதினாயிரக கணக்கான தொழிலாளிகளுடைய சீவனத்தை ஒழிக்கப்பார்க்கின்றது.

இதற்கும் பரிகாரம்வொன்றே உளது. கப்பல்கள், துறைமுகம், ரயில்வேக்கள், முதலிய போக்குவரத் துக்குரிய ஸ்தாபனங்களைப் பொதுவாக செய்துவிட வேண்டும் இந்தப் பெரும் வேலைகளைத் தனிவுடைமை களாகப்பார்த்து வருவதில், தொழிலாளிக்குத் தங்கள் வேலை நிச்சயமில்லாமல் போகின்றது, பொது ஜனங் களுக்குப் பிரயாணச் செலவும், சரக்கு விகிதமும் அதிகமாய்க் கொண்டே வருகின்றன. வெவ்வேறு கம்பெனிகளின் போட்டியால் மிகப் பொது நஷ்டம் நேரிடுகின்றது. இவ்வித நஷ்டத்தை விளைவிக்கும் திட்டத்தை மாற்றுவதுதான் சிறந்த புத்திசாலித் தனமாகும். இந்தப் போக்குவரத்துக்குரிய ஸ்தாபனங்களை, பொதுவுடைமைகளாக மாற்றிய மாத் திரத்தில், அதன் பலன்களாகிய வேலை நிச்சயம், வேலை நிறுத்தமின்மை, கதவடைப்பின்மை, சிக்கனத் திட்டமின்மை, பிரயாணச்செலவும், சரக்கின் விகிதச் செலவும் குறைவுபடும். அதிகப் பொது ஆதாயங் களும் ஏற்படும். இதனால் விளையும் லாபங்களைக் கொண்டு தொழிலாளர் நன்மைக்கும், பொது ஜனங் களின் நன்மைக்கும் பயன்படச் செய்யக்கூடும்.

12. பொதுவுடமையும், தொழிற்சாலையும்.

தொழிற்சாலைகள் பலவுள. உலகில் தற்போது ரயில், சுப்பல் முதலியவைகளுக்கு வேண்டிய தொழிற் சாலைகள், நெசவுத் தொழிலுக்குரிய தொழிற் சாலைகள், ஆயுதங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் முக்கியமானவை. இந்தத் தொழிற்சாலைகளின் நிலை மையையும், அவைகளில் வேலை செய்வோரின் நிலை

மையும் மிக அபாய நிலைமையில் இருந்து வருகின்றன. உலக முழுமையுமுள்ள தொழிற சாலைகள் தற்போது மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்காக அவைகளில் தொழில் புரிந்து வந்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை. வேலை இல்லாமை யால், அவர்கள் குடும்பங்கள் பசிபபிணியால் வாடு கின்றன. இன்றைய தினத்தில, உலகிலுள்ள நிலை மையை நோக்கினால், மனந்திகிலடைகின்றது. உலக முழுமையும் செய்யப்படும் பொருளும், செய் வித்த பொருளும் ஏராளமாய்க் கிடந்துவர, உலகம் இல்லாமையால் வருந்துவானேன்?

ஆதிகாலத்தில், தச்சன், கருமான், நெசவுத் தொழிலாளி முதலிய முக்கிய தொழில் புரிந்து வந்த வர்கள் யாவரும் தனித்தனியே தங்கள் சிறு சிறு பட்டறைகளிலும், வீடுகளிலும் வேலை செய்து பிழைத்து வந்தார்கள். ஆதிகாலங்களில் பொது ஜனங்களும் சிறு சிறு கிராமங்களில் தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்ய பொருள்களைக் கிடைக்கப் பெற்று வாழ்ந்து வந்தார்கள். தச்சனுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்கள் அவனுடையதாய் இருந்து வந்தது. கருமானுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களும் அவனுடையதே. அககாலத் தொழிலாளிகள் தங்கள் ஆயுதங் களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாய் இருந்து வந்ததோடு, தங்கள் வேலைக்கும் சொந்தக்காரர்களாய் இருந்து வந்தார்கள். அவர்களைத் தள்ளுவார் இல்லை. 'வேலை யில்லை, வீடுபோய்ச் சேருங்கள்' என்று சொல்வாரும் இல்லை. இந்நிலைமையில் உலக தொழில் நிலைமை இருந்து வந்தது. ஆனால் தற்போதோ ஆயிரக்

கணக்கான தொழிலாளிகள் ஒன்று சேர்ந்து செய்யும் கருமார் பட்டறைகளும், தச்சப்பட்டறைகளும் நெசவுக்கூடப் பட்டறைகளும், இரும்பு கண்ணாடி பட்டறைகளும் நெசவுப்பட்டறைகளும் மற்றும் பலவித பட்டறைகளும் தோன்றியுள்ளன. இந்தப் பட்டறைகளும் அவைகளுக்குரிய கருவிகளும் அவைகளில் வேலை செய்வோருக்கு சொந்தமில்லை. அவைகளில் வேலை செய்யவும், அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. அவைகளைச் சொந்தமென்று உடையவன்தான் முதலாளி எனப்படுவான். இவைகளில் வேலைசெய்து வரும் தொழிலாளிகளின் உடலும், உயிரும் இவைகளின் முதலாளி வசத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லலாம். இதுதான் தற்கால தொழிற்சாலைகளினுடையவும், அதில் தொழில் புரிவோர்களினுடையவும் நிலைமையேயென அறிக. முதலாளி தொழிற்சாலைகளைத் தனது இஷ்டம்போல் திறக்கவும், தனது இஷ்டம்போல் மூடியும் விடலாம். அதில் வேலை புரிவோரை இஷ்டமிருந்தால் வைத்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிடில் வீட்டுக்குப்போவென்று அனுப்பிவிடலாம். அவன் இஷ்டப்பட்ட கூலிதான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில் வேலை இல்லாமல திண்டாடவேண்டும். கூலி எவ்வளவு குறைந்திருந்தாலும் அந்தக் குறைந்த கூலிக்கும் வேண்டியபேர் கிடைக்கின்றார்கள். கொடுக்கும் கூலி ஒருவனுடைய வாழ்வுக்குப் போதுமானதா வென்று விசாரிப்பது முதலாளியின் கடமை அன்று. முதலாளிக்கு வேண்டியது லாபமொன்றே. எவ்வளவு கூலி குறைந்தாலும் அவ்வளவு அவனுக்கு லாபமே. இதுதான் தற்காலத் தொழிற்சாலைகளுக்

கும் தொழிலாளிகளுக்குமுள்ள சம்பந்தம். இது தான் முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கு முள்ள ஒப்பந்தம்.]

இந்தச் சம்பந்த ஒப்பந்த கடுரத்தைத் தொழிலாளிகளின் முயற்சியால் சிறிது தணிவு எய்துகொண்டு வந்தபோதிலும் பொதுவாக இந்த நிலைமையி லேயே உலகெங்கும் கிடந்து வருகின்றன. இந்த சம்பந்த ஒப்பந்தக் கேட்டால் விளையும் தீமைகளை இங்கு சுருங்க உரைக்கலாம்.

சிறு குழந்தைகளைக்கொண்டு தொழிற்சாலை களை நடத்த நேரிட்டது. பெண்கள் இரவு பகலும் தொழில் புரிந்துவந்தனர். ஒய்வு இன்றி வார முழுதும் தொழிலாளர் வேலை செய்ய வேண்டி வந்தது. இவ்வளவு கணக்கில்லா நேரம் தொழில் செயது வயிற்றுக்குப் போதுமான உணவு கிடைத்த லரிது. தொழில் புரியும் உரிமை இல்லாமையால், பல ஆயிரமட்பர் வேலை இல்லாமல் திண்டாட நேரிட்டது. தொழிலாளர் வசிக்ருமிடங்களில் யாரும் க வ னி த த ா ர் க ள் இல்லை. தொழிற்சாலைகள் அதிகரிக்க, அதிகரிக்கக் கிராமவாசிகள் பட்டணங் களுக்கு வரத்தலைப்பட்டனர். வந்தவர்கள் கண்ட விடங்களில் தங்கினார்கள். குடிசைகளும், சிறு வீடு களும் நிறைந்தன. அதன் சொந்தக்காரர்களும் குடிக்கூலியை உடர்த்தினார்கள். கூலி போதாமை ஒரு பக்கம் இருக்க, குடிக்கூலி இன்னொரு பக்கம் அதிகரித்துவர, சில காலங்களில் வேலை இல்லாமை யம் பீடிகக, இந்த பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருந்து வருகின்றான் நமது தொழிலாளி. ஆனால் முதலாளிகளோ வேண்டிய ஆள்கள் குறைந்த கூலிக்கு அகப்பட்டு வந்தார்கள். அதனால் மிதமிஞ் சிய லாபம் கிடைத்து வந்தது.

4

பாங்கிகளும் அதன் கேடும்

பாங்கிகளால் விளையும் கெடுதி பலவுண்டு. சில வேளையில் தொழிற்சாலைகளை நடத்தி வரும் முதலாளிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தி விடுகின்றன. அதனால், தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன. அதனால் அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு வேலையில்லாமல் போகின்றது. சில பாங்குகள் அதிக வட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு உபயோகமற்ற செக்யூரிட்டி பேரில் கடன் கொடுக்கின்றன. இத்தியாதி செக்யூரிட்டிகள் விலை சில காலத்தில் குறைவடைகின்றன. செக்யூரிட்டிகள் வாங்குவார் இல்லாமல் போகும்காலை பாங்குகள் முறிகின்றன. அதனால் பல்லாயிரம் ஏழைக்குடும்பங்கள், நாசமாய் விடுகின்றன. சென்னை நகரில் அர்பத்நட் பாங்கி முறிந்த விஷயத்தையும் பொது மக்களுக்குண்டாகிய துன்பத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவனிக்கப்பாலது.

தற்காலத்தில் தனித்தனியாக இருந்த பாங்குகள் ஒன்றுகூடி இவ்விதமாக ஒன்றுகூடிய லாபத்தை

அதிகமாக்க முயலுகின்றன. பாங்குகளுக்கு 'கம்பைன்', "காடல்", "டிரஸ்டு" என்று பெயர் வழங்கும். இப்புதிய கூட்டுறவால் விளையும் கேட்டைச் சொல்ல முடியாது. இந்த டிரஸ்டுகளால் உலகத் தொழில் முழுதும் இரண்டு மூன்று முதலாளிகளின் கைகளில் வந்து விடும் போலும்! தற்போதோ இந்தக் கார்டல்கள் இடடதுசட்டமாய் இருக்கின்றது. கடன் கொடுததாலும் கொடுப்பார்கள். கொடாவிட்டாலும் அவர்கள் இஷ்டம். வட்டியை உயர்த்தினாலும் உயர்த்துவார்கள், தாழ்த்தினாலும் தாழ்த்துவார்கள். இவர்களால் உலகத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் படும் பாட்டையும் கேட்டையும் கேட்க வேண்டுமா? தங்களுக்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மாத்திரம் கடன் கொடுக்கின்றார்கள். அதனால் பணமில்லாத தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன. அதில் தொழில் புரிந்து வந்த தொழிலாளர் தெருவில் போக வேண்டி நேரிடுகிறது. பாங்கிக்கும் பாங்கி போட்டியில்லாமையால் இந்த ஒற்றுமையான பாங்கி ஏகாதிபத்தியத்தை அடைந்து கேட்ட வட்டியை வாங்கச் சக்தி பெறுகிறது. வட்டி அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கிய முதலாளிகள், தொழிலாளர் சம்பளத்தைக் குறைக்கத் தலைப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் தாங்கள் வாங்கும் கடனுக்கு வட்டி அதிகம் கொடுப்பதால் அந்த அதிக வட்டியைத் தங்கள் லாபத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமானாலும், அதன் வட்டியைத் தொழிலாளி கூலியிலிருந்து பிடித்துச் சரப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றார்கள். வட்டி அதிகமாகக் கொடுததாலும், குறைவாகக் கொடுததாலும் எல்லா நஷ்டமும் தொழி

லாளி வயிற்றை அடித்தே சரிப்படுத்திக் கொள்ள
 வேண்டும். தொழிலாளி எப்படி கெட்டாலும்
 முதலாளிக்கு வரும் லாபம் வந்து கொண்டே இருக்
 கின்றது. இவைதாம் தற்கால முதலாளிகள் நடத்
 தும் பாங்குகளால் உலகிற்கு நேரிடும் கேடு. இந்தக்
 கேடுகளை விட அதிகமான கேடு விளைந்து கொண்டே
 வருகிறது. இதனை முதலாளிகள் கவனிப்பதில்லை.
 தொழிலாளிக்கு வரும்படி குறைந்து கொண்டே
 வந்தால், உண்டாகும் பொருள்களை வாங்குவோர்
 இல்லாமல் போகின்றது. வாங்குவோர் குறைந்தால்,
 உண்டாகும் பொருள்கள் மலிவு அடைகின்றது.
 உலகில் “ஸ்லம்பு” என்ற, அதாவது உண்டா
 யிருக்கும் பொருள்களை விற்க வழியில்லாத காட்சி,
 உண்டாகிறது. இந்த நிலைமைதான் இன்று உலகம்
 அடைந்திருக்கின்றது. எங்கும் தொழிற்சாலைகள்
 சாத்தப்படுகின்றன. உண்டான பொருள்கள்
 குவிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளை யாரும் வாங்கு
 வாரில்லை. விற்பதற்கும் வழி இல்லை. பசியும்,
 பிணியும் உலகைப் பிடித்து ஆட்டுகிறது. இந்தத்
 துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத்தான் முதலாளித்துவம்
 உலகைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தக் கேட்டி
 லிருந்து உலகம் மீள், உலக முதலாளிகளும்,
 அதிகாரிகளும், பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்து வரு
 கின்றார்கள். இந்த ஆபத்து எவ்விதம் முடியுமோ -
 தெரியவில்லை? ஒரு வேளை இந்த அகோர சமயவததி
 லிருந்து உலகை மீட்க ஒரு மகா யுத்தத்தை
 முதலாளிகள் சிளபபி விடுவார்களோ, தெரிய
 வில்லை? மனிதர் சீரடைய வேண்டுமானால் உலகம்
 முதலாளித்துவப் படையிலிருந்து ஒழிந்து தொழி

லாளர் தத்துவ தர்மத்தில் வரவேண்டும். உலகம் பொதுப்பொருளுடையதாய்தான் நிலைக்க வேண்டும். இல்லையேல், அது ஏற்படும்வரை உலகம் பாதிக்கப்பட்டு உழன்று வருமென்பதற்கு சந்தேகமேயில்லை. பொதுப்பொருளுடையதைக் உலகப்பொருள்களை, மாற்றி, தாங்களும் சீரடைய வேண்டியது தொழிலாளிகளின் முதற் கடமையாகும்.

பொதுவுடைமையும் கடன்களும் (Public Debt)

ராஜாங்கப் பொதுக் கடன் அதாவது அரசை நடத்த வேண்டி வாங்கும் கடன்களாகும். அரசும் முதலாளித்துவத்திலிருந்து வருவதால் அவர்கள் வாங்கும் கடன்களும் அவர்கள் ஆதிக்கத்திலிருக்கும் வரை நீடித்தே வரும். இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் வேண்டுமானால், நமமை அரசாளும் பிரிட்டிஷ் துரைத்தனத்திற்கு 10,000 கோடி தொகை கடன் ஏற்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதற்கு வட்டி மாத்திரம் 600 கோடி வருஷா வருஷம் கட்டி வருகின்றார்கள். இந்த 10,000 கோடி கடனில் பெருத்த தொகை முக்கியமாக முதலாளிகளே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இதற்குக் கொடுத்து வரும் 1000 கோடி தொகை வட்டியையும் இந்த முதலாளிகளே அடைகின்றார்கள். இந்த “பபளிக் டெப்ட்” என்று கூறும் 10,000 கோடியும், அதற்கு வருஷா வருஷம் அரசாங்கத்தார் கட்டி வரும் 1000 கோடியும் எங்கிருந்துவருகின்றது? தொழிலாளிகள் செய்து வரும் பல்வேறு தொழில்கள் மூலமாக வரும் லாபத்திலிருந்து, இந்த மொத்தக்கடன் 10,000

கோடிக்காகக் கொடுத்திருப்பதோடு வருஷா, வருஷம் கட்டி வரும் 1000 கோடி அவ்வகை லாபத்திலிருந்தேயென அறிக. சிற்சில வருஷங்களில் சர்க்கார் கடன் வாங்குகிறார்கள். சில வருஷங்களிலேயே லாபம் வருகிறது. இதே பிரகாரம் வட்டிக்கு வட்டியாக உலகப் பொதுஜனங்களின் பேரில் கோடான கோடி கடன் ஏற்பட்டு ஏழைத் தொழிலாளிகளும், ஏழைப் பொதுஜனங்களும் உழைத்துக் கடனும், சடனுக்கு வட்டி சிலருக்குக் கொடுக்க நேரிடுகிறது. இந்த அநீதியை விட உலகில் வேறு ஏதாகினும் உளதோ? இந்த அகோர ஏற்பாடும் முதலாளித் துவததைத் தொடர்ந்தே வருகிறது. இதவும் தனிவுடனையால் விடைய கேடே. இவ்விதமாகப் பொதுச்சடன் உயர்ந்துகொண்டே போனால் எந்தக் காலத்தில் உலகக் கடனிலிருந்து மீளும்? இதனைச் சிந்திக்கப் பயமுண்டாகின்றது. இந்த உலகப் பொதுக் சடனிலிருந்து உலகை மீட்க, வருமான மேதாவிகள் நடுக்கமடைகிறார்கள். இந்த உலகக் சடனைத் தீர்க்கப் பல வழிகளிலும் யோசனைகளும் செய்து வருகின்றார்கள். முதல் வழியொன்றை அந்தந்த அரசியல்கள் கையாண்டு வருகின்றன. “ஸிங்கிங் பண்டு” ஒன்று வருஷா வருஷம் பெறும் வருமானங்களிலிருந்து எடுத்து, பழைய கடன்களுக்குக் கொடுத்து வருகின்றார்கள். ஆனால் ஒரு பழைய கடன் தீருவதற்குள் புதுக்கடன் ஏற்பட்டு விடுகிறது. சிற்சில வேளையில் ஸிங்கிங் பண்டிலிருந்து வரும் வருமானங்களைச் செலவுகளுக்குப் போதாமல் செலவிடுகின்றார்கள். தற்காலத்திய பழக்கத்தில் வரும் இயமுறைகளால் பொதுக்கடன்,

வொழிந்தபாடில்லை. சில மிதவாத பொதுவுடைமையோர், வேறு செலவுகளைச் செய்து வருகின்றார்கள். இந்தக் கூட்டத்தார் தங்கள் மிதவாதக் கருத்துகளின்படி மெது மெதுவாகக் கடன்களை நிவர்த்திக்கலாமென்கிறார்கள். வழியாவது “அனூஏர்ண்டு இன்கிரமெண்ட்” (Unearned increment) என்ற லாபத்தை அதாவது, சொந்தக்காரர்கள் கஷ்டமில்லாமல் தங்கள் நிலம் வீடு, வாசல் முதலிய பொருள்களின் மேல் வருஷா வருஷம் உயர்ந்துகொண்டு வரும் அதிக விலையைப் பறிமுதல் செய்து அதனால் கடன்களைத் தீர்த்து விடலாமென்பது ஒரு யூகம். மற்றொரு யூகம் என்னவெனில் “டெத் டீடி” (Death Duty) என்று வழங்கும் இறந்தவருடைய சொத்தின்பேரில் தற்போதிருந்துவருவதை விட இன்னும் அதிகம் (வரி) விதித்து அதன் மூலமாக வசூலித்து வரும் வரியைக்கொண்டு பொதுக்கடன்களைத் தீர்த்துவிடலாமென்பது. மற்றொன்று இதற்குக் காரணம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், சொத்தைச் சேர்த்தவர்களுக்கு அந்த சொத்துக்கு உறவினரையே ஒரு தொழில் கஷ்டமும் படாத அவர் சங்கதிக்கு என்ற உரிமை என்பதாம்? முன்கூறிய “காபிடல் லெவி” அதாவது “முதல்மேல் வரி”யால் பொதுக்கடன்களைத் தீர்க்கலாம் என்பது மற்றொரு யூகம். ஆனால் தீராலோசிகமும் வேளையில் இந்த வழிகள் யாவும், அரசியல் மிதவாத கோஷ்டியாரின் கையில் வந்தால் மாத்திரம் முடியுமெயொழிய, முதலாளித்துவம் அரசியல் நடத்தும்வரை ஒன்றும் நடவா. அமிதவாதிகளுடைய விசாலமான முடிவு என்னவெனில், முதலாவது அரசியல் திட்டம்,

இன்றைய நிகழ்ச்சியிலிருந்து, வரும், முதலாளித் துவததிலிருந்து, பொதுவுடைமைத் தத்துவமாக மாறவேண்டும். அவ்விதம் மாறியவுடன், பொதுக் கடன்களை ரத்துச் செய்து விடுவதுதான் லேசான மார்க்கமென்பார். | இவர்கள் கூறும் நியாயமென்ன வெனில் தற்கால முதலாளிகள் அனுபவித்து வரும் வருமானங்கள் தங்கள் உழைப்பால் வந்ததல்ல. பிரஞ்சுக்கார புரூதான் சொல்லியவாறு, “எல்லாச் சொத்தும் ஆதியில் திருடிய சொத்துக்களே. ஆதலின் திருமபவும் அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டால் பாதகமில்லை” என்பார். இவ்விதமாகப் பொதுக் கடன்களை ரத்துச் செய்து விடுவதற்கு யாவருக்கும் பொருந்திய நியாயமென்னவெனில் தான் சம்பாதித்த சொத்து தனது கஷ்டத்தால் சம்பாத்தியம் செய்வதாக வைத்துக்கொண்டாலும், கஷ்டப்படாத தனது சந்ததியாருக்கு ஏன் அந்தச் சொத்துக்கள் போகவேண்டுமென்பதுதான் - இது தான் பொது தர்மஞாயமென்னலாம். இந்த ஞாயப் படியே பொதுக்கடன்களைப் பொது ஜனங்கள் ரத்து செய்து விடலாமென்பார் பொதுவுடைமைக் கோஷ்டியார்.

இன்னொரு ஞாயமுண்டு. நடைமுறையில் புஸ்தகங்களையாவது, சித்திரப்பதுமைகளையாவது படைத்தவனும் அவன் சந்ததியாரும் சில வருஷங் கள் வரைதான் அவைகளின் லாபத்தை அடைய லாம். குறித்துள்ள காலம் பிறகு, அந்தச் சொத்துக் களிலுள்ள அக்குபாத்தியதை பொது ஜனங்களைச் சேருகிறபடியால், அதே மாதிரி, முதலாளிகள்

கொடுத்திருக்கும் கடனும் அதன் வட்டியும் சில வருஷங்கள்வரை கடனைக் கொடுத்தவனும், அவன் சந்ததியாரும் அனுபவித்த பிறகு பொதுமக்களுக்குச் சேருமென்று ஏன் விதிக்கக்கூடாது என்பார் பொதுவுடைமையார்./

பொதுவுடைமையும், பொதுவரிகளும்

ராஜாங்கம் நடப்பதற்குப் பொதுவாக வருமானம் வேண்டியதே. அரசியலை நடத்த அனேக சிப்பந்திகளும், சேவகரும், ராணுவமும் வேண்டியதாலும், சமூக வாழ்க்கைக்குப் பல பொது வேலைகளையும் ஸ்தாபனங்களையும் அமைக்க வேண்டியதாலும், இவைகளை ஆதரிக்கவும், செவ்வனே செய்து வரவும் செலவுக்குப் பணம் வேண்டியபடியால் அதனைப் பொது ஜனங்களின் வருமானத்திலிருந்து வசூலிக்க வேண்டியது அவசியமென்பதை யாவரும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதே. ஆனால் பொது வேலைகளுக்கு வேண்டிய வருமானத்தை வசூலிக்கும் முறைதான் தற்கால ராஜாங்கங்களில் தகுதி அற்ற முறையாகும். தற்காலங்களில் வரி வசூலிக்கும் முறை, சில நேர்முகமாகவும், பல நேர்அல்லாததாகவும் இருக்கின்றன. சில நேர்முகமாக விதிக்கும் வரி பணக்காரர்களிடம் வசூலிக்கப்படுகிறது. நில வரி, நீர் வரி, வருமான வரி இவை மூன்றும் முக்கியமான வரிகளாகும். இவைகளை நியாயமாக வசூலிப்பது ஞாயமே. ஆனால் நேர்முகமல்லாத வரிகள்தாம் அநியாய வரி என்று கூறுவர். உணவு, ஆடை, வீடு முதலிய உயிர் வாழ வேண்டிய பொருள்களின்

பேரில் வரிகளை விதித்து வசூலிப்பதுதான் தற்கால அக்கிரமங்களில் பெருதததாகும். அதயாவசியமான தானியம், ஆடை, சர்க்கரை, ஸ்டாம்பு, மரங்கள், நீக்குச்சி, யாததிரை, மருந்து, தேயிலை, மண்ணெண்ணெய் முதலிய பொருள்களின்மீது வரிகளைச் சுமத்தி எளியவர்கள் அவைகளை வாங்கக்கூடாமை யாகச் செய்து வருவது பெருத்த அநீதி. | அறிவை விசாலப்படுத்தக் கூடிய பள்ளிக்கூடங்களிலும், கலா சாலைகளிலும், கூத்து மேடைகளிலும், காட்சிச் சாலைகளிலும் வரி விதித்து வாங்குவதும் அநீதியே. பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கச் செல்வதற்கு மாணுக்கரிடம் சம்பளம் வாங்குவது மனிதருக்குள் அடாத காரியமாகும். குழந்தைகளுடைய பேசக் கற்றுக்கொடுக்கக் கூலிகேட்கும் தாய் மனுஷி என்று சொல்ல நா எழாது. அது போலவே பிள்ளைகளுக்கு அறிவை வளர்க்கக் கூலிகேட்கும் ராஜாங்கம் மனித ராஜாங்கம் என்று அழைப்பதற்குத் தகுதி அற்றதென்றே சொல்லை வேண்டும்.)

பொதுவுடைமையும், உணவு வரியும்

உணவுப் பொருள்களின் மேல் வரி சுமத்துவது ஏழைகள் உணவைக் கொள்ளை கொள்வது போலாம். கல்வி கற்பதற்குச் சம்பளம் வசூலிப்பதும் அறிவைக்கொல்வதற்குச் சமமானதாகும். இவ்வரிகளை முற்றிலும் ஒழித்துவிட வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் எப்படி நடப்பதென்பார்கள்? ஞாயமான வரிகளை வசூலிக்கப் பல ஞாயமான

துறைகள் இருக்கின்றன. அவ்வித இலாச்சாக்கள் மூலமாக வரிகளை விதிக்கும் பட்சத்தில் யாருக்கும் பாதகமும் இல்லை. கஷ்டமும் இல்லை. பொது ஜனங்களுக்கும் யாதொரு குறையுமில்லை. அவைகளாவன: வருமான வரிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இறந்த பிறகு அவர்கள் சந்ததியார் அடையும் ஆஸ்திபாஸ்தியின் பேரில் வரிகளை வசூலிக்க வேண்டும். கஷ்டப்படாமலே வரும் வருமானங்களின் பேரில் வரிகளைச் சுமத்தி வசூலிக்கவும் வேண்டும். “காபிடல் லெவி” என்று கூறும் “முதல் மேல் வரி”யும் போட வேண்டும். இந்நால்வகை வழிகளால் வரிகளைச் சுமத்தித் தகுதியாக வசூலிக்கும் பட்சத்தில் அரசியலை நடத்துவதற்கும், சமூக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பற்பல ஸ்தாபனங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கும், அறிவை விசாலப்படுத்துவதற்கும் பொதுமான பணத்தை வசூலிப்பதோடு, இன்னும் பல்வேறு ஸ்தாபனங்களைக் கொண்டு பொதுமக்களைப் பசியாற உண்ணச் செய்வதோடு அவர்களின் வாழ்க்கையையும் மேம்படுத்தலாம். அரசார்களும், குடிகளும், முதலாளிகளும், தொழிலாளிகளும், மகராஜாக்களும், ஏழைகளும் சமமாகச் சுகித்து வாழ இடமுண்டு. அப்படிச் செய்யாமல் ஏன் தனி வருமானங்களைப் பம்பைக்கும், பேயிக்கும், பரததையார்க்கும், கள்ளுக்கும், சுள்ளுக்கும், வம்புசுக்கும், தும்புக்கும் வீணை செலவாகும் பிடி விடவேண்டும்? மேற்சொன்ன வழிகளால் வசூலித்து பொது மக்கள் சுகித்து வாழ செலவிடலாகாதா? இதைத்தான் சென்ற நூறு வருஷங்

களாகச் சான்றோர்கள் வற்புறுத்தி வருகின்றார்கள். இவர்களைப் பொதுவுடைமைக்காரர்களென்றும், போஷுவிக்குகள் என்றும், அபாயமானவர்களென்றும் கண்டபடி எல்லாம் தூற்றுவது உலகப் புரட்டாகுமே தவிர தெளிவாகாது. இவ்விதச் சூழ்ச்சிகள் யாவும் எளியோரை மாயச் செய்தற்குரிய கருவிகள் என்றறிக.

பொதுவுடைமையும், இன்குரன்ஸும்

நெருப்புப் 'பண்டு,' (Funds) அபாயப் பண்டு, சாவுப்பண்டு முதலிய பண்டுகள் மூலமாகச் சிறு சிறு கூட்டத்தவர்களுக்கு ஏராளமாக வருமானம் வருகின்றது. இந்தப் பண்டுகள் யாவும் குதிரைப் பந்தயத்தைப் போன்ற லாட்டரிகளே. கோடான கோடி தொழிலாளர்கள் நெற்றிநீர் வடிய சம்பாதித்த வருமானங்களைக்கொண்டும், இன்னும் பலவித வருமானங்களைக் கொண்டும் யாரோ ஒருவன் திருவுளச் சீட்டு ஒன்றை எடுத்து, கோடிஸ்வரனாகிவிட வேண்டுமென்றால், இதைவிடப் பைத்தியக்காரத்தனம் உலகில் வேறுவுண்டோ? இவ்விதமாகக் கஷ்டப் படாமல் வருமானங்களை முற்றிலும் சேரவிடாமல் சட்டங்கள் விதிக்க வேண்டும். ஜனநாயக ஒழுக்கங்களுக்கு இவ்வித வருமானம் கொடியதாகும். கஷ்டப் பட்டவன்தான் உண்ண வேண்டும் என்ற நீதிக்கு இவ்வித வருமானம் நேர் விரோதமாகும். இவ்வித வருமானங்கள் மனித தர்மத்திற்கே பொருந்தாததாகும். ஆதலின் லாட்டெரி மூலமாக வந்த வருமானங்கள் பொதுமக்களுக்கே சேருவதுதான் தரும்

நீதியாகும். யாதொரு கஷ்டமும் இன்றி தற்செயலாக
 வரும் வருமானங்களைப் பெறுவது யோசமென்று
 யாவராலும் கருதப்படுவதாகும். இனியேனும்
 இவ்வித அநியாய வருமானங்களை நிறுத்திவிட்டு,
 அவைகளுக்குப் பதிலாக, நோயாளி பண்டென்று,
 பிரசவபண்டென்றும், தொழில் அற்றவர்கள் பண்
 டென்றும், தள்ளாதவர்கள் பண்டென்றும் பொது
 ஜனங்களுக்கு உதவியாகும்படியான பண்டுகளை
 ஸ்தாபித்து இலவச உதவிகுப் பாத்திரமுடையவர்
 களுக்கு உதவியாக்குமாறு ஏற்பாடுகள் செய்ய
 வேண்டியதே அரசாங்கத்தினுடைய முதற் கடமை
 யாகும் என அறிக. பிரிட்டிஷ் தேசத்திலும், இன்னும்
 பல நாகரிக தேசங்களிலும் மேற் சொன்னவை
 போன்ற உதவி பண்டுகளில் சில பண்டுகள் மூல
 மாக அனைத்துக் கோடி மனிதர்களுக்கு உதவி
 புரிந்து வருவது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால்
 அவ்வித உதவியை இன்னும் பெருகச் செய்ய
 வேண்டியது அவசியமென உணர்க.

5

பொதுவுடைமையும் வேலை இல்லாமையும்

தற்காலத்தில் கோடிக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலையில்லாமையால் மிகவும் துன்புற நேரிடுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் தொழிற்சாலைகள் முதலாளிகளுக்கு வேண்டிய லாபம் தராமையால் மூடப்படுகின்றன. மற்றொரு பக்கத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து வந்த தொழிலாளர்களைப் பசியும், பிணியும் வாட்டி வருகின்றன.

பண்டைக் காலங்களில் இவ்விதமாகக் கோடிக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை இல்லாத காட்சி காண முடியா. இது தற்காலக் காட்சியே. இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், தொழிற்சாலைகளுக்கும் கர்த்தா ஒருவனே ஏகாதிபத்தியமுடையவனாய் இருப்பதானாலும் அவனுடைய நோக்கமெல்லாம் லாபமேயாதலாலும் இந்தப் பரிதாப நிலையிலிருந்து உலகம் வாடி வதங்குகிறது. தொழில் பொது மக்களுடைய உபயோகத்திற்கு அமைக்கப்பெற்று, தொழில் புரிவோருக்கும் அந்தந்தத் தொழில்களில்

செல்வாக்குடைத்தானவர்கள். (ஆக இருக்க வேண்டும்) ஆதலின் இவ்விருவர் சம்மதமின்றி இவர்களுக்குப் பிரதி கூலமாகத் தொழிற்சாலைகளைச் சொந்தக்காரர்கள் என்போர் தங்கள் இஷ்டம் போல் நடத்துவது தரும நீதி ஆகா.

வேலை இல்லாமைக்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. அதாவது புதிய எந்திரங்களால் பலபேர், செய்து வந்த வேலையைச் சிலரே செய்ய நேரிடுவதால் பல பேருக்கு வேலை இல்லாமல் போகிறது. விஞ்ஞான வழியில் சில தொழில்களைச் செய்ய நேரிடுகிறபடியால் பலபேர் செய்து வந்த வேலையைச் சிலரே செய்ய நேரிடுகிறது. இதனால் பலருக்கு வேலை இல்லாமல் போகின்றது.

முன் கூறியவாறு பாங்கிகள் கடன் கொடுக்க மறுத்து விடுவதால், பணமில்லாமல் சில வேலைகள் நிறுத்தப்படுகின்றன. லாபம் குறைவதாலும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்றன. அயல் தேச சாமான்கள் குறைந்த விலைக்கு விற்பதாலும் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட வேண்டி வருகிறது. சிக்கன திட்டமென்று சொல்லிக் கொண்டு பலரை வேலையிலிந்து நீக்குவதுமுண்டு. சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்கு வரும் லாபத்தைத் துர்வினியோகம் செய்வதாலும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படவேண்டி நேரிடுகின்றது. ஆதலால் தொழிலும், தொழிற்சாலைகளும் வழிதொகையின்றி நடத்தப்படுவதால் இத்தியாதி கஷ்டங்கள் நேரிட இடம் கொடுக்கின்றது. தொழிலும், தொழிற்சாலைகளும் ஒழுங்குபட நடத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு ஒரு வழிதான்

உண்டு. / அதாவது தொழிற்சாலைகளையும், அங்கு நடத்தேறிவரும் தொழிலையும் பலபேர் உபயோகத்திற்கென நடத்த வேண்டும். அதாவது பொதுவுடைமையாக்க வேண்டும். பொதுவுடைமையாக்கின மாத்திரத்தில், வேலையில்லாமையும் மறைந்து போகும். தடுக்கக்கூடா காரணங்களால் சிலருக்கு வேலை இல்லாமல் போமாகின், வேலை இருக்கும் இடங்களுக்கு அவர்களை அனுப்பலாம். புதிய வேலைகளை ஆரம்பித்து அவைகளுக்கு வேலை அற்றவர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். வேலை செய்து வரும் நேரத்தைக் குறைத்து, அதிகத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டு குறித்த வேலையில் செய்து கொள்ளலாம். சாலை வசதி, வயல் வசதி, போக்கு வரத்து வசதி, சுகாதார வசதிகளை அதிகப் படுத்தி வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலைகளைக் கொடுக்கலாம். உலகில் வேலையா இல்லை? புதிய தொலைகளை (கால்வாய்களை) வெட்டி போக்கு வரத்திற்கு வசதிகள் உண்டாக்கலாகாதா? கிராமங்களைச் சுகாதாரமாக்கக் கோடான கோடி தொழிலாளர்கள் வேண்டி இருக்குமன்றோ? பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும் கலவிக் கூடங்கள் ஏன் கட்டலாகாது? கோடான கோடி தொழிலாளர்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியும், சுகாதாரமும், நல்ல உணவும், ஆடையும் முதலிய வசதிகள் அளிக்க எத்தனை ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேண்டும்? இந்த வேலைகளை நிறைவேற்ற மாளிகைகளிலும், பங்களாக்களிலும் உறங்கிக்கிடக்கும் பல்லாயிரம் முதலாளிகள் ஏன் முன வரலாகாது? உலகில் உழுது பயிரிடவேண்டிய நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்க

கின்றன? காடு கரம்புகளைத் திருத்த எத்தனை கோடி மக்கள் வேண்டியிருக்கும்? தண்ணீர் வசதிகள் உண்டாக்கவும், மின்சார வசதிகளைப் பெருக்கவும் எத்தனை பேர் வேலை செய்ய வேண்டும்? இததியாதி முக்கிய வேலைகள் இருக்க, உபயோகமற்ற சாமான்களைச் செய்வதிலும், லாபம் கொடுக்கத் தக்க வேலைகளை நடத்துவதிலும் சிலரை வேலையில் வைத்துக் கொண்டு மற்றவர்களைத் தெருத்திண்ணைகளில் உறங்கச் செய்வது கொடிய பாபத்திலும் பாபமென்றே கருதப்படும். உலகில் ஆயிரம் வருஷத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் இருந்து கொண்டிருக்க, வேலையில்லாமல், வருமான மற்ற தொழிலாளிகள் கோடிப்பேர் இருக்கின்றார்கள் என்றால் யார்தான் சிரிக்காமல் இருப்பார்கள். வேலையில்லாமையால் திண்டாடுவதைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க, இவ்வளவு மூடத்தனத்தில் காமெல்லோரும் மூழ்கிக் கிடக்கின்றோம் என்று நன்றாய் விளங்குகின்றது. குரங்கு கைகளில் பூமலை அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது போல், சில முதலாளிகள் கையில் முதல அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற படியால் உலகம் வேலை இல்லாமையால் திண்டாடுகிறது. இந்த நிலைமையிலின்று முதலும், முதலாளியும் மாறி பொதுவுடைமைக்கும் பாததிர மாகும் பட்சத்தில், அன்றே வேலை இல்லாமை என்ற சொல்லே இல்லாமற் போய்விடும்.)

6

பொதுவுடைமையும்-யுத்தங்களும், யுத்த ஆயுதங்களும்

யுத்த ஆயுதங்கள்

உலகில், செய்பொருள்களில் இரண்டு வகை யுடைத்து. உபயோகமுள்ள பொருள்கள் ஒன்று, உபயோகமில்லாப் பொருள்கள் மற்றொன்று. உபயோகமில்லாப் பொருள்களில் முதன்மையானவை, யுத்தத்திற்கு வேண்டிய ஆயுதங்கள் என்று கூறலாம். யுத்த ஆயுதங்களால், ஆகும் பொருள் யாதொன்றுமில்லை. அழிக்கத்தக்க கருவியாகியுள்ளவை யுத்த ஆயுதங்களே. யுத்த ஆயுதங்களால் உலகப் பொருள்கள் நாசமடைகின்றன, உலகமும் அதில் வசிக்கும் யாவரும் ஒரு காலத்தில், யுத்த ஆயுதங்களால் அழிந்தாலும் அழியலாமென, அறிஞர் பலர் சிந்திக்கின்றார்கள். இவ்விதப் பொருள்களை அபரிமிதமாக உலகில் பல அரசுகள் செய்து வருகின்றன. உலக அழிவுக்கு ஏதுவாக உள்ள யுத்த ஆயுதங்களைச் செய்வதற்கு எத்தனையோ கோடி, கோடி திரவியம் செலவாகின்றன. இந்த

ஆயுதங்களால் அடிக்கடி லட்சக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்படுகின்றார்கள். இவ்வளவு உயிர் சேதத்திற்கும், பொருள் சேதத்திற்கும் காரணமாயிருக்கும் ஆயுதங்களை வல்லரசுகள் வருஷா வருஷம் புதுப்பித்துக் கொண்டே வருகின்றன.

இவ்வளவு நாசத்தை உண்டாக்கக் கூடிய யுத்த ஆயுதங்கள், தற்காப்புக்கு அவசியமென்றும் பல பேருக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடியவை என்றும் முதலாளிகள் சாக்கு போக்குச் சொல்லி வருகின்றார்கள். உலகில் உண்டான யுத்தங்கள் யாவும் முதலாளிகள் தூண்டுதலால் என அறிக. மகாபாரத யுத்தம் முதல் நேற்று நடந்த மகாயுத்தம் வரை நடந்த யுத்தங்கள் பலவும் முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஏவலால் உண்டானவைகளேயொழிய தொழிலாளிகளால் அல்லவென நன்கு அறிதல வேண்டும். மகாயுத்தத்தால் பயனடைந்தவர் சிலரே. நாசமுற்றவர் பலரே. தற்காப்புக்கென யுத்தங்கள் நடக்கிறதென்பது முழுப் பொய்யென ரஷ்யத்தொழிலாளர் வெளிப்படுத்திய ரகசிய உடன் படிக்கைகளால் வெளியாய் விட்டது. உண்மையில், ஜெர்மனியிடமிருந்த 'அலஸாஸ்—லொரேனா' நாடுகளைப் பிரஞ்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றுவர், துருக்கிய தேசத்தை ரஷ்யர் பிடித்துக் கொள்ளவும், ஜொமன் குடியரசு நாடுகளைப் பிரிட்ஷார் அடக்கி ஆளவும் நேற்று நடந்த மகாயுத்தமாகவென அறிக. வல்லரசுகளில் ஒருவர் நாட்டை மற்றொருவர் பிடிக்கவும், ஒருவர் செலவாககை மற்றொருவர் அழிக்கவும் ஏற்படும் யுத்தங்களெவொழிய தற்

காப்புக்கன்று. துரியோதனன் ஐந்து கிராமத்தை யாகினும் பஞ்சபாண்டவர்களுக்குக் கொடுக்க சம்மதித்திருப்பானேயாகில் ஆயிரமாயிரம் மக்கள் தாலியும் அறுப்படாதன்றோ? அன்று முதல் இன்று வரை வஞ்சகம், பொருமை, சூதுவாது, பொய் மோசம், பலாத்காரம், மிருகத்தன்மை, அடக்கி ஆளும் ஆசை, வெற்றியின் பேராசை முதலிய மனப்பான்மைகளால் உலகில் சண்டையும் போரில் கொலையும், நாசமும் நடக்க நேரிடுகின்றன. காப்பதற்காகினும், ரட்சிப்பதற்காகினும் உண்டாக்க வாகினும் என்றும் சண்டைகள் நடந்ததே கிடையா? ஆயுதங்கள் செய்வதால் பல பேருக்கு வேலை கொடுக்க இடமிருக்கிறதாகச் சிலர் கூறுவர். இது தவறான வாதம். பல கோடி தொழிலாளர்களையும், உண்டாக்கிய பொருள்களையும் அழிக்கும் வேலை பைத்தியக்காரர் செய்யும் வேலையாகும். அறிவுடையோர் செய்யும் வேலையாகா. உபயோகமுள்ள வேலைகள் பலவுள்ளன. ஆயுதங்களுக்குப் பதிலாக, வாசஸ்தலங்களும், கல்விச்சாலைகளும், காட்சிச் சாலைகளும் பல கோடி பல்லாயிரம் பேருக்குச் செய்வித்து உலகை உய்விக்கலாம். இவைகளெல்லாம் விட்டு விட்டு உயிர்களை அழிக்கக் கூடிய ஆயுதங்களைச் செய்தல் கொடுங்கொள்ளையின் லட்சணங்களேயொழிய வேறல்ல. போரால் நிகழும் அழிவையும், நாசத்தையும் நிரூத்த வேண்டுமானால் யுத்த ஆயுதங்களைச் செய்வதை நிறுத்திவிட்டு அதற்குச் செலவாகும் பணத்தைக்கொண்டு உயிர் சுகித்து வாழ பல ஸ்தாபனங்களைச் செய்விக்கலாம். போரை

ஆதரித்துப் பேசுவோரை ஒரு கேள்வி கேட்கின்றோம்? யுத்தங்களால் உலகம் முன்னேற்றமும், நாகரிகமும் அபிவிருத்தியும் அடையுமென்றால் ஏன் கடந்த பத்து வருஷங்களாக நமது உலகம் படும் பாட்டை தனிப்பார் யாருமில்? யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஏன் கோடான கோடி மக்கள் வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகின்றனர்? எல்லாச் சாமான்களின் விலைகள் குறைந்தும் ஏன் சாமான்கள் வாங்குவாரற்று கிடக்கின்றன. ஏன் கடன் வாங்கிய வல்லரசுகளும் சிற்றரசுகளும் கடன்கொடுக்க முடியாமல் தவிக்கின்றன? இந்தக் கடன்கள் பலவும் யுத்த ஆயுதங்களுக்கென அறிக! ஆயுதங்கள் நாசமுற்றன. அதற்கு வாங்கின கடன் பாதிக்கின்றன. “யுத்தம் வரும் முன்னே, கடன் வரும் பின்னே” என்றார் ஒரு பெரியோர். இன்று பிரத்தியட்சமாக நாம் பார்க்கின்றோம். இந்தக் கடன்கள் கடைசியில் யாரிடம் போய் சேர்ந்தன? கடன் கொடுத்தவர்களிடமே போய்க் குவிந்தன. ஆயுதங்களைச் செய்வித்தவர்களும் முதலாளிகளே! அதற்காகக் கடன் கொடுத்தவர்களும் முதலாளிகளே!! கொடுத்த கடனுக்கு வட்டி வாங்குகின்றவர்களும் முதலாளிகளே!!! ஆனால் இந்த ஆயுதங்களைச் செய்த கோடான கோடி தொழிலாளிகள் அன்று, அன்றும் வயிற்றிற்குக் கிடையாத கூலியைப் பெற்றுக் கொண்டு இன்று வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்றனர். இதுதான் தற்கால காட்சி. இந்த அகோரச் சமயம் திரும்ப நடவா வண்ணம் தொழிலாளர்கள் தங்கள் யுகதி புத்தியைச் சீரடையச் செய்து கொள்ளல் அவசியம் ஆகும்.

பொதுவுடைமையும், போகப் பொருள்களும்

மனித வாழ்வுக்கு வேண்டிய அவசியப் பொருள்கள் அனேகமிருக்க போகத்திற்கென பொருள்களை அபரிமிதமாகச் செய்வது நல்வாழ்க்கைக்கு விவராதமாகும். கோடானு கோடி மக்களுக்குக் கட்ட வஸ்திரமில்லாத காலத்தில் பட்டாடைகளும், சரிகைத் துப்பட்டாக்களும் செய்வது கொடுமையினும் கொடுமையாகும். உலகிலுள்ள பட்டணங்களில் கடைகளில் காட்சிக்கு வைத்திருக்கும் போகப்பொருளைச் சற்றுநோக்கி பார்ப்போமே யாகில் மனிதருடைய தொழில் எவ்வளவு வியர்த்த மாய்ப் போனது விளங்கும். எவ்வளவு பெரிய கண்ணாடிகள்? எவ்வளவு பெரிய கார்கள்? எவ்வளவு வீணை சித்திரங்கள்? வித விதமான பட்டு ஆடைகளென்ன? விலை உயர்ந்த நகைகளென்ன, கூட கோபுரங்கள், மாடமாளிகைகளென்ன? இந்தப் போகப்பொருள்களின் நடுவில் குடிசைகள் கோடான கோடி, பாலில்லாக் குழந்தைகள் கோடான கோடி, ஆடையிலலாப் பெண்கள்

கோடான கோடி, சாக்கடைகளிலும், அழுக்கிலும், நாற்றத்திலும் வாழ்வோர் கோடான கோடி, உட்கார மனையில்லாதவர் எத்தனை கோடி, சுகாதார மற்றவர் அனந்த கோடி இத்தியாதி மாந்தரைத் தற்கால உலகில் தினக்காட்சியாக இருந்து வருவதை நோக்கினால், உலகம் பித்துப் பிடித்து இருக்கலாமோவென்று எண்ண வேண்டிவருகின்றது, சிற்றின்ப வாழ்க்கைக்குச் செலவாகும் பொருளை, சாதாரண வாழ்வுக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் செய்ய வினியோகிக்கப்படுமேயாகில், எத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும்! எவ்வளவு மக்களுக்கு சுகமுண்டாகும்! சமுதாய வாழ்க்கையில் யாவருக்கும் அவசியமான வஸ்துகளை முதலில் செய்த பிறகு, போதுமானதெனக் கண்டறிந்த பிறகு, மற்ற வஸ்துக்களைச் செய்து கொள்ளட்டும்.]

கொலை, களவு, கள், காமம் முதலிய தீய நடத்தைகளைச் சனசமூகம் ஒழிப்பது போன்று, போகப் பொருள்களையும் பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்திட்டத்தில் விலக்கப்படும். பட்டாடைகளையும், துப்பட்டாக்களையும் விவேக சூன்யர்களுக்கு கொடுத்து விடுங்கள் என்றார் 200 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த ஓர் ஆங்கிலக்கவி.

பொதுவுடைமையும், மதுபானமும்.

பொதுவுடைமைக் காலத்தில் குடியை முற்றிலும் நிறுத்தப்படும். சில மதுவிலக்கு வாதிகள் குடியை மட்டுப்படுத்தலாமென்பார்கள். மருந்துக்கு

வேண்டியவற்றை உண்டாக்கலாமேயொழிய, குடித்து வெறியை உண்டாக்கப்படாது. கள், அபின், கஞ்சா, சாராயம் முதலிய வெறி கொடுக்கும் வஸ்துக்கள் உணவாகர்வென்பது விஞ்ஞான முடிவு. ஏதோ உல்லாசமாய்ச் சற்று நேரம் இருக்க சிறிது குடிக்கலாமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். உலகம் குடியில் பல ஆண்டுகளாகப் பழகி விட்டபடியால், அதை உடனே விட்டொழிக்க வருத்தப்படும். இந்தக் காரணத்தை நோக்கியே ரஷ்ய தேசத்தில் முற்றிலும் குடியை ஒழித்து விடாமல் அதிக வெறி கொடுக்காத “வாட்கா” என்ற மது பானத்தை மாத்திரம் மட்டாக குடிக்கவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், 10து மூலமாக பொதுவருமானத்தை வசூலிப்பதில்லையாம். இதுதான் ஞாயம். முதலாளிய ஊராகிய அமெரிக்காவில், மது விலக்கை அரசியல் திட்டமாய் விட்டதாக தெரிகின்றது. ஆனால் அதன் ரகசியம் சிலரே அறிந்துள்ளார். அமெரிக்காவில் மது விலக்கு ஏற்பட்டதற்கு முக்கிய காரணமென்ன வெனில், தொழிலாளிகள் குடிக்காவிட்டால், அதிக வேலை செய்வார்களென்றும், அதிகவேலையால் தங்களுக்கு அதிக லாபம் வருமென்ற ஆசையால் மது விலக்கை முதலாளிகள் அரசியல் திட்டமாகச் செய்துகொண்டதாகத் தெரிகிறது அமெரிக்கா மது விலக்கு ஏழைத் தொழிலாளர் அதிக வேலை செய்து முதலாளிக்கு அதிக லாபத்தை உண்டாக்க ஏற்பட்டதேயொழிய ஏழைகளுக்கு முற்றிலும் நன்மை அல்லவென எண்ணக் காரணமுண்டு. திருட்டுச் சாராயம் கொள்ளை கொள்ளையாக அமெரிக்க தேசத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றது. (இதனால் முதலாளிகள்

குடித்து வெறிக்க சலுகை உண்டாகின்றது. சிந்தித்து அதிகமாகச் செலவிடவேண்டியதுதான்). மகாராஜா வீட்டிலும் சாராயக் கிடங்குகளிலும் மிதமற்ற மதுவாக்கங்கள் சேர்த்து வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆதலின் அமெரிக்க தேசத்தில் வாஸ்தவத்தில் மது விலக்கு ஏக தேசமாகத்தான் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. இதுவுமோர் முதலாளிய ஆட்சியே. ஆனால் சமுதாய நிலைமையில் இவ்வித ஆட்சிகளுக்கு இடமிருந்து, வேண்டுமானால் சில காலம், மிதமாகவே மதுவை உபயோகிக்க விட்டாலும் விடப்படும். நமது இந்திய நாட்டில் மது விலக்கைப்பற்றி மும்முறமாக கூச்சலிடுகின்றார்கள். இவ்விதக் கூச்சலிடுவதைப் பற்றி நமக்கு யாதொரு ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஆனால், ஏழைகள் குடிக்கக் கூடாதென்று அதிகமாகக் கூக்குரல் இடுகின்றார்களேயொழிய தனவந்தவர்கள் செல்வர்கள் வினியோகம் செய்யக்கூடாதென்று கூக்குரல் இடுவதைக் காணோம். மதுவிலக்கின்பேரில்கொண்ட ஆரவாரத்தை வீண் செலவு செய்யும் தனந்தவர்கள் மேல் செய்யும் பட்சத்தில் எவ்வளவோ தேசத்திற்குச் சிக்கனமேற்படும். பொதுவுடைமையோர் ஆட்சிக்காலங்களில் மதுவிலக்கு உண்மையில் அரசியல் திட்டமாக்கப்படுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மது விலக்குக் கட்சிகாரர்கள், ஏழைகள் குடித்து இன்னும் ஏழைகளாய்விடுகின்றார்கள் என்று கூறுகின்றனர். இது ஒரு பக்கம் உண்மையாயினும், ஏழைகளுடைய பொருளாதார நிலைமையும், கல்வியும் அதிகப்படுமானால் குடியும்

குறையுமென்பதை இவர்கள் அறிந்தார் இல்லை போலும! ஏழைத் தொழிலாளருடைய வாழ்க்கை உயரும் பட்சத்தில், கள்ளின் பேரிலுள்ள அவா குறையுமென்பதற்குத் தடையில்லை. குடிப்பதற்கு முக்கிய காரணம், ஓய்வு நேரத்தை, பேரின்ப வழியில் செலுத்தத் தெரியவில்லையென அறிக. ஏழைகளுக்குப் போதிய வருமானத்தைப் பெறச் செயது, ஓய்வு நேரங்களில் பேரின்பங்களில் செல்ல வைப்போமானால் குடி மிகவும் ஒழியும் என்பதற்குத் தடையில்லை? ஆதலின் ஏழை மக்கள் குடியாமல் இருக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் வாழ்வை உயர்த்தி, கல்வியைப்பெற வசதி செய்து, உயிர் வாழ்வுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அவர்களுக்கு செய்து வைக்கவேண்டும் “குடியை ஒழியுங்கள்” என்ற சொல்லோடு நிற்கலாகாது. நரக வேதனையில் உழல்கின்றவர்கள் சற்று நேரம் அந்த வேதனையை மறக்க வேண்டி மது உண்பதைப் பாப மென்று கூறல், மானுஷ்கமாகா-மது விற்பனையை ஞாய திட்டமாக்கி, அதன் மூலமாகக் கோடான கோடி வருமானத்தையும் உண்டாக்கிக் கொண்டு, “ஏழைகளே குடியாதிருங்கள்” என்று கூறுவதும் ஞாயமாகா. ஆதலின் மதுபான விலக்கு விஷயத்தில் இது பொதுமக்களை மயக்கும் காட்சியே. சமுதாய வழிவொன்றே நீதிக்கும், ஞாயத்திற்கும் பொருந்தியதாகும். சமுதாயக் கூற்றீவாயின்படி, மதுபானம் முற்றிலும் விலக்கிவிடத் தோன்றும். அது முடியாமற் போமாகில் அந்தந்தப் பேட்டை வாசிகளுக்கு இஷ்டத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டும். மது உண்டாக்குவதை அளவுக்கு மீறிவிடப்படாது.

கல்வி, கேள்வி விருத்தியாலும், பொருளாதார்
நிலைமை உயாத்துவதாலும், பேரின்ப வாழ்க்கை
யைப் பொதுமக்கள் கோரும்படிச் செய்வதாலும்
குடியை உலகை விட்டு முற்றிலும் நீக்கலா
மென்பதே பொதுவுடைமையோரின் துணிவு.

பொதுவுடைமையும், நீதியும், நீதிஸ்தலங்களும்.

தற்போது வழங்கி வரும் நீதியும், நீதி ஸ்தலங்களும் தனிப் பொருளுடைமை சார்பாக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. இந்த ஸ்தாபனங்களின் சட்ட விதிகளைப் பார்த்தாலும் சரி, (Laws) அவைகளின் நடவடிக்கையைப் பார்த்தாலும் சரி (Procedure) தனி உடைமை சம்பந்தமாகவே செய்துள்ளன. பெரும்பான்மையும் அவனவனின் சொத்துக்களின் பாதுகாப்புக்கென ஏற்பட்ட விதிகளையொழிய, பொதுஜனங்களின் பொதுப் பொருளுடைமைக்கு ஏற்பட்ட விதிகளாகா. பொதுப்பிரயோகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள சொத்துகள் சிலவாகையாலும், தனிப்பொருளுடையோனுக்குச் சொந்தமாகிய சொத்துக்கள் பெரும்பான்மையான தாதலாலும், சட்டவிதி விலக்குகளும் தனி உடைமைக் காப்புக்கே ஏற்பட்டுள்ளன. ஏனெனில் தனியுடைமையோரே நீதியும், நீதி ஸ்தாபனங்களையும் உண்டாக்க அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ளார். ஆதலின் தங்கள் சொத்துகள் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய சலுகைகளைத் தாங்கள் நீதி மூல

மாகவும், நீதி ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகவும் செய்து கொள்வது, இயற்கையே. திருஷ்டாந்தமாக, ஏகாதிபத்திய ஆட்சிக்கு வேண்டிய நியாயங்களும், நீதிகளும் ஏகாதிபத்தியக்காரர்கள் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள். குடி அரசு நாடா இருந்தால் குடியரசு நாட்டின் நிலைக்கொத்தவாறு நீதியும், சட்டங்களும் செய்து கொள்ளுகின்றார்கள். ஜனநாயக அரசாய் இருந்தால், ஜனநாயகக் கூட்டத்தார் விலக்குகளும் செய்து கொள்ளுகின்றார்கள். இப்போலவே முதலாளி அரசில், முதலாளிக்குத் தக்கவாறு நீதியும், நீதி ஸ்தலங்களும் செய்து கொள்வது சகஜமே.

இந்து 'லா'வின்படி, ஒருவன் சம்பாதித்த சொத்தை அவனது 14 சந்ததி வரையில் அனுபவிக்கலாமென்றும், பிரிட்டிஷ் 'லா'படி மூத்த மகனே சொத்துகளுக்கு வாரிஸ் என்றும், முகமதிய 'லா'படி அவனவன் சந்ததியாரே அவனவன் சொத்துக்களை அடைய வேண்டுமென்றும், தத்தம் சந்ததியிலேயே சொத்துக்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய சட்டதிட்டங்களை முதலாளிகள் செய்து கொண்டார்கள். ஒருவன் இயற்றிய நூல் 45 வருஷம் வரையில் அவனும் அவன் சந்ததியாரும் அடையும்படி திட்டமும் செய்து கொண்டனர். | சில நிலங்களைச் சாகுபடி செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் அவன் சந்ததிக்கே தலைமுறை தலைமுறையாக இருக்கவேண்டும், நிலச்சுவான்தார்கள் சட்டவிதிகளைச் செய்து கொண்டனர். வேண்டுமானால் நாடுகளைக் காடாக்கவும், சில தேசங்களில் முதலாளிகள்

ஆதிக்கம் பெற்று பல கிராமங்களை மொட்டைச் சுடுகாடுகளாக்கின்றார்கள். இவர்களுடைய அரசியல் ஆதிக்கம் இந்த அக்கிரமங்களுக்கெல்லாம் இடம் தருகின்றது. இத்தகைய நீதியும், நியாயங்களும் முதலாளியிருக்குமிடம் எல்லாம் நிறைந்துள்ளன, அவை அவர்களின் சிவில் 'லா'வின் நியாயமாகும். அவர்களுடைய கிரிமினல் 'லா'வை எடுத்துக் காள்வோம். இதுவும் முதலாளிகளுக்குக்கொத்ததாகவே சட்டதிட்டங்களைச் செய்து கொண்டனர். முற்காலங்களில் சாதாரணத் திருடரைக் கொலைத் தண்டனை செய்து வந்தார்கள். இன்றைக்கும் மகாராஜனுக்கு லேசான தண்டனையும், ஏழைக்கு கடின தண்டனையும் பல ஊர்களில் விதிக்கின்றார்கள். பணக்காரர்கள் குற்றம் செய்தால் கெட்டிக்கார லாயர் மூலமாகத் தப்பித்துக் கொள்ள வசதியுண்டு. ஆனால், எந்தக் கெட்டிக்கார லாயர் ஏழையைக் காப்பாற்றுவான்? நடவடிக்கைகளில் பணக்காரர்களுக்கே எங்கும் நியாயம் கிடைக்குமேவொழிய ஏழைகளுக்கு அவ்வளவு சலுகைகள் இல்லை-“சட்டமும் ஏழைகளும்” என்ற புத்தகத்தில் ஜட்ஜ் ஸிராட் இந்த வித்தியாசங்களை நன்கு விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். * * ஆதலின் முதலாளியின் ஆதிக்கம் அரசியலில் இருக்கும் வரை ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு 'லா'விலும், சட்டங்களிலும் ஞாயம் கிடைப்பது அபூர்வம்.) என்ன இருக்கின்றது ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்க? அரசாங்கமும் முதலாளிகள் அரசாங்கம். அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட ஜட்சு மார்களும் முதலாளிகள். | கோர்ட்டில் வாதிக்கும் லாயர்களும் முதலாளிகள். நீதியும், நியாயமும்

முதலாளி செய்தவை. இத்தியாதி கோஷ்டியில் தொழிலாளிக்கு நியாயம் எங்கே கிடைக்கப் போகின்றது.)

இந்த விஷயம் இவ்விதமிருக்க, கோர்ட்களாலும், லாயர்களாலும் விளையும் நஷ்டம் கோடான கோடி. ஒவ்வொரு நாளும் வியாஜ்ஜியங்களால் ஒவ்வொரு நாளும் நாசமுறுகின்றன. காலமும் பணமும் வீணே செலவாகின்றன. கோர்ட் வியாஜ்ஜியங்களால், பல குடும்பங்கள் நாசமடைகின்றன. இதற்கு விமோசனம் ஒன்றுமில்லையா. இந்தச் சமூக மாபெருங் கேட்டை நீக்க வழியில்லையா? ஒரே வழிதான் உண்டு. அதுதான் பொதுமைச் சமுதாய மார்க்கம். “எனது உனது” என்ற பண்டைக்கால உரிமையொழிந்து யாவருக்கும் பொதுவாகிய சமுதாய உரிமையைத் தொழிலாளர் பெற வேண்டும். அதாவது வியாஜ்ஜியங்களுக்கும், வில்லகங்களுக்கும் முதற காரண மாயிருந்த தனிப்பொருள்கள் யாவும் பொதுப் பொருளாக வேண்டும். நெற்கலம், மேய் நிலம், குளக்கரை முதலிய சமுதாய பொருள்மேல் வழக்கு ஆடுவது அபூர்வம். அது போலத் தற்கால வழக்கில் நிலம், வீடுலாபம், குடிக்கூலி, வட்டி, கடன் முதலிய சொத்துகள் யாவும் பொதுவுடைமையாகப் பாவிக்கும் வரையில் யார் இவைகளுக்குச் சொந்த மென்று வருவார்கள்? யார் இவைகள் மேல் வழக்கிடுவார்கள். ரோட்டுகளின் பேரிலும், வாராவதிகளின் பேரிலும் சமுத்திரம், கெனால்களின் பேரிலும், பொதுக் கட்டடங்களின் பேரிலும், ஏரி, கடல், மலை, காடு முதலிய பொதுப் பொருள்களின் பேரில் வழக்கு

இல்லாமை போய், வீடு, வாசல், தோட்டம், துரவு, நிலம், நீர் முதலிய பொருள்கள் பொதுப்பொருளாய் விடும் பட்சத்தில் அவைகளின் மேல் யார் வழக்கிட முடியும். ஆதலின் 'உனது எனது' என்ற தனிப் பொருள்கள், பொதுப் பொருள்களாக மாறிய மாத்திரத்தில் வழக்குகளும் ஒழிந்து விடும். வில்லகங்களும் ஒழிந்து விடும். கோர்ட்டும் வேண்டாம். கொத்தளமும் வேண்டாம். ஜட்ஜுகளும் வேண்டுவதில்லை. லாயர்களும் வேண்டியதில்லை. அந்தந்தக் கிராமங்களில் (பேட்டைகளில்) சிறு சிறு பஞ்சாயத்துகள் மூலமாகச் சொற்ப வித்தியாசங்கள் நேரிட்டால் அவற்றைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். சென்ற 10,000 வருஷங்களாக உலகைவருத்திவரும் இக்குறைவுடைய சட்டதிட்டங்களும், விதிவிலக்குகளும் வேண்டவே வேண்டாம்.

தற்போது தனிப்பொருளாக வழங்கி வரும் பொருள்கள் பலவும் தனிச்சொந்தத்தில் வைத்திருக்கும் வரை, கோர்ட்டு, நியாயம், சட்டதிட்டங்களும், அதனுடன் கலந்து வழக்கும் வியாஜ்ஜியங்களும் உலகை வரித்துக் கொண்டே வரும். அது ஒழிந்து பொதுப் பொருளுடைமையாக மாறுங்கால் மனிதருக்குப் பூர்வீகமாகத் தொன்றுதொட்டு வரும் மனவருத்தங்களும், மாசசாயங்களும் சண்டைச் சச்சரவுகளும், வழக்கு எல்லா வகைகளும் ஒழிந்து விடும்.

பொதுவுடைமையும், மதமும், ஜாதியும்.

சகல மதங்களும் கற்பனைகளே. மதங்களுக்கு ஆதாரமாக வைத்திருக்கும் கடவுளரும் கற்பனைகளே. இதனை வாதிப்பதில் பிரயோசனமில்லை. விசாரணையில்தான் மதங்கள் கற்பனைகளில் ஒன்று என்று ஏற்படும். அது வரையில் மதங்கள் உண்மையென்று சாமான்ய மக்கள நம்பி வருவார்கள். பொய் நம்பிக்கையைப் போக்குவது அசாத்தியமான காரியம். (மெஞ்ஞானம் பாமர மக்களுக்குள்ளும் தொழிலாளிகளுக்குள்ளும் பரவப் பரவத்தான் மதங்களின் உண்மை வெளிப்படும்.) பொதுவுடைமை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மதங்கள் யாவும் அதற்கு அதீதப்பட்டவைகளே. சமுதாயத்திற்கும், மதங்களுக்கும் ஒற்றுமையோ, அனுசரிப்போ ஏற்படாது. ஏனெனில் ஆதி முதல் மதங்கள் பலவும் இவ்வுலக வாழ்க்கையை இகழ்ந்து வருகின்றன. பணக்காரர்கள் சார்பாகவே மதங்களைப் பேசும்படி உபயோகித்து வந்திருக்கின்றனர். | எந்தச் சண்டையிலும் இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் தங்கள் தங்கள் கடவுளரை உதவி செய்யும்படி பிரார்த்தித்து வரு

கின்றார்கள். | கடவுளரும் தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக் கொள்வதாகப் பல புராணங்கள் கூறுகின்றன. மதங்களின் நடைமுறையில் வழங்கிவரும் கிரியைகளும், கோட்பாடுகளும் எளியோரை மூடபக்தியிலேயே அழுத்தி விடுகின்றன. மதங்கள் யாவும் மெஞ்ஞானம் அடைவதற்கு முட்டுக்கட்டையாகவே இருக்கின்றன. மதகுருக்கள், வீண் கிரியைகளை எளியோர் மேல் சுமத்தி, தூபதீபமென்றும், அர்ச்சனை என்றும் தீர்த்தமென்றும் திருவிழா வென்றும் இன்னும் பல வேடிக்கைகளைக் காட்டி பல கோடி மனிதரைத் தெளிவடைய மார்க்கமின்றி செய்து வருகின்றனர். எந்தக்காலத்திலும் எளியோர் இவ்வுலகில் சுகித்து வாழும் வழிகளை மதங்கள் ஆதரிப்பதில்லை. மகாராஜர் இன்னும் மகாராஜாக்களாகவும், ஏழைகள் இன்னும் ஏழைகளாகவும் மதங்கள் ஏதுக்களாக இருக்கின்றன. இவ் அல்லாமல் பொது ஜனங்கள் போதுமான வரையில் உண்டு உடுத்தி சுகவாழ்வு அடையச் செய்வதில்லை. எந்தக் காலத்திலும் தனவந்தர்களுக்கு மதங்கள் சகாயமாய் இருந்து வருகின்றன. சாமானிய ஜனங்களை வேடிக்கையார்த்தமாக வாழ்நாளைக் கடக்க மதங்கள் செய்கின்றன. இவ்வுயோழிய, இவ்வாழ்வில் மாந்தர் சுகித்து வாழ்வதற்கும், தெளிவை அடைவதற்கும் உதவியாக இருந்ததில்லை.

மதங்களின் பிரயோஜனமின்மை ஒரு பக்கம் இருக்க அவை உலகில் துன்பங்களை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே வந்திருக்கின்றன. மதங்கள்தோன்றிய முதல் மதப்பித்தால் நடந்த யுத்தங்கள்

எத்தனை, அடக்கு முறைகள் எத்தனை, கொள்ளைகள் எத்தனை, கொடூரச் செயல்கள் எத்தனை, பலிகள் எத்தனை, காவுகள் எத்தனை? இத்தியாதி கொடுமைகளைக் கணக்கிடவும் கூடுமோ. 60,000 சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றியதும் மதமே! கோடான கோடி ஐரோப்பியர்களையும், அராபியர்களையும் மாளவைத்ததும் மதமே. இன்றும் இந்துக்களும் மகமதியர்களும் சண்டை செய்து மண்டையை உடைத்துக் கொள்ளச் செய்வதும் மதமே. உலகில் மதங்களால் வதைக்கப்பட்டு மாண்ட மாந்தர் கோடான கோடியே.

மதங்களால் உண்டாகும் பொருளாதார நஷ்டங்களுக்கு அளவே கிடையாது. கோயில்கள் எத்தனை, தேர்கள் எத்தனை, தெப்பங்கள் எத்தனை, கோயில்களில் உழைக்காமல் வாழும் சிப்பந்திகள் எத்தனை, விக்ரகங்கள் எத்தனை, கோயில் பணத்தில் தாசிக்கும, வேசிக்கும செலவாகும் பணம் எத்தனை? இவ்வளவு செல்வமும் யாருக்கும் நற்பிரயோஜனத்திற்கும் உதவாமல் போவதையோசித்தால், தொழிலாளர்கள் கஷ்டங்கள் யாவும் எவ்வளவு வியர்த்தத்தில் செலவாகின்றன என நன்கு விளங்குமில்லையா? இவ்விதமாக வீணை நஷ்டமாகும் செலவத்தைக் கொண்டு எத்தனை சூதாதார வீடுகளைக் கட்டலாம்? எத்தனை எத்தனை ஏழைப்பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம்? சாலைகளை உண்டாக்கலாம்? நோயாளிகளுக்கு எத்தனை வசதிகள் உண்டாக்கலாம்? பாழடைந்து கிடக்கும் எத்தனை கிராமங்களைச்

சுகவாழ்வுக்கு இருப்பிடமாக்கலாம்? தொழிலாளருக்கு எத்தனை இலவசக் கலாசாலைகளை உண்டாக்கலாம்? எத்தனை மெஞ்ஞான ஆராய்ச்சிச்சாலைகளை உண்டாக்கலாம்? வீணை கோயில்களுக்குச் செலவாகும் பணத்தைக் கொண்டு நீரில்லாத ஊருக்கு நீரும், நிலமில்லாத ஊருக்குச் செய்கால் நிலமும் வேண்டியவரை உண்டாக்கலாமே. உலகத்தோரை ஒன்று கேட்கிறோம். இவ்வுலகில் சரியாக உண்டு உடுக்க வழியின்றி கோடான கோடி மாந்தர் வதைகின்றதாக சொல்கின்றீர், வீடு வாசல இன்றி பல கோடி மாந்தர் தவிப்பதாக கூறுகின்றீர். உலக வாழ்வுக்கு வேண்டிய போதுமான ஞானமின்றி இன்னும் பலகோடி மக்கள் அறியாமையில் கிடந்து உழல்வதாகவும் சொல்கின்றீர். மனிதகுலம் இவ்விதச் சீர் கேட்டில் கடந்த பல்லாயிரம் வருஷங்களாகக் கிடந்து உழலும் காலை, இறந்த பிறகு, ஏதோ சுகமடையலாமெனக் கோவில்களையும், அதற்குப் பாதிரி குருக்கள் ஆயிரக்கணக்காக நியமித்து வருகின்றீர்கள். இவ்வுலக வாழ்வுக்கு இவை அனைத்தும் உபயோகமில்லையெனில், ஏன் இவை விஷயமாக இவ்வளவு வியர்த்த செலவும், பிரயாசையும்? மதங்கள் இல்லாதிருந்தவனுக்கு வழிகாட்டியாய் இருப்பது பாதகமில்லை எனினும், உலக வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாய் இல்லாதிருப்பதுதான் பெருத்த கெடுதியை விளைவித்து வருகின்றது. அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது எனும் சித்தாந்தத்தால் மனிதனுடைய முயற்சிகளும், முன்னேற்றத்திற்கும் விசாரணைக்கும் பெருத்த ஹானி ஏற்படுகிறது. மதங்கள் கற்பனை தெய்வங்

களையும், பேய் பிசாசுகளையும், இருள், வீரன், காட்டேரி முதலிய பித்தலாட்டங்களையும் உண்டாக்கி, மனிதனைச் சதாகாலமும் பயத்திலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இருளைக்கண்டு பயப்படுபவர்கள் எத்தனைபேர்? சுடுகாட்டைக்கண்டு திகிலடைவோர் எத்தனைபேர்? மந்திரத்தந்திரங்களால் மதி மயங்குவோர் எத்தனைபேர். இவ்வித மோசங்களுக்கெல்லாம் மதங்கள் இடங்கொடுத்து வருகின்றன.

இதுவும் அன்றி, மனிதனையும், மிருகங்களையும் வாட்டி வரும் நோய்களின் காரணங்களையும் பரிகாரங்களையும் தேடவொட்டாமல், மாரி அம்மன்களையும், முனீஸ்வரன்களையும் சிருஷ்டித்து, மனிதரைப் படுகுழியில் தள்ளிக்கொண்டு வருகின்றன பல மதங்கள். வாந்தி, பேதி, பித்தசுரம, அம்மை முதலிய கொடுநோய்களால் மாள்வோர் கோடான கோடி. இவைகளின் காரணங்களை மெஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்து அந்நோய்களுக்குத் தகுந்த சிகிச்சை செய்து வருகின்றனர். இவ்விதச் சிகிச்சைகளைக் கையாள்வோர்களாகிய அமெரிக்கர்களும், ஐரோப்பியர்களும் பெருவாறு இக்கொடுநோய்களிலிருந்து மீண்டு வருகின்றனர். ஆனால் நமது இந்திய தேசத்தில் தெய்வங்களாலும், பிலலி, சூன்யவஞ்சனைகளாலும் இக்கொடுநோய்கள் உண்டாகின்றன என்று கற்பித்து மதங்கள் கூறுவதால் இதனை நம்பி கோடான கோடி மனிதர்கள் மாள்கின்றார்கள். இந்த மதியை என்னென்று கூறுவது? யூரோப், அமெரிக்கா, தென் ஆப்ரிக்கா,

ஆஸ்திரேலியா கண்டங்களில் வாழும் மக்களுக்கு மதங்களின்மேல் விசுவாசம் குறைவு அடைந்து வந்தாலும், நோய்களுக்கு மதங்கள் உதவாதென உணர்வைப் பெற்றதாலும், பில்லி, சூன்யம் முதலிய தந்திரங்கள் முற்றிலும் நமபாமலிருப்பதாலும் வைசூரி, கொள்ளை நோய், மகாமாரி, வாந்திபேதி, முதலிய கொடிய கொடிய வியாதிகள் விஷக்கிருமிகளால் உண்டாகின்றனவென்ற உணர்வு அடைந்திருப்பதாலும் அவர்களை இந்நோய்கள் பீடிப்பதில்லை. அவர்களின் வயது சராசரி 50 ஆனால் நமது வயது 25லியே முடிவு அடைகின்றது. நமது தலைவிதி இவ்வளவுதானா?

மதங்களில் உழல்கின்றவர்கள் ஜோஸ்யத்திலும் சாதகத்திலும் அதிக நம்பிகை வைத்துள்ளார். “சத்தமும் சோதிடமும் என்றால் இவை பிதற்றலும் பித்தரில் பேதையாரில்” என்ற முது மொழியையும் மறந்தனர் போலும்! வான சாஸ்திர ஞானம் சற்று பாமர ஜனங்களுக்கு உண்டாகுமேயாகில், சோதிடமும் சொல்லாமலொழிந்து மனிதரின் வீண பயத்தைப் போக்கும்.

சமுதாய நிலையில், மதங்களின் கதி என்னவென கேட்கலாம்? விசாரணையில் மதங்கள் முற்றிலும் மனோ ஆலயங்களாக முடிகின்றபடியாலும், மதங்களின் சார்பாகச் செய்யும் சாந்திகளும், கிரியைகளும், கர்மங்களும் பயனற்ற காரியங்களாய் முடிவதோடு மனிதரும் பல துன்பங்களை உண்டாக்குவதாலும் மதங்களில் நம்பிக்கை வைக்க மெஞ்ஞான அறிவும் மங்கிப்போவதாலும், இத்தியாதி தீமைகளுக்கு

ஆதி காரணமாய் இருந்து வரும் மதங்களை ஒழித்து விடுவதே உசிதமாகும். தற்காலப் பொருளாதார நிலைமையை மதங்கள் ஸ்திரப்படுத்துவதால், மதங்களை ஒழிப்பதே நலமென்று அறிஞர் கருதாமல இரார். இத்தியாதி காரணங்களைக்கொண்டே சோவியத் ரஷ்யாவில் தொழிலாளர் மதங்களைப் பரவச் செய்யும் முறையை நிறுத்திவிட்டபடியால் கிழங்கட்டைகளுப், உன்மத்தர்களும் அறிவீனரும் ரஷ்ய தேசத்துக் கோவில்களில் ஏகதேசமாகப் போகின்றார்களேயொழிய, மற்றப்படி அறிவுடைய தொழிலாளர் மற்றபேர் போவதில்லை. குழந்தைகளுககு மதப்பயிற்சியே கூடாதெனத் திட்டம் செய்துள்ளனர். மதமில்லாத உலகம் முதலாளிகளுக்கு அவர்கள் சார்பினர்களுக்கும் வருத்தமுண்டாகுமே அல்லாது ஏழைத் தொழிலாளருககுப் பெருத்த சனி ஒழிந்ததாகவென்று எண்ணலாம். தொழிலாளரை ஏமாற்றி வஞ்சித்து அவர்களுடைய சுகத்தைக் கெடுத்து வரும் மதங்கள் இருந்தெனன, போயென்ன? இதுதான் சமுதாயிகளுடைய முடிவு.

பொதுவுடைமையும் - ஜாதியும்.

ஜாதி வரம்பு, மிருகத்தன்மையிருப்பவர்களுக்குள் ஏற்படும் சமூக வித்தியாசம். இது இந்திய தேசத்திலொன்றே தோன்றியுள்ளது. காலங் காலங்களாக ஜாதி நம்மை விட்டுத் தொலைய வேண்டி, பல ஞானிகள் கூறிவந்தும் இது ஒழிவதாகக் காணோம். மகமதியர் 1,000 வருஷங்களாக நம்மை ஆண்டு வந்தும் ஜாதி நம்மைவிட்டு தொலைந்தபாடில்லை. பிரிட்டிஷார் 250 வருஷங்

களாக நமமை ஆண்டு வந்தும், ஜாதி நிலைத்தே வருகின்றது. ஜாதியை வளர்க்க, சுத்தி என்றும், சங்கத்தான் என்றும் புதிய, புதிய ஜாதி மதஸ்தாபனங்கள் உற்பத்தியாய் வருகின்றன. தீண்டாமையை ஒழிக்கக் காந்தியார் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றார். அதிலும் பயனில்லை. பூர்வ காலத்தில் புத்தர் முதலிய பெரியோர் ஜாதியைக் கண்டித்து வந்தும், ஜாதி முளைத்துக்கொண்டே வருகிறது. | ஆதியில் ஜாதி இல்லாத தேசங்களில் இந்து பிராமணர்கள் குடியேறி ஜாதியை நிலைக்க வைத்துவிட்டார்கள். இந்த இந்திய சமூக தோற்றத்தின் ஆதிக்கமே ஆதிக்கம்.)

மதங்களால் இந்திய தேசம் சிதறுண்டதுடன் ஜாதிப்பிரிவின்களாலும் இன்னும் சிதறுண்டது. பல ஜாதிகள் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வு தாழ்வு என்று எண்ணிக்கொண்டு வந்ததினால் சுய அரசுக்கு இடந்தராமல் பிரதேசங்களுக்குட்பட நேரிட்டது. சமூக சீர்த்திருத்தமென்று பல வருஷங்களாகத் தேசத்திலுள்ள பெரியோர்கள் உழைத்து வந்தும் அவர்களுக்குள்ளவே ஜாதி ஒழிந்தபாடிಲ್ಲலை. ஜாதிப்பிரிவினியில் உண்டாக்கிய “தீண்டாமை” என்ற இந்து சமூகத் திட்டத்தை ஒழிக்கக் காங்கிரசும் பாடுபட்டு வந்தும், வாய்ச்சொல் அளவிலேயே நின்று விட்டது. | இந்திய தேசத்தில் மாத்திரம் மூன்று தீமைகள் குடிகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அவையாவன: மதபேதம், ஜாதிபேதம், பொருளாதார பேதம். மற்ற தேசங்களில் இம்மூன்றில் பொருளாதார பேதமொன்றே காணப்படும். இந்திய தேசத்தில் மாத்திரம் இம்மூன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன. ஆதலின்

இந்திய தேசத்தில் பொருளாதார வித்தியாசத்தை மாத்திரம் போகவது தேச சீர்திருத்தத்திற்குப் போதுமானதாகாது. இந்திய தேசத்தில் பொருளாதார வித்தியாசம் ஒழிவதோடு, மத வித்தியாசமும், ஜாதி வித்தியாசமும் ஒழியவேண்டியதவசியமாகும்.) பல ஆண்டுகளாகப் பல பெரியோர் மதச் சீர்திருத்தத்தை மாத்திரம் முயற்சி செய்து வந்தனர். அது பலிக்காமல் போயிற்று. உண்மையைத்தவிர வேறு மதமில்லை என்றார்கள். இதனால் மதங்களும் ஒழியவில்லை. ஜாதியும் ஒழியவில்லை. அகில தேசங்களின் தத்துவத்தைக் கையாள வேண்டுமென்றார்கள். இதனால் ஜாதியும் ஒழியவில்லை. பொருளாதார நிலைமையின் வித்தியாசங்களைப் போக்கினால் ஜாதி, மதம் சீரடையுமெனச் சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், அது மாத்திரம் போதாது எனத் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் இந்திய தேசம் மற்ற தேசங்களைவிட விசித்திரமான தேசமாகும். எங்குமில்லாச் சமூக வித்தியாசங்களை இங்கே தோன்றியுள்ளன. ஆதலின் பொருளாதார வித்தியாசத்தைப் போக்குவது மாத்திரம் போதாது. மத வித்தியாசத்தையும், ஜாதி வித்தியாசத்தையும் கூடப் போக்க வேண்டும். தொழிலாளர் முதலாளிகளுடன் சமத்துவம் பெற வேண்டுமானால் ஜாதி மதப் பொருளாதார வித்தியாசங்களனைத்தையும் பற்றற்று ஒழித்தல் வேண்டும்.)

இந்திய தேசத்தில் இம்முன்று வித்தியாசங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சொந்தப்பட்டே வருகின்றன. உயர்ந்த ஜாதியில் பலர் தனவந்தர்களாய் இருக்கின்றார்கள். தாழ்ந்த ஜாதிகளில் பலர் ஏழை

களாக இருந்து வருகின்றார்கள். இந்துக்களில் மக மதியர்களைவிடப் பலர் மகராஜர்களாய் இருக்கின்றார்கள். ஆதலின் ஒருவாறு பொருளாதார வித்தியாசம் ஒழிந்தாலும் மத வித்தியாசமும், ஜாதி வித்தியாசமும் ஒழியா. ஆதலால் இந்தியத் தொழிலாளர் அகில தேசத் தொழிலாளர்களோடு சமத்துவம் பெற வேண்டுமானால், ஜாதி மத வித்தியாசங்களை முன்னரே ஒழிக்கத்தான் வேண்டும்.

ஜாதியும், மதமும் கற்பனைகளெனத் தெளிதல் வேண்டும். இவ்விரண்டு ஜன சமூக வித்தியாசங்களால் தொழிலாளருக்குள் ஒற்றுமையேற்படாது. முதலாளிகளையும் வெல்லுதல் அஸாத்தியமான காரியம். மேலும் உலக வாழ்க்கைக்கு ஜாதியும் வேண்டுவதில்லை. மதமும் வேண்டுவதில்லை. இன்றைய தினமே இந்திய தேசத்து மக்கள் 35 கோடியும் ஜாதியையும், மதத்தையும் ஒழித்துவிடும் பட்சத்தில் தேசத்தில் விளைவு குறையப் போவதில்லை. நீதியும், ஒழுங்கும் சுயமரியாதையும் கல்வியும் உலகை விட்டு ஓடப்போவதில்லை. இவ்விரண்டு வித்தியாசங்களும் ஒழியும் பட்சத்தில் இந்திய உலகில் தோன்றியுள்ள வித்தியாசங்கள் ஒழிந்து ஒற்றுமையுடன் வாழமுடியும். மூட மத வைராக்கியத்தால் உண்டாகும் சண்டைகள் ஒழிவதோடு, தீண்டாமையும் சொல்லாமலே ஒழியும். தொழிலாளருக்குள் புத்துயிர் தோன்றி, ஒருவருக்கொருவர யாதொரு வித்தியாசமுமின்றி கூட்டுறவு கொண்டு உழைத்து வருவர். தொழிலாளர் பொருளாதார சமத்துவம் பெற்றுச் சுக வாழ்வு பெற வேண்டு

மானால், மத வைராக்கியத்தையும், ஜாதி வித்தியாசங்களையும் பற்றற்றவே ஒழித்தல் அவசியமாகும். எண்ணாண் உடம்புக்கு வேண்டிய எல்லாம், நல்லுணவும், நல்லுடையும், நல்ல வீடும் முதலிய நாகரிக வசதிகளேயாம். இவை, மதங்களாலும், ஜாதிகளாலும் கிடைக்கப் போதிலலை. இவ்விரண்டு வித்தியாசங்கள் இருக்கும் வரை இந்திய உலகில் சண்டையும், போரும், மார்ச்சரியங்களும் உண்டாகிக்கொண்டே வரும். ஆதலால் ஏன் இவ்விரண்டு கற்பனைகளை ஒழிக்கக் கூடாது? இவ்வுலகில் நாம் பசியாற உண்டு, பெற்றெடுத்த மககளைச் சரியாக வளர்த்து, கல்வி கேள்விகளால் மனத்தை நிரப்பி வாழ்வோமாகில், இறந்த பிறகு நற்கதி இருக்கும் பட்சத்தில் ஏன் அதை நாம் அடையமாட்டோம். இதுதான் சமுதாயிகளுடைய வாதம்.

[ஜாதிப்பற்றும், கடவுள் பக்தியும் ஒழிந்தால் உலகில் நீதியும் நெறியும் தவறிவிடும் என்ற எண்ணம் பொய். தோன்றியுள்ள இவ்வாதம் மதகுருக்களும், ஜாதி வெறி கொண்டவரும், சோம்பல் கொண்ட பணக்காரர்களும் சொல்லும் மோசவார்த்தைகளென அறிக்க] நீதியும், நெறியும், ஜாதிக்கும், மதத்திற்கும் அதீதப்பட்டவை. ஜாதி இல்லா ஊரில் நீதி இல்லையா? மதமில்லா ஊரில் நெறி இல்லையா? நீதியும் நெறியும் சமூக வாழ்க்கையுடன் பிறந்தவை. ஜாதி மதங்கள் தோன்றுவதற்கு முந்தியே, மனிதர்கள் அவர்கள் யுத்தியினால் நீதியுடனும், நெறியுடனும் வாழ்ந்து வந்தனர். மதமும்,

ஜாதியும் மனித வர்க்கத்தில் தோன்றிய பிறகே, முன் வழங்கி வந்த நீதியும், நெறியும் பாழாய் விட்டன. ஜாதியும், மதமும்ற்ற மிருக ஜாதிகளில் அவைகளுக்குரிய நீதியும், நெறியும் காண்போமானால், நீதிக்கும், நெறிக்கும் ஜாதி ஏன் வேண்டும்? மதமும் ஏன் வேண்டும்? ஆதலின் மனித வர்க்கத்தில் இடையில தோன்றிய ஜாதியும் மதமும் ஒழியும் படசத்தில் யாதொரு பாதகமும் யாருக்கும் ஏற்படாது. மனித உலகம் முற்றிலும் பதின்மடங்கு நீதியுடனும், நெறியுடனும் நடக்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

பொதுவுடைமையும் பெண்களும்

பல்லாயிரம் வருஷங்களாக வழங்கி வந்த முதலாளித்துவத்தில் பெண்கள் கீழ்ப்படிதல் முறையையே அடைந்து வந்திருக்கின்றனர். இந்தத் திட்டத்தில் பெண்களுக்கு எந்தச் சுதந்திரமும் கிடையா. இந்து 'லா'வில் பெண்களுக்கெனத் தனிச் சொத்து கிடையாது. எந்தச் சொத்தையும் தான் விறகவாவது, அடமானம் வைப்பதாவது முடியாது. ஏதோ இங்குக் குறித்த விஷயங்களுக்கு மாத்திரம் செலவு செய்யலாமாம். பிரிட்டிஷ் 'லா'படி பெண்களின் சொத்துபுருஷனுடைய சொத்தாகிவிடும். பலகாலங்களாகத் தான் பெற்ற குழந்தைக்கும் தனக்கும் சொந்தமில்லை என்று கருதப்பட்டு வந்தது. பெண்களுக்கு கடவுளே வேண்டாமென்று கருதும் ஜனசமூகமும் உண்டு. "தெய்வம் தொழாஅல், கொழுநன் தொழுதெழுவாள் பெய்யனப் பொய்யும் மழை" என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கியத்தால் தமிழ்நாட்டில் பெண்கள் அடைந்திருந்த அடிமைத்தனத்தைக்

காட்டுகிறது. பூர்வ காலந்தொடங்கி இந்தியாவில் வழங்கிவந்த உடன்கட்டை ஏறும் கொடூரப் பழக்கத் தால் பெண்கள் எந்த சமூக நிலையில் இருந்து வந்தார்களென எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம். நமது நாட்டில் விதவைகளுடைய நிலையைக் கண்டும் மற்ற நாகரிக உலகங்களுக்கு நாம் தலைகுனிய வேண்டியதே. உயர் ஜாதியென்று வழங்கும் பிராமணர்களில், விதவைகளை நடத்தி வரும் மாதிரி, காட்டுமிராண்டிகளிடமும் காணமுடியா. இந்து 'லா'வின்படி மனைவி இறந்த பிறகு ஒருவன் மறுமணம் புரியலாம். புருஷனை இழந்த பெண் சாகும்வரை விதவையாக இருத்தல் வேண்டுமாம். இதனால் இந்து 'லா' எவ்வளவு நாகரிகமற்ற 'லா' எனப்பது விளங்குகிறது. பொருளாதார நிலைமையிலும் பெண் தாழ்ந்தே கருதப்பட்டு வருகின்றார்கள். ஆணுக்குக் கிடைக்கும் கூலியைவிட அந்த டீவலை களுக்குப் பெண்ணுக்குக் கூலி குறைவு. குடும்ப வாழ்க்கையில்கூட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உயர்வு தாழ்வு. வீட்டைப் பெருக்கவும், சுழுவவும், சுததமாக வைக்கவும், சமையல் செய்யவும், மற்ற குடும்ப வேலைகள் எல்லாம் பெண்களே செய்ய வேண்டியது. ஆணோ சம்பாதித்தாலும், சம்பாதிக்கா விட்டாலும் வேண்டிய சுகங்களை அனுபவிககப் பாத்திரமுடையவனாம். பல பெண்களை அதே காலத்தில் மணம் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் பெண் தகாத புருஷனைவிட்டு விலக வேண்டுமென்றால், அது கூடாதாம். மனிதன் தன்னுடைய திரேக பலச் சலுகையால, பெண்களை எல்லா ஞாய விஷயங்களிலும் தாழ்வுபடுத்தித் தனக்குச் சதா

காலமும் அடிமை வேலை செய்ய வைத்துக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. பெண் தன்னுடைய திரேகக்கட்டு வித்தியாசத்தால் பணிந்து நடக்க வேண்டியதாயிற்று. உலக முழுமையும் இதே காரணத்தால் தான் மனிதன் உயர்ந்தும், பெண்கள் தாழ்ந்தும் வந்திருக்கின்றனர்.

நமது மனித வார்க்கத்தில் ஏற்பட்ட இந்த உயர்வு தாழ்வு நிலைமையால் உலகம் மிருகத்தன்மையிலேயே இருந்து வந்தது. | எந்த நாடுகளில் பெண்களுடைய நிலையும் உயர்த்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றதோ அந்த நாடுகளில் நாகரிகம் முன்னேற்றமடைந்து வருவதைப் பார்க்கலாம். எந்த ஊர்களில் பெண்கள் தாழ்த்தப்பட்டு வருகின்றார்களோ அந்தந்த ஊர்களெல்லாம் அநாகரிகத்திலே மூழ்கி இருப்பதைக் காணலாம். |

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள திரேகக்கட்டே பேதம். குழந்தைகளைப் பெறும் பாக்கியத்தைப் பெண்கள் பெற்றதினால் என அதிக. பெண்கள் பத்துமாதமாகக் கர்ப்பத்திலுள்ள கருவைத் தன்னுடைய வயிற்றில் பேணிக் காக்க வேண்டியதாலும், குழந்தையை ஈன்றபிறகும் இரண்டு வருஷ காலம் தனது பாலையும் ஊட்டி ரட்சித்து வருதலாலும் புருஷரைவிட சற்று திரேகபலம் குறைவுபட்டுள்ளது. இந்தப் பலவீனத்தால் புருஷர்கள் பெண்களை அடிமை ஆக்கிக்கொண்டார்கள். உலகில் பெண்கள் தாழ்வு பெற்றதற்கு இதுதான் முதற் காரணம். இந்தத் தாழ்ந்த நிலைமையை மனிதர்

களிடத்தே காணலாமேயொழிய மற்ற ஜீவராசிகளில் காணுதல் அரிது.

பெண்களுக்குத்தான் பதிவிரதாத்தனம், மனிதனுக்கு வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று நடைமுறையில் கட்டாயப்படுத்துவதும் இதே காரணத்தில்தான். பெண்களைப் பல துறைகளிலும் தாழ்த்தப்பட்டு வருகின்றமையால், மனிதப் பூண்டே தாழ்வுபட்டு வருமெனபதற்குத் தடையில்லை. காரணமபலஹீனம் அடைந்த பெண்கள் பெறும் பிள்ளைகள் சகல விதத்திலும் பலமற்றே பிறப்பது திண்ணம். இவ்விதமாகச் சில நூற்றாண்டுகளாகப் பல பிள்ளைகள் பலக்குறைவு அடையுமாகில் மனிதகுலம் க்ஷீணதசை அடைய வேண்டிவரும். இந்தியர்கள் சில நூற்றாண்டுகளாகப் பிற பிரதேசங்களுக்கு அடிமையுற்றதும், இதே காரணத்தினால் என அறிக. இந்தியாவில் தொழிலாளருப, தங்கள் முதலாளிகள் முன்னே பணிவாக நடந்து கொளவதும், தங்கள் ஸ்தீரிகளின் பலவீனத்தினால்தான். ஐரோப்பியர் அமெரிக்கர் முதலிய மேல்நாட்டார் இந்தியர்களை விடப் பல துறைகளில் மேம்பட்டிருப்பதும் மேல்நாட்டு ஸ்தீரிகளின் செல்வாக்கு நமது ஸ்தீரிகளைவிட உயர்ந்திருப்பதனாலேன அறிக. இதனைத் தொழிலாளர் முக்கியமாகச் சிந்தித்தல் வேண்டும். கல்வியிலும், நமது ஸ்தீரிகள மேல்நாட்டாரைவிட மிகக் கேவலமானதாக இருக்கின்றனர். 100க்கு இருவர்கூட தங்கள் தாய் பாஷையைப் படிக்க எழுத்தத் தெரியாதென்றால், நமது ஸ்தீரிகளின் நிலையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? ஆதலின் நமது தொழி

லாளர் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் தங்கள் ஸ்தீரிகளின் நிலைமையைத் தங்களுக்குச் சமமாகக் கொண்டு வர வேண்டும். குடும்ப வாழ்க்கையிலும், பொருளாதார நிலைமையிலும், கலவி, கேள்வியிலும் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் உயர்வு தாழ்வு இருத்தல் கூடாது. பதிவிரதாத்தன்மையிலும் ஸ்தீரி, புருஷன் இருவருக்கும் அவசியமே. ஒரு பெண்ணுக்குமேல் மணம் புரிதல் குற்றமாகக் கொள்ளவேண்டும். ஆணும், பெண்ணும் ஒத்து வாழமுடியாவிட்டால் நல்ல காரணத்திற்காக கூட்டுறவை ரத்து செய்து கொள்ள இருவருக்கும் சுதந்திரம் இருத்தல் வேண்டும். அது இல்லையேல், மனைவாழ்க்கை முற்றிலும் துன்பத்தைத் தரத் தக்கதே. வேண்டா பெண்சாதியும், வேண்டா புருஷனும் ஜன சமூகத்திற்கே கேட்டை விளைவிக்கக் கூடியவர்களாதலால், அந்த உறவை நீக்கிக் கொள்ளச் சம்மதிப்பதுதான் மானுடத்தின் தர்மமாகும்.)

சில நாடுகளில் ஒரு கொடூரப் பழக்கம் வழங்கப் பட்டு வருகிறது. இந்தப் பழக்கத்தை மதமும் ஆதரித்து வருகிறது. இந்த பழக்கத்துக்குட்பட்டவர் களும் பிரததியேக ஒரு ஜாதியினராக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். நமது இந்தியாவில் இவர்களைத் தாசிகளென்று வழங்குவார்கள். மேல் நாடுகளில் இவர்களை வேசியென்றும் அழைக்கப்பெற்றுள்ளார்கள். சமுதாயக் கொள்கையற்ற தாசி வேசித்தனம் மனுஷ குலத்தைக் கெடுக்கும் கோடாரிக் காம்பென் றும் மதிககப்படும். நாகரிகமடைந்த பல ஊர்களில்

தாசி வேசித்தனம் கண்டும் காணாததுமாக நடந்தேறி வருகின்றது. இதையொழிக்கப் பல விதி விலக்குகள் செய்து வந்த போதிலும், குறைந்ததாகக் காணவில்லை. இந்தத் தொழிலுக்கு இடங்கொடுக்கும் அரசாங்கம் நாகரிகமானதென்ற பெயருக்கு லாயக்கு அற்றது என்றே கூறவேண்டும். இந்தக் கேவலத் தொழிலை ஆதரிக்கும் மதத்தை என்ன வென்று சொல்லவேண்டும். இந்தப் பூர்வீகப் பாபத் தொழிலைப் புரியும் பெண்களின் அகோர நிலையைக் கண்டு துக்கிப்பார் உலகில் இல்லையா ?

சில ஊர்களிலும், தாசி வேசித்தனத்தை வர்த்தகமாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள். இதன் கார்யாம்சத்தில் மாந்தருக்கு உண்டாகும் கெடுதியை உலகில் யார் உணர்ந்தாரில்லை. இந்தக் கொடுந்தொழிலால் உலகில் வாழும் மாந்தரில் 100க்கு 70 பேர் மேக நோயால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளாராம். இந்தக் கேட்டைவிட உலகில் என்ன வேறு கேடு இருக்கின்றது ? இந்த மகாபாதகத் தொழிலால் நம்மையும் கெடுதலாக கொள்வதோடு இனிப் பிறக்கும் மனுஷப் பூண்டையும் கெடுத்து வருகின்றோம். ஆதலின் இனிவரும் சமுதாயச் சமூக வாழ்க்கையில் தாசி வேசித்தனத்தை முற்றிலும் ஒழித்தே தீர வேண்டும்.

ரஷ்யாவில் தாசி வேசித்தனத்தை நிறுத்த ஸ்தீரி புருஷ சம்பந்தத்தை விசாலப்படுத்திப் பார்க்கின்றார்கள். அது எப்படி எனில் ஒரு புருஷனுக்கு ஒரு மனைவிதான் இருக்கவேண்டும், அதற்கு மீறினால், அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாவரும்,

அந்தச் சம்பந்தத்தில் உண்டான சந்ததியாரைக் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டவர்களாவர். தகுந்த காரணமின்றி புருஷன் பெண்ணாதியாகக் கூடி வாழ்ந்தவர்கள் அந்தக் கூட்டுறவை நிராகரித்தால் ஒருவரை ஒருவர் சாகும்வரைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இத்தியாதி நிபந்தனைகளால், மற்ற ஊர்களைவிட ரஷ்யாவில் விபச்சாரம் குறைவென்றே தெரிகிறது. புருஷன் மனைவி சம்பந்தமும் நீடுழியாக இருக்கின்ற தாம். பொருளாதார நிலைமையிலும் ஸ்தீரி புருஷனுக்கு வித்தியாசமில்லாமலும் செய்துள்ளார். ரஷ்யாவில் ஸ்தீரி புருஷர் தங்கள் வருமான வித்தியாசமின்றியும், கல்வி கேள்வி பெறுவதிலும யாதொரு வித்தியாசமில்லையாம். இதனால் ஸ்தீரி புருஷரால் எத்தொழிலையும் புரிந்து ஜீவிக்க வேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது. ஜீவிக்க ஜீவனத்திற்குச் சம்பாதிக்க வேண்டியதாதலால், ஸ்தீரி களுக்குத் துர்நடத்தைக்கு அவகாசம் குறைவு ஏற்படுகின்றது. இத்தியாதி விதி விலக்குகளால் ஸ்தீரி புருஷ சம்பந்தம் நீதி நெறிகளுடன் நடக்கச் சாத்தியப்படுகிறதாகத் தெரிகிறது. \வேலை இல்லாமல் சோமபித் திரிகிறவர்களுக்குத்தான் எல்லாக் கெட்ட எண்ணமுட, கெட்ட செயல்களும் ஏற்படும். |

பொதுவுடைமையும், பிள்ளைகளும்.

ஜீவராசி உலகில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால், அதன் சந்ததி விருத்தியாக வேண்டும். மனித ராசியும் சந்ததி விருத்தியால்தான் அழிவுறாமல் இருந்து வருகின்றது. மனிதப் பூண்டு உலகில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் அதன் பிரஜா விருத்தியாக

வேண்டும். இனிவரும் மனிதகுலம் துகக நிவர்த்தி அடைந்து நம்மைவிடச் சுகித்து வாழ வேண்டில், நமது சந்ததியைக் கவனித்தல் வேண்டும். ஆதலின் நமது குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டிய முறைப்படி நடத்த வேண்டும்.

| எவ்விதமாக நமது குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து வருகின்றோமோ, அவ்விதமாகவே நமது சந்ததியாரும் நடந்து கொள்வார்கள். பயத்துடன் குழந்தைகளை நடத்தினால் வயது முழுமையும் பயந்தே நடக்கும். பயமற்றதனமாய் நடத்தினால் தைரியத்துடன் நடந்து கொள்ளும். நற்குண, நற்செய்கையுடன் நமது சந்ததியார் நடக்க வேண்டுமானால், நமது குழந்தைகளுக்கு நற்குணத்தையும், நற்செய்கையையும் புகட்டவேண்டும். நம்முடைய நடையுடை பாவனைகளைக் கண்டே நமது குழந்தைகளும் நடக்குமாதலால், நமது நடையுடைபாவனைகள் அனைத்தும் சீர்பட்டதாக இருத்தல் அவசியம். இனிவரும், உலகம் இனிவரும் மனிதர்களால் நிரப்பப்படும் ஆகையால் அவர்கள் சுபாசுபத்திற்கு நாமே காரணகர்த்தர்களாவோம். அவனவன் தலை விதிப்படி நடக்குமென்பது சுத்தத்தவறு. பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குக் கர்மமும் இல்லை, தலைவிதியுமில்லை. நாமே அவர்கள் கர்மத்திற்கும், தலைவிதிக்கும், அதாவது அவர்களின் நடத்தைக்குக் காரணமே யென அறிக. இந்த மெஞ்ஞான உண்மையைக் கண்டறிந்தே பொதுவுடைமைக் கட்சியார், நாம் பெற்ற பிள்ளைகளை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்கிறார்கள்.)

பிள்ளைகளைப் பெறுதல் தாய் தந்தையர் கடமையாயினும், வளர்ப்பது பொதுமக்களுடைய கடமை என்று பொதுப்பொருள் கட்சியோர் வற்புறுத்துகின்றார்கள். ஏனெனில் தாய் தந்தையர்களுக்குத் தக்க கல்வி கேள்வி போதாமையாலும், போதுமான வருமானமில்லாமையாலும் பால்யத்தில் குழந்தைகளை நடத்தும் விதம் அவர்களுக்குத் தெரியாமையாலும் பிறந்தது முதல், வயது வரும் வரையில் வேண்டிய வசதிகள் இல்லாமையாலும் தாய் தந்தையருடைய பொறுப்பைப் பொது ஜனங்கள் வகித்துக் கொண்டு, பிள்ளைகளைப் பொது ஸ்தாபனங்களில் அறிஞர்கள் பார்வையின் கீழ் வைத்து வளர்க்க வேண்டும். ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்டு, எப்படி பொதுக் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் நமது குழந்தைகளை விட்டு விடுகின்றோமோ, அவ்விதமே பிறந்த முதல் 5 வயதுவரை குழந்தை பொது ஸ்தாபனங்களில் விட வேண்டியது அவசியமேயாகும். பால் கொடுக்க வேண்டிய நேரங்களில் தாய், பால் கொடுத்தபிறகு, தாயும் தனது மற்ற வேலைகளைப்பார்க்கலாம். இந்த நேரங்களில், குழந்தைகள் தெரிந்தோர் காப்பிலிருந்து வரும். இவ்வித ஏற்பாட்டால் தாய் தந்தையர்களுக்குச் சதா உண்டாகும் கவலையும், இராது. அதிக ஓய்வு நேரமும் தாய்மாருக்கு கிடைக்கும். குழந்தைகளும் எல்லா வசதிகளுடன் கவனிக்கப்பட்டு வளர்ந்து வரும்.

இந்த ருசிகரமான ஏற்பாட்டால் வீட்டின் இன்பம் குறைவுபடும் என்பார் சிலர். குழவி தாய் முகம் நோக்கி, தாய் தந்தை முகம் நோக்கி, கோடான

கோடி குடும்பங்களில் என்ன சுகமிருக்கின்றதோ தெரியவில்லை. குழந்தைகளின் அன்பும் குறையுமென்பாரும் சிலர். ஆஸ்பத்திரிகளில் போய் வரும் ஆண் பெண்களின் அன்பு குறைந்து இருக்கின்றதா? அது போலவே பொது ஸ்தாபனங்களில் வளரும் குழந்தைகளுக்கு அன்பும் எவ்விதம் குறையும்? நன்றாக வளர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகள், எங்கிருந்து வளர்ந்தாலும் அன்பு அதிகமாகவே இருக்கும். எப்படி எனில், வறுமையில்லாமலும், கோபமில்லாமலும், சண்டை சச்சரவு இல்லாமலும், எங்கும் சிரித்த முகமாய் இருக்கும் இடங்களில் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி அன்பு இல்லாமல் போகும்? சுத்தமும், சுகாதாரமும் நிறைந்த இடங்களில் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு நோய் நொடி எப்படி வரும்? ஆதலின் தாய்மார் வசித்து வரும் அருகாமையில் குழந்தைகள் வளரும் பொது ஸ்தாபனங்கள் ஏராளமாக ஏற்பட வேண்டும். இனிவரும் சந்ததியார் சுகத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை இப்பொழுதே நியமிக்க வேண்டுமெனச் சமுதாயிகள் வற்புறுத்துவார்கள். பொதுவுடைமையின் லட்சியப்படி, குழந்தை வளர்க்கும் பொறுப்பு பொதுவெனக் கூறுதல் வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு அனுஷ்டானத்தில் வரத்தக்க ஏற்பாடு செய்தலும் வேண்டும். | பொதுவுடைமை தேசமாகிய ரஷ்யாவைப் போய் பார்த்து வந்தவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ரஷ்ய நாடு தெய்வலோகமென்று சொல்லுகின்றார்கள். மேற்போன்றவாறு குழந்தைகளை வளர்த்து வருவதால்தான்.)

பொதுவுடைமையும், சுத்தமும், சுகாதாரமும்.

நாகரிகமுள்ள நாடுகளில் சுத்தமும், சுகாதாரமும் பொதுப்பொறுப்பாகவே எண்ணி வருகின்றார்கள். சுத்தமும் சுகாதாரமும் மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை. இவ்விரண்டும் சமூக வாழ்க்கைக்குரியன. சுத்தமும், சுகாதாரமுமின்றி எந்த உயிரும் வாழ முடியா. இவ்விரண்டையும் கவனிக்காத நாடுகளில், பஞ்சமும், அகால மரணமும், கொள்ளை நோய்களும் குடிகொண்டே இருக்கும். ஆயுள் விரத்திக்குச் சுத்தமும் சுகாதாரமும் வேண்டியவை. சமுதாயத்தில், இவ்விரண்டு வாழ்வின் அவசியங்களை விசேஷமாகக் கருதப்படும், நகர முனிசிபாலிடிகளிலும், தாலுக்கா டிஸ்டிரிக் போர்டுகளிலும் சுத்தமும், சுகாதாரத்திற்கும் உரிய சட்ட திட்டங்கள் பொதுவாகவே அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. ஆனால் நாடு முழுமைக்கும் இந்தச் சட்ட திட்டங்களை அனுஷ்டிப்பதில்லை. நாட்டுப்புறங்களில் சுத்த சுகாதாரத்தைப் பற்றிய விதி விலக்குகளை பெரும்பான்மையாகக் கவனிப்பதில்லை. குளம் குட்டை நதிக்கரை முதலிய இடங்களைச் சமுதாய வாழ்க்கையில் வெகுவாகப் பந்தோபஸ்தில் வைக்கப்படும். கோயில் குளங்கள் யாவும் பொதுவுடைமைகளாகக் கருதப்படுமாயினால், இவ்விடங்கள் அசுத்தமாக இருக்கவிடப்படா. ஒவ்வொருவரும் சுத்தமாக இருக்கவேண்டிய வசதிகள் பொதுவாக நியமிக்கப்படும். அசுத்தம் செய்வோரையும், அசுத்தமாக இருப்போரையும், மனித விரோதிகளென்றே கருதப்படுவார்கள்.

பொதுவுடைமையில் சுத்த சுகாதார வேலையைப்
 பொதுப்பணியாக அனுஷ்டிக்கப்படும். நோய்,
 வியாதி முதலிய தொந்திரவுகளுக்கு வேண்டிய
 சிகிச்சை பொதுவாகவே செய்யப்படும். சமுதாயக்
 கூட்டத்தில் நோய் தீர்க்கக் கூலி வாங்குவது சண்
 டாளத்தனமென்று கருதப்படும். ஆனால் முதலாளி
 திட்டத்தில் நியாயம் பெறவும், நோயைத் தீர்க்கவும்
 பணம் வேண்டும். தொழிலாளி இயக்கத்தில்
 இவ்விரண்டு பணிகளும் பொதுப் பணிகளாகக்
 கருதப்பட்டு, யாவருக்கும் இலவசமாகவே உதவி
 அளிக்கப்படும். பொதுவுடைமை நிலையில் பணம்
 வாங்கும் லாயரும் இரார். பணம் வாங்கும் டாக்டரும்
 இருக்கான். இவ்விரு தரத்தாரும் அதில் பணி
 விடையில், மற்றவரும் பணிவிடை செய்வதைப்
 போல் பணி செய்வார்கள். மற்ற சமூக உழைப்
 பாளிகளுடைய வாழ்வுக்கு வேண்டிய வசதிகள்
 அடைவது போலவே இவர்களும் அடைவார்கள்.
 திரைக் சுகத்திற்கு வேண்டிய யாத்திரை, திரைக்
 ஆறுதலுக்கு வேண்டிய சுக ஸ்தாபனங்கள் வேண்டி
 யவர்களுக்கு இலவசமாக யாவருக்கும் அளிக்கப்
 படும். தற்போது சிலரே இவ்வித ஆறுதலை அடை
 யும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளார். இனிச சமுதாயத்தில்
 யாவரும் எல்லாம் அடையும் பாக்கியம் ஏற்படும்.

சமுதாயமும் வர்த்தகமும்

மனித வாழ்க்கைக்குச் செய்பொருளும் விளை பொருளும் இன்றியமையாதவையாகும். இப் பொருள்களை வினியோகம் செய்தல் வர்த்தகம் என்று கூறப்படும். ஆனால் விளைபொருள்களையும், செய்பொருள்களையும் வேண்டும்போது வினியோகிக்கக் கூடியவையாகையால் அவைகளுக்கு ஒரு விலை மதிப்பிட்டு அந்த விலை மூலமாக அவை வினியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளின் விலையைப் பணமென்று சொல்லுகின்றோம். இது மனித சவுகர்யத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்ட திட்டமாகும். பூர்வத்தில் ஒரு பொருளைக்கொடுத்து, வேண்டும் மற்றொரு பொருளைப் பெறுவது வழக்கம். இது பண்டமாற்று என்று வழங்கப்படும். ஆனால், பொருள்கள் அபரிமிதமாக உண்டாகின்றபடியாலும், அதனை அதிகரிக்கப்படுதலாலும், அவைகளைப் பண்டத்துக்கு பண்டமாக மாற்றிக்கொள்ள முடியாததாகையாலும் பொருள்களுக்கு விலை என்று ஒன்று ஏற்

படுத்திப் பணமாற்று என்ற திட்டத்தை நமது சவுகர்யத்திற்கு உண்டாக்கிக் கொண்டோம். வேண்டுமான பொருளுக்கு அதன் விலையைக் கொடுத்து வாங்குகின்றோம். இதுதான் தற்காலத்தில் வழங்கிவரும் பணமாற்றுத் திட்டம்.

விலையை மதிக்கும் விதம்

* பொருள்களின் விலையை எவ்விதம் மதிப்பிடுவது? அதற்கு ஆதாரமென்ன? பொருளைச் செய்வதற்காகிலும், விளைவிப்பதற்காகிலும் வேலை செய்ய வேண்டும். கருமான் வேலை செய்ய வேண்டுமானால் அல்லது உழவன் உழுது பயிரிட வேண்டுமானால் இவர்கள் செய்பொருள்களைச் செய்யவும், உழவுப் பொருள்களை வுண்டாக்கவும், இவர்கள் உழைக்க வேண்டும். எந்தப் பொருளை உண்டுபண்ண வேண்டுமானாலும் சரி, அல்லது விளைவிக்க வேண்டுமானாலும் சரி, அப்பொருள்களை உண்டாக்கவும், விளைவிக்கவும் உழைப்பவனுடைய உழைப்பு வேண்டும். இந்த உழைப்பு இல்லாமல் எந்தப் பொருளும் உண்டாகாது. எவ்வளவு உழைப்பு வேண்டுமோ அவ்வளவு உழைப்பு செய்பொருள்களில் அல்லது விளைபொருள்களில் போட்டால் தான் அவை கிடைக்கும். ஆதலால் ஒரு பொருளைச் செய்ய எவ்வளவு உழைப்பு வேண்டுமோ அதுதான் அதன் விலையாகும். ஆதலின் உழைப்பே பொருள்களின் விலைக்கு ஆதாரம். அந்த உழைப்பு எப்படிவரும்? ஒரு மனிதன் உண்டு உடுத்தி வசித்துவந்தால் அந்த உழைப்பு உண்டாகிறது. அவ்விதம்

உண்டு உடுத்தி வசிக்க எவ்வளவு வேண்டியதோ
 அவையே அந்த உழைப்பின் விலையாகும். எப்படி
 எனில் உண்டு உடுத்தி வசிக்கும் செலவே உழைப்
 பாலும், உழைப்பின் பயனே உண்டாகும் பொரு
 ளாதலாலும், உண்டு உடுத்தி வாழ வேண்டிய
 செலவே அவ்வுழைப்பால் உண்டாகும் பொருளாத
 லாலும், அந்தச் செலவே பொருள் விலை எனப்
 பெறப்படுமன்றோ? ஆதலின் உழைப்பைக்கொண்டு
 விலை மதிக்கின்றோம். உழைப்பவன் வாழவேண்டிய
 வசதிகளால் விலை ஏற்படுகின்றது. இதைச் சற்று
 விபரமாக விளக்கிக் காட்டுவோம். ஒருவன் ஒரு
 பொருளைச் செய்ய ஆறு மணி சாவகாசம் பிடிப்ப
 தாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த ஆறு மணி
 சாவகாசத்தில் எவ்வளவு உழைப்பவனுக்குச் சக்தி
 வேண்டியதாய் இருக்கின்றது? இது எவ்விதம்
 தெரிந்து கொள்ளலாமெனில், இந்தச் சக்தி உண்
 டாக்க எவ்வளவு இந்த மனிதன் உண்ண வேண்டும்.
 உடுத்த வேண்டும். வாழ வசதிகள் வேண்டும்?
 இவைகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்து, இவ்வளவு
 சக்திக்கு இவ்வளவு உணவு முதலானது பிடிக்குமாத
 லால், இந்த உணவு முதலானதே செய்பொருளின்
 விலையென மதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் வழங்கும்
 பணமாற்றலில் இந்த விலையைச் செய்பவன் பெறு
 பவதில்லை. இதற்குக் குறைத்தே பெறுகின்றான்.
 எப்படி என்றால், பொருள்கள் செய்வதற்கு
 வேண்டிய கருவிகள் யாவும் - கப்பல், ரயில், தொழில்
 எந்திரங்கள், தொழிற்சாலைகள், நிலம், நீர் சில
 கைவசமாய்விட்டபடியால், உழைப்பவன் முதலாளி

இட்டதைப் பெற வேண்டியவனாயிருக்கிறான். இந்த ஏற்பாட்டால் உழைப்பவன் தனது உழைப்பின் முழுப் பயனைப் பெறும்ற் போகின்றான். இந்த ஏற்பாட்டைத்தான் முதலாளிகள் லாபமென்பதைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள இடங் கொடுக்கின்றது. லாபமென்பது உழைப்பவனுடைய உழைப்பின் பயனென்று அறிக. ஆனால் மேற்கூறிய காரணத்தால், உழைப்பவனுக்கு அது கிடைக்காமல் உழைக்காத முதலாளிகளுக்குப் போய்ச் சேருகின்றது] *

இவ்விதமாகக் கிடைக்கும் லாபத்திற்காகத்தான் தற்கால வர்த்தகம் நடைபெருகின்றது, உண்டாகும் பொருள்களை உலகில் உழைத்து வரும் மனிதருக்கும் வினியோகிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆனால், அவ்விதம் வினியோகிக்கப்படாமல், அதன் கால பங்கோ அல்லது அரைக்கால் பங்கோ உழைப்பவனுக்குச் சென்று மற்ற மீதி உழைப்பின் பயன் உழைக்காத முதலாளியைச் சேருகிறது. இதுதான் தற்கால வர்த்தகத்தின் அஸ்திவாரம். இந்த லாபத்தைக் கோரியே உலக முதலாளி வர்த்தகர்கள் அவர்கள் இஷ்டப்படியே விலையை ஏற்றுவதும், குறைப்பதும், இந்த வர்த்தக முதலாளிகள் கையில் இருக்கும்வரை உலகிற்குச் சுகமிராது. உழைப்பவனுக்கு அவன் உழைப்பின் பயனும் கிடைக்காது. அவன் உழைப்பின் பயன் கிடைக்காமையால் உலகில் பசியும், பிணியும், வறுமையும், சண்டையும் போரும் திளைத்து வருகின்றன. இதற்குப் பரிகாரமென்ன? தனி வர்த்தகம் பொது வர்த்தகமாக வேண்டும். கண்டவனெல்லாம் தனித்

தனியாக யாவருக்கும் பொதுவாகிய முதலில் செய்
பொருளோ, விளைபொருளோ பிறர் உழைப்பைக்
கொண்டு செய்து முடித்து தனது இஷ்டப்படி விலை
மதிப்பிட்டு, விற்பதை விட்டு, முதல் யாவும் பொது
வாகவே, செய்பொருளானாலும் சரி, விளைபொரு
ளானாலும் சரி, வினியோகமாக வேண்டும்.
உழைப்பின் பயனாகிய லாபமும் உழைப்பவனுக்கு
உரியது போக, மீதி ஏதாகினும் இருந்தால் அதுவும்
பொதுப்பிரயோசனமாகவேண்டும். உலக வர்த்தக
மானாலும் சரி, ஊர் வர்த்தகமானாலும் சரி பொது
வாகவே நடத்தப்பெற்றால், கண்டபடி எல்லாம்
பொருள் விலை ஏருமலும், குறையாமலும், ஒழுங்காக
வினியோகத்திற்கு வேண்டும், வேண்டா என்
பதற்கு ஏற்றவாறு அமைக்கப்படும். உலகப்
பொருளாயினும், தேசப் பொருளாயினும் வினி
யோகத்திற்குச் செய்யப்படுமே அன்றி, வியர்த்தமாக
எந்தப் பொருளும் செய்யப்படா. வர்த்தகமும் தாறு
மாறாக நடத்தப்படாமல் ஒழுங்காக நடத்தப்படும்.
இரண்டாவது உழைப்பவனுக்கு அவனது உழைப்
பின் பயன் பெற முடியும். மூன்றாவது அது போக
மீதி இருப்பின், அதுவும் ஒருவனைச் சேராமல் பொது
மக்களுக்கே உபயோகிக்கப்படும். இதனால் தேசத்
தில் போதுமான உணவும் மற்ற வசதிகளும் ஒழுங்
காக யாவருக்கும் கிடைக்கும். இத்தியாதி
நன்மைகள் வர்த்தகம் தற்காலத் தனி உடைமையி
லிருந்து மாறி, பொதுவுடைமையாகப்பெறின்
உண்டாகுமென சமுதாயிகள் வற்புறுத்து
கின்றனர்.

12

பொதுவுடைமையும், கூலியும் சம்பளமும்

பொதுவுடைமையில் கூலி என்றும், கூலிக் காரன் என்பதும் ஒழிந்து இவைகளுக்குப் பதிலாக உழைப்பின் பயனும், உழைப்பவனும் என்பது வரும். உழைப்போனாகிய தொழிலாளி தனது உழைப்பிற்குத் தகுந்த பயன் (தற்போது) அடைவதில்லை என்று முன் அத்தியாயத்தில் காட்டியுள்ளோம். தற்போது தொழிலாளி பெறுவதெல்லாம் முதலாளி அளிக்கும் கூலியே. கூலியின் லட்சணமோ என்னவெனில் உழைப்புக்கும் கூலிக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது. முதலாளியோ, எஜமானரோ இட்டது பிச்சையாகும். கூலி பெறுவோம் என்றும் நிச்சய மில்லை. நாளைக்கோ, இன்றைக்கோ வேலை நின்று விடும். அத்துடன் கூலியும் நின்று விடும். நாளைக்கு குறைந்த கூலிக்கு வரும் தொழிலாளி போட்டியாக வந்தால் முதல் தொழிலாளிக்கு வேலை போய்விடும். கூலித் திட்டத்தில் தொழில் நிச்சயமில்லை.

கொடுக்கும் கூலி உழைப்பவனுக்குப் போதுமானதர் என்ற விசாரணையும் கிடையாது. இந்த லட்சணங்களைத் தற்காலக் கூலி உடைத்து. இந்தத் திட்டத்தில் வேலை நிச்சயமுமில்லை. விலையின் பயனும் நிச்சயமில்லை. வாழ்வுக்குப் போதுமானவை என்றும் கிடையா? (இதன் பிறகு கைப்பிரதியின் 4 பக்கங்கள் காணாமற் போய் விட்டன.)

(கூலி என்பது தற்கால முதலாளித்துவ அமைப்பில், உழைப்பவன் உயிர் வாழ்வதற்கு மட்டும் அவசியமானவற்றைத் தரச் கூடியதாக இருக்கின்றது. அவன் உழைக்கின்றதற்குத் தக்கபடியானதில்லை, உழைத்து உற்பத்தி செய்வதன் மதிப்பு உழைப்பவனுக்குச் சேருவதில்லை என்றும், அது போலவே சம்பளம் வாங்குகின்றவர்களுக்கு அவர்கள் செய்யும் பணிக்குத் தக்க ஊதியம் இந்த அமைப்பில் கிடைப்பதில்லை என்றும் விவரித்திருக்கக் கூடும் என்றும் தோன்றுகிறது (ப-ஆ.)

விளைபொருள், வீடுவாசல், நிலம், தோட்டம் முதலியவை தனியுடைமை ஆட்சியில் உட்பட்டிருக்கும்வரை உழைப்பவனுக்குப் போதுமான உணவும், ஆடையும், வீடும் எவ்விதம் கிடைக்கக் கூடும்? வர்த்தகமும், அதற்கு ஆதாரமாகவுள்ள பாங்கிகளும் தனிப்பொருளாகப் பாவிக்கும் வரை பொது உத்தியோகஸ்தர்கள் மாத்திரம் மாதம் ரூ 500/-மேற்படாது வாங்க எவ்விதம் சம்மதிப்பார்கள். [வழக்கிடும் நிலைச்சுவான்கள், சமின்தார்கள், சிரோத்திரிய தார்கள், இன்னும் பலவித பொருளுடையயோர் லட்சக்கணக்கான சொத்துக்களை அனுபவித்து வர,

இவர்கள் இடும் வழக்குகளைத் தீர்க்கக் கூடும் ஜட்சு
கள், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்
கள் மாத்திரம் நீதியை விற்காமல் குறைந்த சம்பளத்
தில் வாழ எப்படி இஷ்டப்படுவார்கள்? இவைகளை
யோசித்துப் பார்த்தால் சென்ற மாதம் கராச்சியில்
செய்துள்ள பொருளாதார சம்பந்தமான திட்ட
முழுமையும் போலி என்றே கருதவேண்டிவரும்.
பொதுவுடைமையாக்காமல் அதில் வேலை செய்யும்
பெண்பிள்ளைகளுக்குப் பிரசவ உதவி கொடுக்க
வேண்டுமென்று எவ்விதம் கட்டாயப்படுத்தக்கூடும்?
தற்காலம் உண்டாகும் பலவித கஷ்டங்களுக்கும்
அஸ்திவாரமாக இருந்துவரும் தனியுடைமைத்
திட்டம் மாறாமல் உழைக்கும் உலகம் சுகமுறுவது
கஷ்டமே. இதனை மாற்றாமல், தொழிலாளருக்கு
வேலை நிச்சயமும், போதுமான சம்பளமும், உத்தி
யோகஸ்தர் சம்பளக் குறைவும் ஏற்படுவது பகல்
கனவே.

நிலையில்லா வேலை

| பல்லாயிரம் பலகோடி தொழில் புரிவோருக்கு
அடிக்கடி வேலை இல்லாமற்போவதும் இந்தக்
காரணம்தான் என அறிக. முந்திய அத்தியாயத்தில்
இது விஷயமாக வரைந்துள்ளோம். கூலி வேலை
எந்தக் காலத்திலும் நிலையில்லாத வேலை. கூலி வேலை
யின் ஸ்வாபீகமே (தன்மை) இது. இந்த லட்சணம்
எல்லாக் கூலி வேலையிலும் உள்ளது. தினசீ சம்பள
மானாலும் சரி, அல்லது வாரச் சம்பளமானாலும் சரி,
அல்லது மாதச் சம்பளம் ஆனாலும் சரி, எந்தச்
சம்பளமானாலும் எல்லாம் நிலையில்லா வேலைகளே.

தனிவுடைமைத் திட்டத்தில் சில வேலைகள் நிலைத் திருக்கும் வேலைகளெனச் சொல்லுவார்கள். அவையாவன, ஜட்சு முதலிய பெரிய சமபளம் பெறுவோர் வேலை என்பார்கள். ஆனால் இந்த வேலைகளும் அரசுகள் இஷ்டத்தைப் பொருத்திருக்கின்றவையால், இவைகளும் நிலை இல்லா வேலைகளே!

பொதுவுடைமையின்படி எல்லாத் தொழில்களும் உழைப்பவனுக்கு உரியவை. தொழிலை வினியோகிக்கலாமெயொழிய, தொழிலை நிறுத்த யாருக்கும் ஆதிக்கமில்லை. தொழிலு ஒருவனுடையதன்று. ஒவ்வொருவனுக்கும் தொழில் புரிய உரிமை உண்டு. தொழில் செய்தாலொழிய எவ்வுயிரும் நடவா. ஆதலால் தொழில் செய்பவனுககெல்லாம் சொந்தம். தொழில் போதாமற்போமாகின், தொழிலை உண்டாக்குவது சமூகக் கடமையாகும், உலகில் எண்ணிறந்த தொழில்கள் கோடானு கோடி காலம் வரை செய்வாற்றற்குக் கிடக்கின்றன. உலகில் வேலை இல்லாமல் எந்தக் காலத்திலுமில்லை. சிலரால் சில முக்கிய தொழில்களாகக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், முக்கிய உபயோகமுள்ள தொழில்கள் செய்யாமல இருப்பதாலும் பலருக்கு அந்தத் தொழில்களைச் செய்யும் உரிமை அற்றுப் போயிற்று. இந்தச் சுதந்திரம் இழந்த உலகம் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டத்தில் மூழ்கி கிடக்கலாயிற்று. யாரும் தொழில் செய்யவும் சுதந்திரத்தைத் திரும்பப் பெறச் செய்வதும் தான் பொதுவுடைமையின் நோக்கமாகும். இந்தச் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற உலகம் தொழில் இல்லாமையால் வருந்த இடமிராது. ஒவ்வொருவருடைய

தொழிலும் அவர்கள் ஆதிக்கமுள்ளவரை அவர்களுடையதாகும். அவரவர் தொழில் அவரவர்களுக்கு நிலைக்கும். சிக்கனமென்ற மோசடி உலகில் தோன்றுது.

[தனியுடைமை உலகில் தொழில் செய்யத் திறமை உள்ளவனுக்குத் தொழில் இல்லை என்பார்கள். பல்லாயிரம் உபயோகமுள்ள தொழில் இருந்தும் ஏன் உலகில் கோடானு கோடி மனிதன் வேலை இல்லாமல் பட்டினி கிடந்து துக்கிக்க வேண்டும்? இதனால் பசியும், பிணியும் பல கோடி மனிதரை ஏன் பீடிக்கவேண்டும்? முன கூறியவாறு இந்த அகோரச்சம்பவத்திற்கு, லாபம் போன்ற பிசாசே காரணமாகும். இந்த முதலாளி உலகில் லாபம் கிடைக்கும் வரைதான் எத்தொழிலும் செய்ய இடமுண்டு. லாபம் குறைந்தாலும் சரி, லாபம் கிடைக்காமல் போனாலும் சரி, தொழிலாளிகளுக்கு வேலை குறைந்தும் அல்லது இல்லாமையுமாகும். பல வேலைகள் இருந்தும் வேலை இல்லாமையும் வேண்டிய உணவு இருந்தும் உணவு இல்லாமையும் இவ்விரண்டு கொடுமையும் இந்தத் தனியுடைமை உலகில் தான் நிகழும் காட்சி. இந்த உலகில்தான் வேலை செய்யும் திறமை பெற்றவர்களுக்கு வேலை இல்லாமையும், உணவுள்ள உலகில் பட்டினி கிடப்பதும், இவ்விரண்டு லட்சணத்தைக் காண்கின்றோம். மொத்தத்தில் வேலை உரியவனுக்கு உணவு இல்லாத காட்சி தனி உடைமைத் திட்டத்தைப் பொருந்திய தென்று உணர்க.

பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில், வேலை செய்யாதவனுக்குத்தான் உணவு இல்லாமற்போகும். வேலை செய்யத் திறமை உள்ளவனுக்குச் சதாகாலமும் வேலை கிடைத்தே தீரும். வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் ஒரு கண்ணிமைப் பொழுதேனும காண்பதரிது. இந்த அழகிய திட்டத்தில் வேலை உபயோகத்திற்கே செய்யவேண்டியதா தலால், லாபம் கிடைத்தாலும், கிடைக்காவிட்டாலும் வேலை நடந்தே தீரவேண்டும். பசியும், பிணியும் லாபத்தைப் பொருந்தியவைகளல்ல. வேலை இல்லாமையைப் பொருந்தியவை. ஆதலின் இந்தச் சமுதாயத் திட்டத்தில், உபயோகத்திற்குத் தொழில் யாவும் செய்யப்படும. உபயோகத்திற்குரிய தொழில் பலகோடி பல்லாயிரம் வருஷம் வரை செய்ய உலகில் நிறைந்துள்ளபடியால், எந்தக் காலத்திலும் தொழில் இல்லாமல் இராது. எந்திரங்களால் பலர் செய்யும் வேலை, சிலர் செய்ய நேரிடுமே அதனால் சிலருக்கு வேலை இல்லாமற்போகுமென்றால் அது எந்திரங்களால் புதுப் புது வேலை முளைத்துக்கொண்டே வருமாதலால், எந்தக் காலத்திலும் வேலை இல்லாமல் இராது. தற்போது லாபத்தின் மேல் வைத்துள்ள மோகம். உபயோகத்தின் மேல் வைக்கும் பட்சத்தில் எல்லோருக்கும் வேலை நிலைக்கும். நிலையில்லா வேலையை நிலைக்கச் செய்வது பொதுவுடைமைத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று.

பொதுவுடைமையும் கல்வியும்

தற்கால உலகில், சாவ சாமான்ய ஜனங்களுக்கும் கல்வி பெறும்படி வசதிகள் உண்டாக்கப் படுகிறதாகச் சொல்கின்றார்கள், ஆனால் அனுபவத்தில் அவ்விதமில்லை. உயர்தரக் கல்வி சிலரே அடையக்கூடும். பெரும்பான்மையோர் கீழ்த்தரப் படிப்பை அடைவதே கஷ்டம். நாகரிகம் அடைந்துள்ள தேசங்களில் கட்டாயப் படிப்பு என்ற ஸ்தாபனத்தை உண்டாக்கி இருக்கின்றார்கள். இந்த ஆரம்பக் கல்வியும், கலாசாலைகளில் பெரும் உயர்தரக் கல்வியும், முதலாளி ஆதிக்கத்தை வளர்க்கத் தகுந்தவைகளேயொழிய பல கோடி பல்லாயிரவர் பிழைக்கும் வழியைக் கற்பிக்கக்கூடியவைகளாக இல்லை. முதலாவது ஆரம்பக் கல்வியை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் எழுதப்படிக்கத் திறமை உண்டாக்குவதாகச் சொல்கின்றார்கள். சில ஊர்களின் பெயரை எழுதப்படிக்கவும், கணிதத்தில் கூட்டல் கழித்தலும், தேசங்களில் நடந்த சண்டைகளையும், சில கதைகளையும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இந்தக்

கல்வியோடு பெரும்பான்மையோரைப் பிழைக்க
 வழி தேடும்படி விட்டு விடுகின்றார்கள். இந்தக்
 கல்விக்கு மேல் தொடர்ந்து படிக்க வேண்டுமானால்
 செகண்டரி பள்ளிக்கூடங்களிலும், கலாசாலைகளிலுந்
 தான் படிக்க முடியும். அதற்குப் பணம் வேண்டும்.
 சாமான்ய ஜனங்களுக்கு இதற்குச் செலவு செய்ய
 அசக்தர்கள். ஆதலால் உலகிலுள்ள பெரும்
 பான்மையோரும் அவர்கள் சந்ததியாரும் சொற்ப
 கல்வி கேள்வியைக் கொண்டுதான் வாழ்வை நடத்த
 வேண்டும். இதன் பயன் உலகில் நடந்தேறி வரும்
 மதச்சண்டைகளாலும், ஜாதிச் சண்டைகளாலும்,
 அகால மரணங்களாலும், நோய் நொடிகளாலும்,
 விஷய ஞான சூன்யத்தாலும் பெரும்பாலோருடைய
 மூட நம்பிக்கையாலும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
 அமெரிக்க தேசத்து ஆசிரியர் ஒருவர் உலகில்
 நிறைந்துள்ள அறியாமையைக் கண்டு, மனிதன்
 உலகில் தோன்றி 10 லட்ச வருஷமாகியும்,
 முதலாளி ஆதிக்கம் 10,000 வருஷமாக உலகில்
 பரவி இருந்தும், மனித குலம் இன்னும் மிருகத்
 தன்மையிலேயே இருந்து வருகின்றதென்றார்.
 முதலாளித்துவத்தின் பயன் இதுவானால் அதன்
 அபாயத்தையும், அதன் பயனினமையையும் விளக்
 கவும் வேண்டுமா? கோடான கோடி மாந்தருக்குப்
 பகுத்தறிவுத் தன்மை இன்னும் விளங்காமலிருக்கக்
 காரணம் இதுவே. ஞானத்தில் சிறந்தது விஞ்
 ஞானமே. அதனை அறியாதார் பல கோடியே. இதற்
 குக் காரணம் முதலாளி திட்டம் இதுவரையும் சர்வ
 கல்வி கேள்வியினைச் சாமான்ய மக்களுக்கு எட்ட

வொட்டாமல் செய்து வந்ததே.) முதலாளி திட்டத் தின் இயற்கைபடி அதன் இனத்தார் உயர்தரக் கல்வியில் செல்வாக்கைப் பெற்று சலுகைகள் உண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டியதேயொழிய பாமர மக்கள் அக்கியானத்திலிருந்து விலகவும், சகல கல்வி கேள்விகளைப் பெறவும் அதன் நோக்கமில்லை. பாமர மக்கள் ஊழியஞ் செய்யவும் அந்தத் திட்டத் தினர் அரசு புரியவுந்தான் அந்தத் திட்டத்தின் பழக்கமாகும். இந்த கருத்தைத் தங்கள் நூல்களில் சிறந்ததென்று வழங்கும் பகவத்கீதையில் அமைத் துள்ளா. | பாமர மக்களுக்கெனப் பரிந்து நடிக்கும் முதலாளிகள் முதல்வராகிய மகாத்மா காந்தியும் ஏழைத் தொழிலாளிகள் தனவந்தர்களாக விருமப லாகாதென்றும், தத்தம் தொழிலையே செய்துவர வேண்டுமென்றும் உபதேசிக்கின்றார். ஒரு பைசா கூட இல்லாதவனுக்கு இரண்டு பைசா அகப்பட்டால் போதாதா என்ற சித்தாந்தமே கைராடடினத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏழைகள் ஏழைகளாக இருத்தல் வேண்டும், அறியாதார் அறியாமலே இருத்தல் வேண்டுமென்ற சித்தாந்தம்தான் முத லாளி திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளது! இந்தச் சித்தாந் தத்தை இன்றைக்கும் உலக முழுமையும் ஊர்ஜிதப படுத்தி வருவதைப் பிரததியட்சத்தில் காணலாம். கீழ்த்தரக் கல்வி இவ்விதமானால், உயர்தரக்கல்வி உததகையது என்று சற்று கவனிப்போம். முதலாளி திட்டத்தை நிலைக்க வைக்கும் கல்வியே இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கற்பிக்கும் சரித்திரங்களும், அவர்களுடைய சண்டை களையும் வம்புகளையும் விசேஷித்துப்பேசும் சரித்திரங்

களே. நியாயச் சட்டங்களும், தங்கள் சொத்துக் களேக் காப்பாற்றும் கருவிகளே. தத்துவ ஞானமும் அவர்கள் ஆதிக்கத்தை வளர்க்கும் ஞானமே. மற்ற கல்வியாவும் அவர்கள் நடத்தும் அரசியலுக்கு உதவ வேண்டிய கல்வியே. மதக்கல்வியும் முதலாளி திட்டத்தை ஆதரிக்கத் தகுந்தவையே. நீதியும், நெறியும் அவர்கள் திட்டத்தை வாழ்த்தி வணங்க வேண்டிய முறையே. முதலாளி திட்டத்தில் கொடுத்துவரும் கல்வியின் லட்சணம் இவை போன்றவையே. ஜனசமூகம் எப்படி வாழ்கின்றது, எவ்விதம் உண்கின்றது என்ற விஷயங்களைக் கற்பித்தல் அந்தத் திட்டத்தின் பொறுப்பன்று. கிராமத்தில் விளைவு போதுமா, போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் உண்டா, கால்நடை அபிவிருத்தி அடைகின்றனவா, இந்தக் கேள்விகளுக்குரிய கல்வி இந்த திட்டத்திற்குப் பெரும்பான்மையும் அதீத மென்று சொல்லலாம். விவசாயம் எந்த விதங்களில் அபிவிருத்தி அடையும்? கைத்தொழில் வேலைகளில் எவை அத்தியாவசியமானவை, எவை உபயோக மற்றவை என்று விளக்கிக் காட்டும் கல்வி அல்ல. உலக நாசத்திற்குரிய மகாபாரத, ராமாயண சண்டையைப் பற்றிய கல்வியும், குற்றத்தைக் கொடூர சிகிச்சைகளால் வளர்க்கும் கல்வியும் லாபத்தை மாத்திரம் கொடுக்கத் தகுந்த பொருளாதாரக் கல்வியும்—இத்தகைய கல்வியே அதன் நோக்கமாகும். உலகிலுள்ள ஞானத்திற்கெல்லாம் உயர்ந்ததும், வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான மெஞ்ஞானக் கல்வியைப் பாமர மக்கள் சகலரும் அறிந்து தங்கள் வாழ்வை இனிது நடத்துவதற்குத்

தகுந்த வசதிகளை உண்டாக்குவதும் அதன் கடமை அல்ல. இந்தத் திட்டத்தில் பழமையானதும், நாசத்திற்குரியதும், விவேக சூன்யத்திற்கு வேண்டியதுமான கல்வியே அதிகரித்து வளர்க்கப்படுகின்றன. நவீன எண்ணமும், நவீன ஞானமும், நீதியும், நெறிமுறையும் இத்திட்டத்தில் விலக்கப் பட்டவை. இத்தகைய மனப்பான்மையால்தான் பண்டைக் காலமுதல் பலவாயிர வருஷங்களாகக் கோடான கோடி மாந்தர் தெளிவு அடையாமல் மூடபக்தியிலேயே நின்று மிருக வாழ்க்கையில் இருந்துவருகின்றனர். நவீனக் கல்வி இல்லாமையால், பலகோடி மனிதர் பசியும், பட்டினியுமாய் இருந்து வருகின்றனர். இத்தகையக் கல்வி உலகில் கற்பிக்கும்வரை சண்டையும், போரும் மதத்துவேஷமும், ஜாதிபேதமும், பசியும், பட்டினியும், நோயும், அகாலமரணமும், மூடபக்தியும், அறியாமையும் வளர்ந்தே வரும். இன்று உலக முழுதும்படும் துயரமும் இந்நிலைமைக்கு அத்தாட்சியாகும்.

பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில் விஷய ஞானமே விசேஷமாகக் கற்பிக்கப்படும். இதுகாரும் வார்த்தை ஞானங்களாகிய செய்யுள், காவியம், புராணம், நிகண்டு முதலியவைகளை முக்கியமாகக் கற்பித்து வருகின்றார்கள். இனி இதன் விஷயமாகச் செலுத்தும் காலம் மிகுதியும் குறைந்து, விஷய ஞானங்களாகிய விளைவு, வளர்ச்சி, விநியோகம், உடற்கூறு, உணவு, சுகாதாரம், பூமிநூல், வானநூல், பௌதிகம், ரசாயனமுறை முதலியவைகளைக் கற்பதில் மிகுதியும் காலத்தைச் செலுத்தப்படும். குழந்தைகளை

வளர்க்கும்விதம் முதல் தாய் தந்தையர்களுக்குக்
 கற்பிக்கப்படும். குழந்தைகள் முதலில் தெரிந்து
 கொள்ள வேண்டியதும், அடைய வேண்டியது
 மாகிய உடல் ஞானம், பொருள்களின் ஞானம்,
 உயிர்கள் ஞானம் ஆரம்பத்திலேயே கற்பிக்கப்படும்.
 தங்கள் ஊர்களில் உண்டாகும் பொருள்கள்
 அவைகள் வினியோகமாகும் விதங்கள் கிராம நட
 வடிக்கைகள் முதலிய விஷய ஞானத்தை சிறுவர்
 களுக்குப் புகட்டப்படும். ஊர்கள் பெயரும் பட்டணங்
 களின் பெயரும் சண்டைகள் நடந்த காலங்களிலும்,
 இதிகாச, புராண வாய்ப்பாடங்களை முற்றிலும்
 ஒழிக்கப்படும். உயர்தரக் கல்வியில் பழைய காவியங்
 களில் பெரும்பாலும் கவனம் செலுத்துவதுபோய்,
 தற்காலப் பொருளாதார ஞானத்தையும், பிரபஞ்ச
 உற்பத்தி, உலக உற்பத்தி, சீவர் உற்பத்தி, ஜன
 சமூக உற்பத்தி முதலிய மெஞ்ஞானத்திற்கு அடிப்
 படையாயுள்ள விஷயங்களைக் கற்பிக்க வேண்டி
 வரும். தனது தேச வாழ்வினுடையவும், அகில தேச
 வாழ்வினுடையவும் சம்பந்தா சம்பந்தங்களை இளைஞர்
 முதல் முதியோர் வரையில் தெரிந்து தத்தம் நட
 வடிக்கைகளைச் செலுத்தும் மார்க்கங்களைக் கற்பிக்கப்
 படும். சகல விஷயங்களையும் தெரிந்து நடக்குமபடி
 கல்வியே கற்பிக்கப்படும். சிறு வயது முதல் விஷய
 ஆராய்ச்சிகளில் மனத்தைச் செலுத்துமாறு சிறுவர்
 களைப் பழக்கத்தில் கொண்டுவரப்படும். எண்ணும்
 எழுத்துமேலுள்ள தற்கால செல்வாக்குபோய்,
 வஸ்துக்களின் மேல் மிகுதியும் கவனம் செலுத்தப்
 படும். பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில் பகுத்தறிவும்,

மனப்பானமையும் உண்டாக்கப்படுவது முக்கியமானதால், குருட்டு நம்பிக்கை, கடவுள் பக்தி, மந்திர தந்திரங்கள், மோசடிகள், சோதிடம் முதலிய துர்ப்பழக்க வழக்கங்கள் முதலிய கற்பனைகள் யாவும் திட்டத்தில் விலக்கப்படும். பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில் தத்துவ ஞானத்தில் வீண் காலத்தைக் கழிப்பதுபோல் விஷய ஞானத்தில் முதியோருடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டிவரும். வீண் தர்க்கங்களுக்குப் பதிலாக ஆராய்ச்சியே மிகுதியாகப் பழக்கத்தில் கொண்டுவரப்படும்.

தற்காலத் தனிவுடைமைத் திட்டத்தில் ஸ்தீரி புருஷ சம்பந்தத்தைக் குறித்து அவரவர்கள் மிருகத் தன்மைகளுக்கு விட்டுவிடப்படுகின்றார்கள். பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில் விவேகமாக ஸ்தீரி புருஷ சம்பந்தத்தை நடத்துமாறு கற்பித்துக் கொடுப்பதோடு, அதற்குரிய திட்டங்களும் வற்புறுத்தப்படும். சம்சார வாழ்க்கை, தனிவுடைமைத்திட்டத்தில் ஸ்தீரி புருஷ சுகத்திற்கென சொல்லப்படுகிறது. அதனால் இலவாழ்க்கை பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில் ஸ்தீரி புருஷருக்கு மாத்திரம் அல்லாது சந்ததியின நலனுக்காகவே ஏற்பட்டதென வற்புறுத்தப்படும். பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் கடமை புருஷன் பெண்சாதிக்கு உரித்தாயினும் அவைகளைப் பெற்ற பிறகும் பெறுவதற்கு முன்னரும், ரட்சித்தல் ஜன சமூகத்தின் கடமைகளில் ஒன்றெனப்படும். இந்த மானிடக் கொள்கையின்படி கர்ப்பவதிகளைக் கர்ப்ப ஆரம்ப முதல் பொது ஜன ரட்சணையில் வைக்கப்படும். அதற்கு வேண்டிய ஞானமும் புகட்டுவதோடு, பிரசவ

காலத்திற்கு முந்தியும், பிந்தியும் வேண்டிய சகல அனுகூலங்கள் யாவும் பொதுவுடைமைத் திட்டத்தில் அளிக்கப்படும். இந்த அழகிய திட்டத்தில் பிள்ளைகள் சிறுவயது முதல் குழந்தைகள் வளரும் பொது ஸ்தாபனங்களில் ஆடல், பாடல், சங்கீத மத்தியில் பயிற்சி அடைந்துவரும்.

தொழிற்சங்கங்கள்

தொழில் இருவகை. நிலத்தில் விளைவு செய்யும் தொழில் ஒன்று. பெரும்பான்மையும் இந்த வேலை கிராமாந்திரங்களில் செய்யப்படும். எந்திரங்களைக் கொண்டு நகரங்களில் செய்யும் வேலை மற்றொன்று. நாகரிகம் படைத்த உலக முழுதும், எந்திரங்களைக் கொண்டு செய்யும் வேலை அதிகம். முற்காலங்களில் கையால் செய்து வந்த வேலைகளைத் தற்போது எந்திரங்களைக் கொண்டு செய்கின்றனர். இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்.

மனிதனுக்கும் மற்ற மிருகங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் கைக்குப் பதிலாக எந்திரங்களை உபயோகிப்பதே. நாகரிகம் பெருகப் பெருக எந்திரங்களும் அதிகரித்தன. எந்திரங்கள் இல்லாமல் மனிதன் நாகரிகமடைந்திருக்க முடியாது. ஆதிகால முதல், எந்திரங்களே மனிதனுக்குத் துணையாக இருந்து வந்தன. உழவுக்குக் கலப்பையும், கட்டடத் திற்குக் கொத்தும் சவாலி வெட்டியும், கடல் யாத்திரைக்குப் படகும், கப்பலும், சணடைக்கு (வேட்டைக்கு) அம்பும் வில்லும், நெய்தலுக்குத் தறியும் ஆகப்பலவித எந்திரங்கள் அதிக அதிகமாக நாள

டைவில் மனித உபயோகத்திற்குப் புதிதாகக் கற்பிக்கப் பட்டு வந்திருக்கின்றன. இன்றைய தினம் மனிதன் உபயோகத்திற் கின்றியமையாதனவாகிய எந்திரங்கள் முழுமையும் முற்கால எந்திரங்களிலிருந்து வெளிப்பட்டனவாகும்.

முககிய எந்திரங்கள் இல்லாவிடில் உலகிலுள்ள சீவர்கள் தற்காலச் செலவத்தையும், ஒழிவு நேரத்தையும் பெறுதல் அரிது. | எந்திரங்களால் மனிதனுக்கு ஓய்வு நேரம் அதிகரித்தது. பழைய காலத்தில் விஷய ஞானமும், இலக்கிய வன்மையும் பெற இடம் கொடுத்தது. இதனை உணராமல் எந்திரங்களைப் பழிப்பது மதி ஈனமாகும். கலப்பையும் மண் வெட்டியும், தறியும் மனிதனுக்கு எவ்விதம் அத்தியாவசியமோ அவ்விதமே டிராக்டரும், சம்மட்டியும் புகை அல்லது மின்சாரக் கப்பலும் தேவையே. இருக்கும் கெடுதி எந்திரங்களால் அன்று. அவைகளைப் பொது மக்கள் உடைமையில் வைக்காத தோஷத்திலென அறிக.

எந்திரங்கள் சிலர் கைக்கொண்டு பலரை அடிமைப்படுத்தி வருவதால்தான், தற்கால நாகரிகத்தின் குறைவே. இதனை இங்குச் சற்று விபரமாக விளக்குவோம். ஆதிகாலத்தில் மிருகங்கள் போலவே பல வேலைகளைக் கை கால்களால் செய்து மனிதன் பிழைத்து வந்தான். நிலத்தை உழக் கலப்பையும், நெசவு செய்யத் தக்கிலியும், சர்க்காவும், ஆற்றைக் கடக்க படகும், மிருகத்தை வெல்ல அம்பு விலையும்கண்டுபிடித்த பிறகு வாழ்வில் சற்று அபிவிருத்தி அடையப்பெற்றான். அது முதல் நாளடைவில் அபி

விருத்தி செய்துவந்தான். இந்தக் காலமெல்லாம்
 அவனவன் தொழிலுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்கள்
 அவனவன் சொந்தத்தில் இருந்து வந்தன. தொழி
 லுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்கள் தொழிலாளி வயமே
 இருந்து வந்தன. செய்யும் தொழிலுக்கும், அதற்கு
 வேண்டிய ஆயுதங்களுக்கும் தொழிலாளியே
 ஏஜமானாய் இருந்து வந்தான். தொழில நிலைமை
 பூர்வகால முதல் மத்திய காலம்வரை இவ்விதமே
 இருந்து வந்தது. நிலச்சுவான்தார்களும் அதிகமில்ர்.
 பெரும்பான்மையோர், தத்தமக்கு வேண்டிய நிலங்
 களைச் சாகுபடி செய்து, அக்காலத்துக்குரிய பகுதி
 செய்த மீதியை தாமே அனுபவித்து வந்தார்கள்.
 மனிதனுடைய அறிவு விளங்க விளங்கப் பற்பல
 எந்திரங்களைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றான். மனித
 னுடைய வாழ்விற்கு வேண்டிய பொருள்களும்
 அதிகரித்தன. அதனைச் செய்யவும் அபிவிருத்தி
 செய்யவும் நேரிட்டது. பல்லாயிரம் பேருக்கு
 வேண்டிய பொருள்கள் ஒருவர் இருவரால் செய்து
 தர முடியாதாகையால் 1000, 10,000, 10,0000,
 10,00,000 பேரால் செய்ய நேரிட்டது. இதுதான்
 தற்காலக கைத்தொழில் பெருக்கின் காரணம்.
 இத்தொழில் பெருக்கின் நிமித்தம் பெரிய பெரிய
 ஆயுதச்சாலைகளும், கப்பல் சாலைகளும், நெசவுச்
 சாலைகளும், ரெயில்வேக்களும் கரிச்சூளைகளும்,
 இரும்பு சூரங்கங்களும், எண்ணெய்ச் சூரங்கங்களும்
 ஏற்படுத்தப்பட்டன.

ஒருவர், இருவர் செய்துவந்த வேலைகளை
 ஆயிரம், பதினாயிரம் லட்சக்கணக்கான தொழி

லாளர்கள் சேர்ந்து செய்ய நேரிட்டது. இதுவே தற்காலத் தொழிற்சாலைகள் தோன்றிய விபரம். இத்துடன் தொழிலும், தொழிற்சாலைகளும் தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளும் (Tools, Machinery) நின்றால் உலகிற்கும், அதில் தொழில புரிவோருக்கும் யாதொரு கஷ்டமும் வந்திருக்காது. தொழில் கருவிகளுக்கும், அதாவது தொழிலாளி உபயோகித்து வந்த கலப்பை, மண்வெட்டி, வண்டி முதலிய ஆயுதங்கள் தொழிலாளி சொந்தத்திலிருந்தது. தொழில் செய்யாதவனுடைய ஆதிககத்தில் வந்தன. இந்த மாறுதல் வந்த விபரம் ருசிகரமானது. \ஒரு மண்வெட்டியைக் கொண்டு செய்து வந்தவேலை 10; 100; 1000; மண்வெட்டியுடன் செய்யும் வேலையாக மாறியது.\

ஒரு தச்சன் ஓர் உளியைக்கொண்டு செய்து வந்த வேலை, ஆயிரம் பதினாயிரம் உளிகளைக் கொண்டு செய்யும் வேலையாக மாறுதல் அடைந்தது. அதே பிரகாரம் ஆதிகாலத்தில் செய்து வந்த பல வேலைகள் பரிணமித்தன. இந்தப் பரிணாமமே, தற்காலத் தொழிற்சாலைகளின் முக்கிய இலக்கணமாகும். இந்தப் பரிணாமத்தை அதாவது அபிவிருத்தியை, சிலரே கைக்கொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

இவ்விதமாகப் பரிணமித்த தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள் சிலரால் கைப்பற்ற நேரிட்டது. கருவிகளுக்கும், அவை செய்வதற்கும் பணம் வேண்டும். பணம் படைத்தோர் சிலரே. இச்சிலரே தற்காலத் தொழில்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் உடைத்தாயினர். ஆனால், கருவிகள் தாங்களே

வேலை செய்யா. மனிதர் வேண்டும். வேலை இல்லாத மனிதர் கோடான கோடி. இவர்களை, கருவிகளைப் படைத்த சிலரே ஆட்கொண்டனர். இவர்கள் தாம தற்கால தொழிற்சாலைகளில் தொழிலபுரிவோர்.

குடித்தனக்காரர்களிலும், இத்தியாதி காரணங்களாலேயே, தாங்கள் பயிரிடும் நிலங்களை இழந்து நிலச்சுவான்தார்களுக்கு அடிமை பூண்டு பண்ணை ஆளாய் விட்டனர். ஆதிகாலத்தில் நிலத்தைப் படைத்தவனே, பயிருக்குச் சொந்தக்காரனாய் இருந்து வந்தான். ஆனால் சில போர் வீரர்கள் சண்டை ஆட்களை சேர்த்துக்கொண்டு பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி வந்தபடியால் ஜெயித்த ஊரில் இருந்து வந்த குடியானவர்களுடைய நிலங்களும் ஜெயித்தோனுக்குச் சொந்தமாகி, அவனிடம் பண்ணை வேலை செய்து அதன் பலனாகிய கால் ஆழாககு அரிசியும், கால் பணமும் பெற நேரிட்டது. இவ்விதமாக, நிலத்தைப் படைத்தோர் நிலமில்லாதவர்களாகவும், ஆயுதங்களைப் படைத்தோர் ஆயுதங்களில்லாதவர்களாகவும், கூலிக்கு வேலை செய்து பிழைக்க நேரிட்டது. இன்று உலகில் 100க்கு 90 பேர் இந்தத் துர்பாகதியத்திலிருந்து துர்லப வாழவைச்சுகித்தும், சகியாதவர்களாய் இருந்து வருகின்றார்கள். இதுதான் தற்கால கோடான கோடி மாந்தரின நிலைமை. தொழிலுக்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளும், கருவிகளும் பணமும் படைத்தவன் முதலாளியானான். தொழிற்சாலையில் யாதொரு சொந்தமுமில்லாதவனும் அதில் உபயோகிக்கும் கருவிகளுக்கு உரிமை இல்லாதவனும், ஜீவிக்கப் பணமில்லாத

வனும் எந்திரச சாலைகளில் வேலை செய்து கூலி வாங்கும் தொழிலாளியானான். | அவ்விதம் நிலமும் நீரும் படைத்தவன் சமீந்தார், சுரோத்திரம்தார், மிராசுதார் ஆகிய நிலச்சுவான்தாராகினர். அதில் வேலை செய்து கூலி வாங்கிப் பிழைக்கும் பண்ணை ஆட்கள் சிருஷிகரானார்கள்.

சில முதலாளிகளும், நிலச்சுவான்களும் தொழிற்சாலைகளையும் நிலங்களைப் பற்றிய கோஷத்தால் பலகோடி பல்லாயிரம் தொழில் இழந்து, நிலமிழந்து நீரிழந்து வாய்க்கும் லைக்கும் எட்டாத வாழ்வை வகித்து வரும் நிலைமையைத்தான் பொருளாதார நிலையெனப்படும்.

இவ்விதமாக முதலாளி அதிககம் பெருகவும், தொழிலாளர் கிருஷிகள் திணரவும், சகிக்கக்கூடாத பொருளாதார நிலைமை ஏற்பட்டது. செல்வப் பெருக்காலும், அதிகார போகத்தாலும் முதலாளி தொழிலாளருடைய வாழ்வைச் சகிக்ககொண்டு நிலைமையில் கொண்டு வரத் தலைப்பட்டான். வேலை செய்யும் நேரத்தை அதிகரித்தான். கூலியைக் குறைத்தான். இன்னும் பலவித இம்சைகளைச் செய்து வந்தான். | வேலையிலிருந்து தனக்கு வேண்டாதவர்களைத் தள்ளினான். ஏழைகளின் சார்பாகப் பேசும் தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்க முயன்றான். தனக்கு லாபமில்லாத காலத்தில் தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டு, அதில் வேலை செய்து பிழைத்து வந்தவர்களைத் தெருவில் தேங்க விட்டான். பணம் நெருக்கடி காலங்களில் சிக்கனம், சிக்கனம் என்று பலரை

வேலையிலிருந்து நீக்கினான். பெண்களை அபாயகரமான வேலைகளில் வைத்து வாட்டினான். சிறு பாலகர்களை விழித்து இரவிலும் வேலை செய்யப் பழக்கினான்.

இவ்வுலகில், எல்லாக் கொடுமைகளுக்கும் வரம்புண்டு. எதுவும் வரம்பு கடந்தால் பின்னுதைக்கு இடமுண்டாகும். இவ்விதக் கொடுமையைச் சகியாத வராய், தொழிலாளர் தங்களுக்குள் இயற்கையாகவுள்ள உரிமையை உணர ஆரம்பித்தனர்! அதாவது தங்கள் கூட்டுறவின் சக்தியைக் காட்ட ஆரம்பித்தனர். இந்த உணர்ச்சி உண்டானதும் தாங்களே ஒன்று கூடி அதில் எழும் ஒற்றுமை சக்தியைக் காட்ட ஆரம்பித்தனர். இந்த ரகசியத்தைப் பலகாலம் உணர்த்தியவர் 1848ல் தொழிலாளர் அனுதாபி ஆகிய காரல் மார்க்ஸ் என்ற பெரியார். தொழிலாளருக்குள் நிறைந்துள்ள ஒற்றுமைச் சக்தியை எடுத்துக் காட்டினார். அது முதல் தொழிலாளர் சங்கங்கள் முளைக்கத் தலைப்பட்டன. தங்கள் சங்கங்களைக் கொண்டு முதலாளி அட்டூழியங்களை எதிர்க்க முனைந்தனர். இந்த எதிர்ப்பு வேலை நிறுத்த உருவத்தைப் பெற்றன. சில இடங்களில் “பைடோஜா” அதாவது எந்திரங்களை ஓடாதிருக்கும் உருவத்தைப் பெற்றன. மற்றும் சில இடங்களில், முக்கியமாக ஐரோப்பிய தேசத்து உள் நாடுகளில் பயங்கரமான இம்சை உருவத்தைப் பெற்றது இததியாதி எதிர்ப்பை முதலாளி சகியாதவனாய், தன்னுடைய ஆயுதமாகிய கதவடைப்பை அதாவது தொழிலாளிகளைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து நீக்குதலை, பிரயோகப்படுத்தலானான். இவ்விதமாகத்தான் தற்கால உலகம்

இவ்விருதரத்தாரின் போர்முனைகளில் நின்று வருகின்றது. (நிராயுதபாணிகளான தொழிலாளர்கள் தங்கள் பலத்தைத் தெரிந்து கொண்டவுடன் முதலாளிகளுடன் தங்கள் சமத்துவத்தைக் காட்ட வன்மை அடைந்தனர். இந்த வன்மை உபயோகிக்கும் தன்மையில்தான் தொழிலாளருடைய சுகதுக்க வாழ்வு சார்ந்திருக்கிறது. இந்த வன்மையைக் காட்டி பொருளாதார சமத்துவம் பெறவே தற்கால தொழில் சங்கங்களும் கிரிஷிகர் கூட்டங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. உலகம் தற்போது இரண்டு தரத்தாரின் ஆதிக்கத்தில் உள் அடங்கி இருக்கின்றது. ஒரு பக்கம் பொருளையும் தொழிற்சாலைகளையும், கருவிகளையும் படைத்த சிவர் இருந்து வருகின்றனர். இன்னொரு பக்கம் கை காலுடன் உழைக்கும், தங்கள் தொழில்சங்கங்கள் மூலமாகத் தங்கள் சமத்துவத்தைக் காட்டியும் வரும் பல கோடி பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்-பலர் இருந்து வருகின்றார்கள். தொழிலாளர் சங்கங்கள் அமைத்துப் பெருகி வரவும், முதலாளிகளும் இதற்கு நேர் விரோதமாக, தாங்களும் முதலாளி சங்கங்களும் உலகில் பெருகி வருகின்றன. இனி உலகம் யாருடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுமோ அது இருதரத்தாருடைய வன்மையைப் பொருந்தியதென உணர்க.)

| தொழிற்சங்கங்களும், கிருஷிகர் கூட்டங்களும் வலுத்து உரம்பெற வேண்டுமானால், தங்களுடைய சங்கங்களும் கூட்டங்களும் பரிணமித்த சரித்திரத்தையும் அவைகளின் நோக்கங்களையும் தொழிலாளர் கிருஷிகர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுகாறும்

50 வருஷ காலமாகச் சங்கம மூலமாகவும், கூட்டங்
கள் மூலமாகவும் முயன்று வரும் நோக்கங்கள்
ஜெயம் பெற வேண்டுமானால் தொழிலாளர் முதலில்
தங்கள் வாழ்வை உயர்த்த விருப்பம் உண்டாக
வேண்டும். இதுகாறும் சங்கங்கள் கூலி உயர்வுக்
கும், விடுமுறைகளுக்கும், இன்னும் சின்னஞ் சில
சிறிய அனுகூலங்களுக்கும் வசதிகளுக்கும் பாடுபட்டு
வந்திருக்கின்றன. அவைகளில் சில கைகூடியும்
கூடாமலும் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் தொழி
லாளர் முன்னேற்றத்திற்குரிய முக்கிய விஷங்களைச்
சங்கங்கள் சம்பூர்ண பாவனைகளாக வைத்து
நடத்தி வரவேண்டும். (

முக்கியமாகத் தொழிலாளர் தததம் தொழில்களைத்
தங்களுக்குச் சக்தி இருக்கும்வரை செய்யும் உரிமை
யைப் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும். தொழி
லாளியை வருத்துவது வறுமை அன்று. தான்
செய்யும் தொழில் தனக்கு நிச்சயமில்லாமை என
அறிக. ஆதலின் வேலை செய்யும் சுதந்திரத்தைத்
தொழிலாளர் முதலில் பெற வேண்டும். தொழிற்
சாலைகளும், நிலங்களும் யாருடையதாய் இருப்பினும்,
அவைகளில் உழைக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும்,
விவசாயிகளுக்கும் எக்காலமும் அவைகளில் வேலை
செய்து பிழைக்க உரிமையைத் தேடிகொள்ள
வேண்டும். தற்போது உலகமெங்கும் தொழிலாள
ருக்குத் தொழில் செய்ய உரிமை இல்லை. எத்தனை
நாள் தொழிலாளன் எந்த வேலையைச் செய்து
வந்தாலும், அந்த வேலை எக்காலமும் செய்து வர
உரிமை இல்லை. இவன் வேலை, முதலாளி இஷ்டத்

தைப் பொருந்தியது. வேணுமென்றால், வேலை செய்யவிடுவான். வேண்டாவிடில், வீட்டுக்குப் போய் விடு என்பான். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வதும், செய்யாததும் அவனிஷ்டத்தைப் பொருந்தியது. எந்தக் காரணமிருந்தாலும் சரி, லாபம் அதிகமாக வந்தாலும், அல்லது வராவிட்டாலும், வேலை நடந்தே வருவது முதலாளி இஷ்டமாகும். இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலைமையால், கோடிக் கணக்கான மாந்தரின் திசைரிப் பிழைப்பு, ஒருவனுடைய ஆதிக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த அரியாய் ஆதிக்கம் தொழிலாளரின் வாழ்வு முழுமையும் நிச்சயமில்லாமல் ஆக்கிவிட்டது. உலகில் தற்போது கோடான கோடி தொழிலாளர் வேலை இல்லாமல் இருந்து வருவதும் இந்தக் காரணத்தினாலென அறிக. உலகில் உள்ள வறுமையும், இதே காரணத்தினாலென அறிக. வறுமையால் வரும் அகாலப்பிணி, மூப்பு, சாசகாடு, இதன் மூலமென அறிக.

ஆதலின உலகத் தொழிலாளரைப் பிடித்து வாட்டிவரும் விஷயமென்னவெனில், தங்களுக்கு வேலை செய்து பிழைக்க உரிமை இல்லாமையேதான். இதனைத் தொழிலாளிகள் முதலில் சம்பாத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டும். சம்பளம் குறைவாய் இருந்தாலும் அவசியமில்லை. வேலை அதிகமாய் இருந்தாலும் அவசியமில்லை. வேலை கஷ்டமானாலும் அவசியமில்லை. ஓய்வு நேரம் குறைந்தாலும் அவசியமில்லை. வேலை செய்ய உரிமை கிடைத்தால், மற்ற எல்லாக் குறைகளும் கூடிவருமென அறிக.

நமது வாழ்வு ஒருவனுடைய அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலை அடைய வேண்டும், நினைத்தபோது வேலை யினின்று நீக்கும் ஆதிக்கம் முற்றிலும் ஒழிய வேண்டும். ஒருவனுக்குச் சத்தி இருக்கும் வரை அவன் வேலை செய்து பிழைக்கும் உரிமை நிரந்தரமாக எக் காலத்தும் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். இதைத்தான் வேலை செய்யும் உரிமை (Right to work) எனப் பொருளாதாரத்தில் வழங்கப்படும்.]

இதனைப் பெறுவதற்கு அடிப்படையாயுள்ளது தொழிற்சாலைகளிலும், நிலம் பயிரிடங்களிலும் தொழிலாளர் ஆதிக்கம் (Workers Control) செலுத்தும் உரிமை அடைய வேண்டியதென அறிக. தொழிலாளர் பெறவேண்டிய உரிமைகளில் இந்த ஆதிக்கம் இரண்டாவதாகும்.) தொழிற்சாலைகள், நிலம் நீர் முதலிய பொருள்கள் முதலாளிக்குச் சொந்தமாய் இருப்பினும் அவைகளை நடத்தும் விதத்தில் தொழிலாளருடைய யோசனையையும் கேட்க வேண்டுமென்ற உரிமை இருக்க வேண்டும். அதாவது, தொழிற்சாலைகளிலும், மற்றுமுள்ள பெரும் ஸ்தாபனங்களிலும், அவைகளின் சொந்தக்காரனுடைய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியொழிய வேண்டும். இந்த உரிமையை வைத்துக்கொண்டு தான், முதலாளி, தொழிலாளரை அடிமைகளாக்கி வருகின்றான். நினைத்தபோது தள்ளிவிடுகிறான். “சிககனம், சிக்கனமென்ற” பாசாங்குகள் காட்டித் தொழிலாளரைக் குறைக்கின்றான் அல்லது அவர்கள் செய்யும் வேலை நேரத்தைக் குறைக்கின்றான். அதனால் அவர்கள் கூலியும் குறைகின்றது.)

வேலை செய்யும் உரிமைவுண்டானால், சகல சுதந்திரங்களும் உண்டாகும். அது அன்றியில் சகலமும் இல்லாமையாகும். ஆனால் முதலாளி செலுத்தும் ஆதிக்கத்திற்கு அஸ்திவாரமாய் உள்ளவை தொழிற்சாலைகளோ அல்லது நிலங்களோ, ஆதலால் அந்த ஆதிக்கம் ஒழியும்வரை, தொழிலாளர் சம்மதம் கிட்டாது. ஆதலால் மூன்றாவது முக்கியம் என்னவெனில் நிலங்களையும், தொழிற்சாலைகளையும் முதலாளி ஆதிக்கத்தினின்று பொது ஆதிக்கத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டும். அதாவது பொதுவுடைமையாக்க வேண்டும். அதாவது தொழிற்சாலைகளையும், நிலங்களையும் பொது உபயோகங்களுக்குப் பொதுவுடைமையாக்குதல் வேண்டும். இம்மூன்றும் தொழிலாளர் சுகவாழ்வுக்கு அஸ்திவாரங்களெனப்படும். முதலாவது தொழிலாளர் கிருஷிகளுக்குத் தொழில் செய்ய உரிமை வேண்டும். அவர்களுக்கு, தொழிற்சாலை, நிலம் நடக்கும் வேலையில் அதிகாரம் வேண்டும்.) மூன்றாவது இவ்விரண்டும் கைகூடிவரத் தொழிற்சாலைகளையும், நிலங்களையும் பொதுவுடைமைகளாக்க வேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் இம்மூன்று முக்கிய விஷயங்களை அடுத்தடுத்து மன்றடிப் பெருவதற்கே முயன்றுவர வேண்டுமென அறிக. தொழில் உரிமை, தொழிற்சாலைகளில் ஆதிக்கம், தொழில் ஸ்தாபனங்களின் பொதுவுடைமை, இம்மூன்றும் தொழிலாளர் விவசாயிகளின் உயிர்நிலை என்றென அறிக. தொழிலாளருக்கும் இம்மூன்றுமில்லாவை வொன்றுமில்லாமையே. சம்பளம் உயர்ந்தும், பயனில்லை.

மற்ற சவுகர்யங்கள் இருந்தும் பலனில்லை. தொழில் நிச்சயமில்லாத வாழ்வு அரித்திய வாழ்வென அறிக. இதனை உணர்ந்து தொழிலாளர்களின் உயிர் நிலையைக் காப்பாற்றுததினால்தான் இன்று உலகு முழுமையும் வேலையில்லாமையால் கோடி கோடி, கோடான கோடித் தொழிலாளர், விவசாயிகள், பாட்டாளிகள் வதங்கி வதைகின்றனர்.

இன்று சிக்கனமென்று சொல்லி, ரயில்வேயிலும், மற்ற பொது ஸ்தாபனங்களிலும் லட்ச லட்சமான ஏழைகளைத் தள்ளி விடுகின்றார்கள். இதனை உணராத தொழிலாளர் தலைவர் இருந்தென்ன போயென்ன? இன்று உலகம் வேலை இல்லாமையாலும், வேலையை விட்டு நீக்குவதாலும் படும் கஷ்டமெல்லாம் தொழிலாளித் தலைவர்கள் செய்துவரும் படு மோசத்தாலென அறிக. அறிந்து குற்றத்தைச் செய்வதும் மோசமே, அறியா குற்றத்தைச் செய்வதும் மோசமே. [ஆதி முதற்கொண்டு தொழிலாளித் தலைவர்களென்போர், தொழில் நிச்சயத்திற்கும், தொழில் நடத்தும் சமத்துவத்திற்கும், தொழில் பொதுவுடைமையாக்கப் பாடுபட்டு வந்திருப்பார்களேயானால் இன்று உலகம் இந்த அவஸ்தைக்கு வந்திருக்க வேண்டியதில்லை. தொழிலாளித் தலைவர்கள், தங்கள் சுகபோகத்திற்கும், பட்டம் பதவி வேட்டைகளுக்கும் பரிந்து, அல்ப சொல்ப விருத்திகளோடு திருப்தி அடைந்து வந்தமையால்தான் இன்று தொழிலாளர் பழைய விளைவுகளாகிய வேலை நிச்சயமில்லாமை, வேலை நடத்த சமத்துவமில்லாமை, வேலை பொதுப்பட நடத்தாமை

யால் அவதிப்பட்டு அலகின்றனர்.] இனி, இந்தியத் தொழிலாளர் சங்கம் இம்மூன்று உரிமைகளைத் தாமதமின்றி பெற முயற்சிக்க வேண்டும். போலிக் கூட்டங்களாகிய ஆம்ஸ்டர்டாம், ஜினிவா மகா சபைகளை விட்டு விட்டு தொழிற்சங்கங்களை இம்மூன்று உரிமைகளைப் பெற நடத்துவதுதான் தொழிலாளிக்குப் பயன் தரும் விஷயங்களாகும். இதனை மறுப்போரையாகிலும், அல்லது ஆம்ஸ்டர்டாம் முதலிய தொழில் மாநாடுகளில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளோரையும் ஒன்று கேட்கின்றோம். 30 வருஷ காலமாகத் தொழிற்சங்கங்கள் சீர்திருத்தத் தலைவர்களாலும், பிற்போக்கு அரசாங்கத்தாராலும் ஆதரிக்கப்பட்டும், ஆம்ஸ்டர்டாம் மாநாடுகளில் தொழிலாளருக்குப் பரிந்து பேசி வந்தும், ஏன் தற்போதுள்ள அபாயகரமான இடுக்கண்கள தோன்றியுள்ளன? ஏன் கோடான கோடி மனிதருக்கு வேலை இல்லை? ஏன் இந்த உலகம் பெருத்த நெருக்கடியில் மூழ்கி வரவேண்டும்? ஏன் எங்கும் அதிருப்தியாகவே இருந்து வருகின்றது? ஏன் ஏராளமான உணவுப் பொருள்கள், விற்பனையின்றி நாசமாக வேண்டும்? ஏன் மனிதர் உழைப்பு இவ்விதமாக வீணில் போக வேண்டும? நமது தலைவர்களின் மடத்தன்மையால் உலகம் இக்கேட்டுக்கு வந்துழல்கின்றது. இனியாகிலும் உழைப்போரைக் கலந்து கொண்டு உலகம் நடைபெறுமாகின், தனியுடைமைத் திட்டத் தால் நிகழ்ந்து வரும் தீமைகள் பலவும் ஒழியுமென அறிக.

தேசியமும் - அகில தேசியமும்.

|தேசியமும், அதாவது ஒரு தேசத்தில் வாழும் மக்களின் தங்கள் தேசத்தின் மேல் வைத்துள்ள அபிமானம், எந்தக் காலத்திலும் உலக மக்களுக்குக் கெடுதியை விளைவித்து வந்திருக்கின்றது. இன்றைக்கும் “உன் தேசம்,” “என் தேச”மென்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு, உலகைக் கெடுத்து வருவதும் தேசியமே.

உலகம் பற்பல தேசங்களாகப் பங்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த தேசத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் சுகதுக்கத்தைக் கருதி நடக்கின்றார்களே ஒழிய உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்வைப் பொதுவாக நடத்துவதில்லை. தன் தேசம் செல்வத்திலும், ஆதிக்கத்திலும், செல்வாக்கிலும், மேம்பட்டு இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல சங்கடங்களில், அந்தந்த தேசத்தாரை உட்படுத்துகின்றன. சாமான்ய ஜனங்கள் “என் பொருள்,”

“உன் பொருள்” என்று வழக்கு (நடத்தி) வருவது போலவே, தேசமக்களும், “உன் தேசம்,” “என் தேசம்” என்று வழக்கிடுகின்றார்கள். சாமான்ய ஜனங்கள் தங்கள் சொத்துக்குப் போர் புரிவது போல், தேச மக்களும், மற்றொரு தேச மக்களோடு போர் புரிகின்றனர். பண்டைக் காலமுதல், நாளது வரை நடந்த சண்டைகள் யாவும், இந்தத்தேசிய அபிமானத்தால் உண்டாயின. கோர்ட்டு, கச்சேரிகளில் தங்களுடைய சண்டையைத் தீர்த்துக்கொள்வது போய், ஆயுத சண்டையால், தேச மக்கள் தங்கள் சண்டையைத் தீர்த்துக்கொள்கின்றார்கள். இந்த சண்டைக்காகவே அந்தந்த தேசத்துக் குழந்தைகளைத் தத்தம் தேசத்தை உயர்வாக நினைக்கும்படி கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். “நமது பூமி ஆரியநாடு. வளம் பொருந்திய நாடு; நமது நாடு ஆங்கில நாடு, வீரர்கள் இரத்தம் சொரிந்த நாடு; நமது நாடு ஜெர்மன் நாடு, கல்வி கேள்வியில் (Culture) உயர்ந்த நாடு” இவ்விதமாக ஒவ்வொரு நாட்டாரும் தங்கள் தங்கள் நாட்டை, துதித்தும், மற்ற நாட்டை இகழ்ந்தும், தங்கள் நாட்டைத் தவிர மற்ற நாட்டின் மேல் வீரோதத்தைச் சிறு வயதிலிருந்தே பாராட்டக் கற்பிக்கின்றார்கள். இதுதான் தேசியமென்பது. தன்னாட்டைப் புகழ்வது அயல் நாட்டை இகழ்வதே, தேசியத்தின் லட்சணமாகும்.)

| தேசியம், தேசிய சுயநலத்தை வளர்க்கத் தூண்டுகிறது. சுதேசியமும், தேசிய சுயநலமென அறிக. ஒருவன் தன் சுயநலத்திற்குப் பாடுபடுவது போல், ஒரு நாடும் தன் சுய நலத்திற்கே பாடுபடு

கின்றது. தன் தேச சுயநலத்திற்குப் பாடுபடுவதை நாட்டுப்பற்று (Patriotism) அதாவது தான் வாழும் தேசத்தின் மேல் வைத்துள்ள அன்பென்பார்கள். தேச நம்பு, தேச விசுவாசம், தேச சேவை, என்பவை களெல்லாம் ஒருவன் தேசமென்று அழைக்கும் நாட்டின் சுயநலமே!

உலகம் தற்போது அடைந்துள்ள மாறுதல்களால், ஒருவன் தன் சுயநலத்தையே கருதி, பிறரை வஞ்சிப்பானேயாகில், அல்லது பிறருடன் சண்டை செய்வானேயாகில் அல்லது தனக்கே வாழ்வானேயாகில், அவனை உலகம் சுயநலப்பிரியனென்று அவமதிக்கின்றது. சுயநலம் இகழ்த்தக்க குணமென்றே சொல்வார்கள். ஆனால் தேசியத்தைப் புகழ்த்தக்க குணமெனக் கூறுகின்றார்கள். சுயநலம், தேசியம், இவ்விரண்டு மனப்பான்மைகளும் ஏதார்த்தத்தில் சுயநலங்களாயினும் ஒன்றை இகழ்வதேன்? மற்றொன்றைப் புகழ்வதேன்? பழக்கமே காரணம். ஒரு காலத்தில் சுயநலப்பிரியர்கள் புகழப்பட்டே வந்தார்கள். இவர்களைத் தகிர்யசாலிகள் என்று வழங்கினார்கள். ஆனால் சுயநலங்கள் எல்லாம், பிறரைத் துன்புறுத்துவதால் சுயநலம் கெடுதி என்றே மதிக்கப்படலாயிற்று. ஆனால் தேசியமோ, பிரதேசங்களைத் துன்புறச் செய்தாலும் இதுவும் கெடுதி என்ற மனப்பான்மை இன்னும் மனிதர் மனத்தில் புகவில்லை. ஒருவனுடைய செல்வத்தை அபகரிக்க, ஒருவன் அவனைக் கொல்வானேயாகில் அவனைக் கொலையாளி என்ற மனப்பான்மையை உலகம் பெற்றுள்ளது. ஆனால், பலருடைய

செல்வங்களை அபகரிக்க பலரைக் கொள்வானே யாகில் அவனை வீரனென்ன மனப்பான்மையை இன்னும் உலகம் பெற்றுள்ளது. இந்த மனப் பானமை மாறினால்தான், உலகில போர், யுத்தம், சண்டை நிற்கும். அன்றுதான் உலகம் சுகப்படு மென அறிக.)

காட்டுமிராண்டி காலத்தில் (Barbarous Age) ஒரு குடும்பத்தார் பிழைத்தால் போதுமென எண்ணி னார்கள். மற்ற குடும்பங்கள் எப்படிக் கெட்டாலும் அவசியமில்லாமலிருந்தது. சிற்சில குடும்பங்கள், பங்கு பங்காளிகளோடு கூடிக் கிராமவாசிகளாகப் பரிணமித்தபோது ஒரு கிராமவாசிகள் வாழ்ந்தால் போதுமென எண்ணிவந்தார்கள். மற்ற கிராமங்கள் கெட்டால் அவசியமில்லை என்றார்கள். சிறு சிறு கிராமங்கள் ஒரு நகரானபிறகு, ஒரு நகரத்தார் போதுமென அயல் நகரங்களின் கதியைப்பற்றி கவனித்தாரில்லை. பல நகரங்கள் கூடித் தேசமான பிறகும், இந்த மனப்பான்மையே மேலிட்டது. ஒரு தேசம் பிழைத்தால் போதும், மற்ற தேசங்கள் கெட்டால் பலனில்லை என்றார். இந்த மனப்பான்மையைத்தான் இன்றைக்கும் பலபல தேசங்களில் நிரம்பியுள்ளது. இதைத்தான் தேசியமென்பார்.

சுயநலம் ஒரு காலத்தில் வாழ்த்தப்பட்டது போக, தற்காலம் இகழப்பட்டேயுள்ளது. ஆனால் அந்நிலைக்குத் தேசியம் இன்னும் வரவில்லை. இதன் காரணத்தை விளக்குவோம். சுயநலம் ஏழைக்கு இருந்தாலும், தனவந்தருக்கு இருந்தாலும் கெடுதியே விளைவிப்பது கண்கூடு. ஆனால், தேசியம் அப்படி

அன்று. தேசியத்தால் இல்லாதவர்களுக்கு மாத்திரம்
 கெடுதியேவொழி, உடையவர்களுக்குக் கெடுதியை
 விளைவிப்பதில்லை. எப்படி எனில், தேசியம் இருப்
 பவர்களுக்குத்தான் அனுகூலமாக இருந்து வரு
 கிறது. உண்மையில் தேசியத்தைக்கொண்டு
 இருப்பவர்கள், இல்லாதவர்களை யுத்தத்திற்குத்
 தூண்டுதல் செய்து வருகின்றார்கள். இருப்பவர்கள்
 பெரும்பான்மையும் கற்றவர்களாதலால், கல்லா
 தவர்களை ஏமாற்றுவது சுலபம். எதிராளி இப்பேர்
 கொத்தவன், அப்பேர்க்கொத்தவன் அவன் ஜெயிப்
 பானேயாகில், ஆதிஅந்தமுழுதும் போய்விடும்,
 உங்கள் எல்லோரையும் அடிமைகளாக்கி விடுவான்
 என்று பல விருத்தமான விஷமங்களைச் சொல்லித்
 தூண்டுதல் செய்வதுண்டு. இதனால் அறியா
 தோராகிய பெரும்பான்மையோர், பகுத்தறிவை
 உபயோகிக்கிற திறமை அற்றவர்களாய் நாய்கள்
 போல் பகைவன் என்றவன்மேல் விழுந்து போர்
 செய்கின்றார்கள். போர் செய்து வெற்றி பெற்றாலும்
 தோல்வியுற்றாலும் கடைசியில் கஷ்டத்தை அனுப
 விக்கின்றவன் தொழிலாளியே. இருப்பவனுக்கு
 எந்தக் காலத்திலும் கஷ்டமில்லை. இல்லாதவனைத்
 தான் போர்க்களத்தின் நாய்களாகிய (Dogs of war)
 பஞ்சம், பிணி, சாக்காட்டால் அவஸ்தைப்படு
 கின்றவன். ஆதலின் தேசியத்தால், பலகோடி
 ஏழைத் தொழிலாளர்கள் மோசத்துக்காளா
 கின்றார்கள். இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் வேண்டு
 மென்றால் நேற்று நடந்த மகாயுத்தத்தின் பயனையார்
 அனுபவிக்கின்றார்களென்று பார்க்கலாம்? ஏழைத்
 தொழிலாளர் பெரும்பான்மையாக, லட்சங்களாக

மாண்டதுமல்லாமல், பஞ்சம், பிணி வேலை இன்மை, வாழ்வு குறைவு முதலிய கஷ்டங்களை இன்றைக்கும் அனுபவிப்பதைக் காண்க.

எந்த நாடும் தேசியத்தால் சுகப்பட்டதைக் காணோம். இந்த அவசரத்திற்கு மாத்திரம் தேச மக்களுடைய எழுச்சி, அவசியமாகத் தோன்றினாலும், அமெரிக்கையாக விசாரித்துப் பார்க்குமளவில், (இது) கற்பித அவசரமென்றே ஏற்படும். ஒரு தேசம் இன்னொரு தேசத்தை, தோல்வி செய்தாலும் ஜெயித்தாலும் ஒரு பலனையும் அடையப்போவதில்லை. ஜெயத்தின் பலன் என்பதெல்லாம் கற்பிதமென அறிக. ஏதோ சிலர் பணக்காரர்களாகவும், ஆதிக்கம் வளரப்பெற்றவர்களாகவும் ஆகலாமெயொழிய பெரும்பான்மையோருக்கு லாபமொன்றுமில்லை. இவர்கள் உயிரோடு மீண்டால் துன்பத்தைக் கையாள வேண்டியதே.

தேசியத்தைத் தூண்டுதல் செய்வதில் முதலாளி முதன்மையாக நின்றாலும் அவர்களுக்கு மதாபிமானிகளும், மதகுருக்களும் துணையாக இருந்து வருகின்றார்கள். எந்த நாட்டுச் சண்டையிலும் அந்தந்தக் கடவுளைத் தங்களுக்கு ஜெயமளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றார்கள். | இருப்பது ஒரே கடவுளானால், எந்த ஊர்சண்டை நியாயமான சண்டை என்று தெரியக்கூடும்.) நேற்று நடந்த பெரும் யுத்தத்தில் அந்தந்த தேசக்கோவில்களில் எங்களுக்கு ஜெயத்தை தாருமெனத் தத்தம் கடவுளை வேண்டினார்கள். உலக சண்டைகளுக்கு மதங்களும் துணைகேடாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

மதங்களும் தேசியத்தின் பேரால் சண்டைகளை ஆதரிக்கின்றன. [சுதேசியமும் தேசியத்தை அடிப்படையாக வைத்துள்ளது. தங்கள் ஊர் பிழைத்தால் போதுமெனப் பிற தேச சாமான்களை வாங்காமலும், அந்தச் சாமான்களைத் தங்கள் ஊரில் செய்து வரும் விஷயம் சுதேசியமெனபது. சுதேசியத்தால் உலகம் சுகமுருது. வேண்டிய சாமான்களெல்லாம் அந்தந்த ஊர் செய்யுமேயானால், யார் வாங்குவது? அந்தந்த ஊர்களே வாங்ககட்டுமென்றால், மீதியை யார்களும் யார் வாங்குவது? இரண்டாவது, சீர் செய்ய வேண்டிய பொருள்கள் ஓர் ஊரில் இல்லாவிட்டால் அதாவது பஞ்சு, காப்பி, இரும்பு, மரம், மண்ணெண்ணெய், இன்னும் பல பொருள்கள் ஓர் ஊரில் இல்லாவிட்டால் அது வேண்டிய பொருளுக்கு என்ன செய்வது? பஞ்சு விளையாத ஊர் ஆடைக்கு என்ன செய்யும்? இரும்பு இல்லாதவர் இரும்புச் சாமான்களுக்கு என்ன செய்யும்? மூன்றாவது ஓர் ஊரில் செய்யும் பொருள் பல காரணங்களால் அவ்வளவு மலிவாக மற்றோர் ஊரில் செய்யமுடியாது. மலிவாய் கிடைக்கும் பொருளைவிட்டு, தன்னூரில் செய்கின்றார்களென்று அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவது மூடத்தனமாகும். நான்காவது உலகம் பண்டமாற்று தர்மத்தில் வந்து கொண்டிருப்பதை யாராலும் அதை மாற்ற முடியா. ஐந்தாவது இயற்கை அனுகூலங்களைக் கொண்டு ஓர் ஊர் செய்யும் சாமான்களை எவ்வித அனுகூலமில்லாத ஊரில் அந்தச் சாமான்களைச் செய்ய எத்தனிப்பது அதர்மமாகும். ஆதலின் சுதேசியம் ஏகதேசமாக

உபயோகிக்கலாமேயொழிய, போட்டி செய்வதால்
உலகிற்கு நஷ்டமேவொழிய லாபமில்லை

சுதேசியமும், ஏகாதிபத்தியமும், கைகோத்துக்
கொண்டு உலகை பாழ்படுத்துகின்றனவென அறிக.
சுருங்க உரைக்கில தேசிய மனப்பான்மை காட்டு
மிராண்டித் தன்மைகளை அடுத்தது. உலகில் உண்
டான போர்கள் எல்லாம் இந்தத் தேசியத்தால் நேர்ந்
தன. இனியும் நடக்கப்போகும் சண்டைகளுக்கு
இதுவே முதற்காரணமாக இருக்கும். இதனால் சிறு
பான்மையோருக்கே லாபமேயொழிய பெரும்பான்
மைத் தொழிலாளர்களுக்குத் துன்பத்தை வளைவிக்
கின்றது. தேசியம் இனிவரும் சந்ததியாரைச் சண்
டைக்குப் பழக்குகிறது. அயல் நாட்டாரை நேசிப்
பதை விட்டு விட்டு அருவருக்கச் செய்கின்ற தேசி
யத்தில் பிறந்த சுதேசியமும் உலகை ஒன்று
படுத்த முடியாமல் செய்கிறது. உலகத் தொழி
லாளர் ஒற்றுமைக்குத் தேசியமும், சுதேசியமும்
இரண்டும் கலந்தே நேர் விரோதிகளாய் இருந்து
வருகின்றன. ஆதலின், தொழிலாளிகளும் மற்று
முள்ளோரும் தே சி ய த தை த க் கூடுமா னவரை
வொதுக்கி, சர்வதேசக் கூட்டுறவை நாடவேண்டும்,
இந்தக் கூட்டுறவால்தான், இனிவரும் மாந்தர் துன்ப
மற்று இன்புற்று வாழ முடியும், இதைக்கோரியே
கார்ல் மார்க்ஸ் (Karl Marx) என்னும் பெரியார்
“உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்”
என்றார். இதையே நமது இந்தியத் தொழிலாளர்
யாவரும் பல்லவியாகப் பாடல் வேண்டும்.

விவசாயத் தொழில்

உலகில் செய்துவரும் தொழில்களில் விவசாயம் முதன்மையானது. இந்தப் பயிரிடும் தொழில், புராதனத் தொழிலாகும்.) எந்தக் காலத்தில் மனிதன் இந்தத் தொழிலைக் கண்டுபிடித்தான் என்பதை நிர்ணயிக்கத் தகுந்த ஆதாரமில்லை. மரங்களில் வாசஞ்செய்தவன், தரைமேல் நடக்க ஆரம்பித்ததும் வேட்டை ஆடி பிழைக்க ஆரம்பித்தான். இதன் மத்தியில் தான் விதைவூன்றி தானியம் விளைவதைக் கண்டு, விதை விதைத்து தானியத்தை அறுத்து உணவுக்கு வைத்துக் கொண்டான். இது முதல் தான் நாகரிகம் ஆதி மனிதனுக்கு உண்டாகியிருக்க வேண்டும், வேட்டையாடிப் பிழைப்பது நிச்சயமில்லா வாழ்வு. இதன் பாலும் உணவைத் தேடி அலைய வேண்டிவரும். ஓய்வு நேரம் கிடைப்பது அபூர்வம். மனிதனுக்கு ஓய்வு இல்லாவிடில் கல்வி, கேள்வி, நினைவு யோசனைகளுக்கு இடமில்லை. சதா காலமும் வயிற்றுக்கே பாடுபட வேண்டி வந்தால் கல்வி கேள்வி பெற கால அவகாசம் ஏது?

சாவகாசம் இல்லாத வாழ்வு கேவலத்திலேயே இருந்து வரும். ஆகையால் மனிதனுக்கு உணவை அன்றாடம் தேடும் கவலை ஒழிந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் காலம் விவசாயம், அதாவது பயிரிட்டு உணவை உண்டாக்கிவுண்ட காலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

வருஷா வருஷம் மழை முழுக்கப் பெய்து வரும் காலங்களில், பயிரை ஒழுங்காக விளைய வைத்து, வருங்காலத்திற்கு அறுத்துச் சேர்த்து வைக்கக் கூடுமாதலால், அறிவை, கல்வி கேள்விகளால் வளர்க்கச் சாவகாசம் ஏற்படும். இந்தச் சாவகாசத்தால் தான் மனிதன் நாகரிகமடையப் பெற்றான். ஒரு விஷயத்தில் விவசாயத் தொழிலே ஆதி மனிதனுக்குக் கல்வி கேள்வியென சகாயமாய் இருந்தது. இந்தத் தொழில் உயிரை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு அனுகூலமாய் இருந்ததோடு, மனிதன் நாகரிகமடையவும் அனுகூலமாய் இருந்திருக்க வேண்டும். இத்தொழிலை புரிவோராய் உலகிலு முக்கால் வாசி மாந்தர் இருக்கின்றார்கள். கிராம வாசிகள், ஏறக்குறைய இந்த வேலையால்தான் சீவித்து வருகின்றார்கள்.

இவர்களுடைய சுக, சுகாதார, பொருளாதார நிலைமை மிகக் கேவலமான இவர்களுடைய வாழ்வைத் தீர்க்க விசாரித்தவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள்.

பயிரிடும் குடியானவர்களை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கலாம். முதலில் நிலமுள்ளவர்கள். இரண்டாவது நிலமில்லாமல் வாரததிற்குப் பயிரிடுவோர்.

மூன்றாவது, நிலமில்லாமலும், வாரத்திற்குப் பயிரிட முடியாமலும், கூலிக்கு வேலை செய்வார், நிலங்களைப் படைத்து உழுது பயிரிடும் குடிகள். நமது சென்னை ராஜதானியில் அனேகர் இருக்கின்றார்கள். அவர்களில் நேரிட சர்க்காருக்குத் தீர்வை கட்டுகிறவர்களும், இருக்கின்றார்கள். அல்லது சமீனதாருக்கு, சுரோத்தியதாருக்கு மிராசுதாருக்குத் தீர்வை கட்டுவோருமுள்ளனர்.

சொந்தமாகப் பயிர் செய்யும் குடிகள் கடனில்லாமலில்லை. இந்தக் கடன்கள் பல வித காரணங்களால் உண்டாகிருக்கின்றன. வழக்கில் கடன்படுவோர் சிலர். ஜாதிமதச் சம்பந்தமான துர்பழக்கங்களுக்காகக் கடன்படுவோர் சிலர், மழையில்லாமையாலும் அல்லது வெள்ளப் பெருக்காலும் விளைவு குறைவதினாலோ அல்லது நெல் விலை சரிவாலோ நிலத்தை அடமானம் வைத்துச் சீவிப்பர் சிலர். ஒரு தடவை கடன்பட்டவன் கடன்காரர்களிடமிருந்து மீளுவது கஷ்டம். வட்டி மேல் வட்டி கூடிவந்து நிலங்கள் கடனில் மூழ்கிப் போகின்றன. இந்தக் காரணத்தினால், ஒரு காலத்தில் நிலம் படைத்து சொந்தமாகப் பயிர் செய்தவன், வாரத்திற்கோ, கூலிக்கோ உழைக்கும் நிலைக்கு வந்து விடுகிறான். இந்தக் கூட்டத்தார் வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றனர். இவ்விதம் இன்னும் சில வருஷம் நடந்தேவரின் நிலம் படைதத குடிகள் யாவருமே கூலி வேலைக்கு வர நேரிடுமென்று பயப்படுகின்றார்கள், இதற்கு முதல் காரணமாய் உள்ளது கடனேயாகும். கடன் கொடுக்கும்

கோஷ்டியார் பரிதாபமில்லாதவர்கள். குடியானவன் இளைத்தவுடன் அவன் மேல் பலவித கஷ்டங்களைச் சுமத்தி கடைசியில் நிலத்தைச் சப்தி செய்து சொந்த மாக்கிக் கொள்கின்றான். நமது ஊரில் இருக்கும் பெருங்குறை என்னவென்றால் இந்தக்கடன் கொடுக்கும் மனிதக் கழுகுகளை (Human Vultures) அடக்குவார் யாருமில்லை. சுளுவான வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து, குடியானவன் தன் அடமான சொத்தை மீட்கும்படியான வசதிகள் கொடுக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இல்லாமையே பெருங்குறை. சர்க்காரால், சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நியமிக்கப்பட்டு இலகுவான வட்டிக்குக்கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதன் விதிகள் கருராய் இருப்பதாலும், கடன் வாங்கக் காலதாமதமாவதாலும் குடிகளின் அறியாமையாலும், இந்தச் சபைகள் அதிக உபயோகமாகவில்லை. இத்தியாதி காரணங்களால் குடிகள் பட்டிருக்கும் கடன் மாத்திரம் 500ல் இருந்து 1000 கோடி ரூபாய் வரையில் இருக்கிறதாம். இம்மாபெரும் கடனைச் சிலரே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வயித்தில் தான் இந்தியாவிலிருக்கும் குடியானவர்களுடைய நிலங்கள் யாவும் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. இந்தக் கடன் சந்ததி, சந்ததியாகவே வளர்ந்து வருகிறது. செலுத்திய வட்டியே கடன்களை மீட்கலாம். ஆனால் ஆட்சியும் நியாயமும் இந்தக் கடன் கொடுப்போர் கூட்டத்தாரிடமே இருப்பதால் கடன்களை நிவர்த்திககுச் செய்ய முடியவில்லை. குடிகளுடைய கடன் ஒழிந்தாலொழிய நமது நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடையப்போவதில்லை.

இந்தக் கடனால் வருந்தீமை ஒரு பக்கம் இருக்க, நமது குடிகளின் துன்பங்கள் இவர்களை மீளச் செய்வதாகக் காணோம். சரியான உணவும், வைத்தியனும் இல்லாமையால் மரண விகிதம் அதிகமாகின்றது. குடும்பங்கள் சீரழிந்து கிடக்கின்றன. குடியானவர்களுடைய குடும்பங்களில் செய்யும் அனேகவித உபயோகமில்லாத நிசி, பூசை, கழிப்பு முதலிய கருமங்களாலும் சீர் கொடுக்கும் பழக்கத்தாலும், வீண் பெருமைக்குக் கல்யாணம், சாவு, பாலு, கருமாதிகளில் செய்யும் வீண் செலவுகளாலும் குடிகள் தரித்திரம் மேலிட்டு வருகிறது. மூன்றாவதாகக் குடிகள் வருமானமும் வருஷா வருஷம் குறைந்தே வருகிறது. குடிசளுக்குப் பயிரிட்டுப் பிழைக்கப் போதுமான நிலமில்லை. 150 வருஷத்திற்கு முந்தி பயிரிடும் குடியானவனுக்கு 30 காணி விகிதம் இருந்து வந்தது. இன்றைக்கோ 5 காணி கூட இல்லை. இந்த 5 காணியும் குடும்பப் பிரிவினையால் இன்னும் குறைந்து ஒருவனுக்கு ஒரு காணி கூட வழியில்லாமல் போகின்றது. எந்தக் குடும்பம் ஒரு காணியிலும், அரைக் காணியிலும் பிழைக்க முடியும். ஆனால் மேல் நாடுகளிலோவெனில், ஒவ்வொரு குடியானவனுக்கும் 15 காணிக்குக் குறையாமல் இருந்து வருகின்றன.

நான்காவது, பயிரிடும் வழியோ, பண்டைக்கால மார்க்கமே. வருஷா வருஷம் பயிரிடும் நிலம் அதிகரித்து வந்தும், விளைவு அதிகப்படுவதாகக் காணோம். உழவும் எருவும், காளை மாடுகளும் சக்தியற்றவை. நவீன முறைகளால் பயிரிடும் மேல் நாடுகளில்

ஒன்றுக்கு 100 பங்கு அதிகமாக விளையும்படி செய்யப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது, வருஷா வருஷம் பயிரிட்டுப் பிழைக்கும் குடிகள் அதிகரித்தே, வருகின்றார்கள். சென்ற 30, 40 வருஷத்திற்குள் 10-12 பங்கு விவசாயிகள் அதிகரித்தனர். இவர்கள் யார்? கைத் தொழில்புரிந்தோருக்கு ஜீவனம் கட்டாமையால், பயிரிட்டுப் பிழைக்க வந்தவர்களென்று அறிக. நாட்டுப் புறங்களில் கைத்தொழில் புரிந்தோர் பலர் பட்டறைகளுக்குச் சென்றாலும் மொத்தத்தில், பயிரிட்டு பிழைக்க வந்தவர்கள் அதிகரித்தே வந்திருக்கின்றனர். பயிரிடும் குடியானவர்களின் தொகை பின் வருமாறு :

1881ல் 100க்கு பயிரிடும் குடிகள்	61
1901ல்	66
1911ல்	72
1921ல்	73
1931ல்	—

இவ்விதமாகப் பயிரிடும் குடிகள் அதிகரித்து வருவதாலும் சாகுபடி செய்ய போதிய நிலமில்லாமையாலும், பண்டைக்கால முறையால் விளைவு குறைந்து வருவதாலும், ஜாதிமத துர்ப்பழக்கவழக்கங்களால் நேரிடும் வீண் செலவுகளாலும், பஞ்சம் வழக்கு முதலிய அகால சம்பவங்களால் நேரிட்டு வரும் கடன்களாலும், வரி, வாரம், சங்கம் முதலிய கட்டணங்கள் அதிகரிப்பதாலும், இருபது கோடி மக்கள் வதைந்தும், தரித்திரம் மேலிடும்,

குடும்பங்கள் நசிந்தும் வருகின்றனர். ஆனால் நிலங்களைப் படைத்து, ஒரு வேலையும் செய்யாது, இந்த 20 கோடி மக்கள் உழப்பைக் கொண்டு வரி, வாரம், சுங்கம் முதலிய கட்டணங்களால் பிழைத்து வரும், இரண்டு கோடி மக்கள் பசி, பட்டினி அறியாது உலக சுகபோகங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். இச்சிறுபான்மையோரால் பெருமபான்மையோர்கள் சதா துக்கிப்பதா? அல்லது சகலரும் சுகமுறுவதா? இந்தக் கேள்விக்குத்தான் சரியான விடை பகர வேண்டும். ஆனால் நமது தேசிய காங்கிரஸ் இதனைக் கவனிக்காத தோஷத்தால் தனது சுயராஜ்யத்தில் கவனிக்கலாமென்பது சந்தேகம்.

குடியானவர்கள் படும் நஷ்டங்களும் சர்க்காவை ஓட்டி, நூலை நூற்று நாளொன்றுக்கு அணை ஒன்றிரண்டு சம்பாதித்தால் துக்க நிவாரணமாகுமென்று கூறுகிறார் காந்தியார். “அனாதரட்கர்” என்று வழங்கும் காந்தியார் தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபா போதுமாவெனத் தானே சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும். இவ்வித விளையாட்டுப் பேச்சுகளால் நமது நாட்டில் பசியால் வாடி வரும் மக்களுக்கு யாதொரு சுகமும் ஏற்படப் போவதில்லை.

பொதுவுடைமையோர் கூறும் வழிதான் துக்க நிவாரண மார்க்கமாகும். அது யாதெனில், நிலமில்லாதோருக்குப் போதிய நிலம் அளித்தல் வேண்டும். சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலங்கள் இன்று 15 கோடி ஏக்கராக்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாபெரும் நிலங்களை முதலில் நிலமில்லாதாரைக் கொண்டு செய்நேத்தியில் (பயிரிடும் நிலைக்கு)க்

கொண்டு வரவேண்டும். இரண்டாவது மற்றுமுள்ள நிலங்களையும் குடியானவர்களைக் கொண்டு நவீன முறைப்படி பயிர் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது சோம்பித் திரியும் நிலச்சுவான்களிடமிருக்கும் நிலங்களைச் சர்க்கார் கைப்பற்றிக் கொண்டு வந்து, பொதுவாக விசேஷப் பயிர் செய்யவேண்டும். ஏழைக் குடியானவர்களுடைய கடன்களைத் தள்ளிவிட ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். ஆறுவது குடியானவர்கள், மத ஜாதியால் பேரிடும் வீண் செலவு செய்யாதிருக்குமாறு வற்புறுத்த வேண்டும். இத்தியாதி ஆழ்ந்த சீர்திருத்தங்களால் பயிரிடும் குடிமக்களின் துயரம் நீங்குமேயொழிய மற்றபடி அபாய வழிகளால் விவசாயி தொழிலாளர் துக்கம் அதிகப்படுமென்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை.